

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

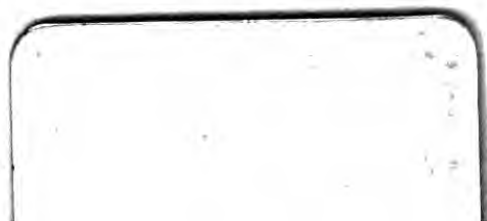
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

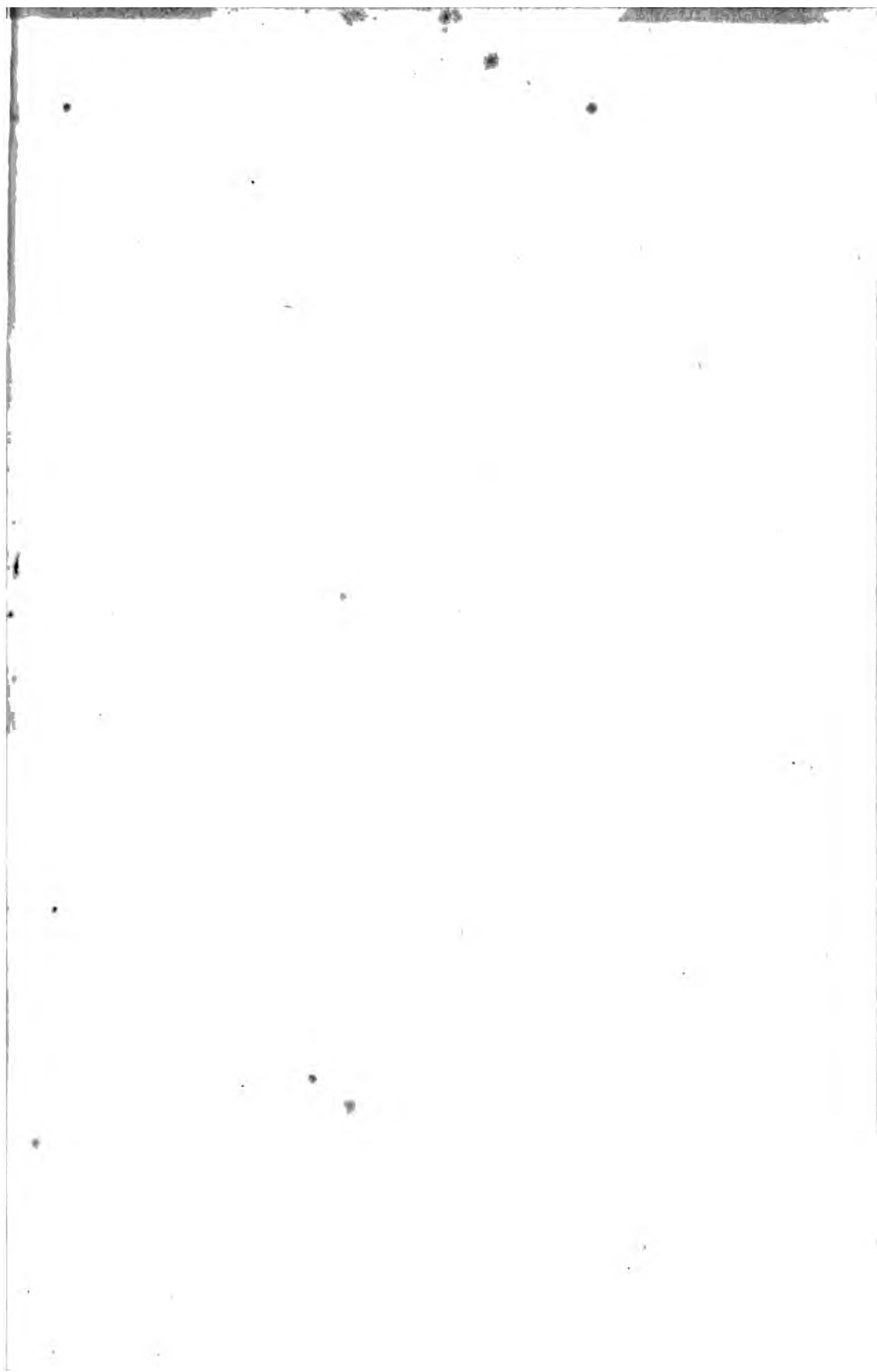
2102

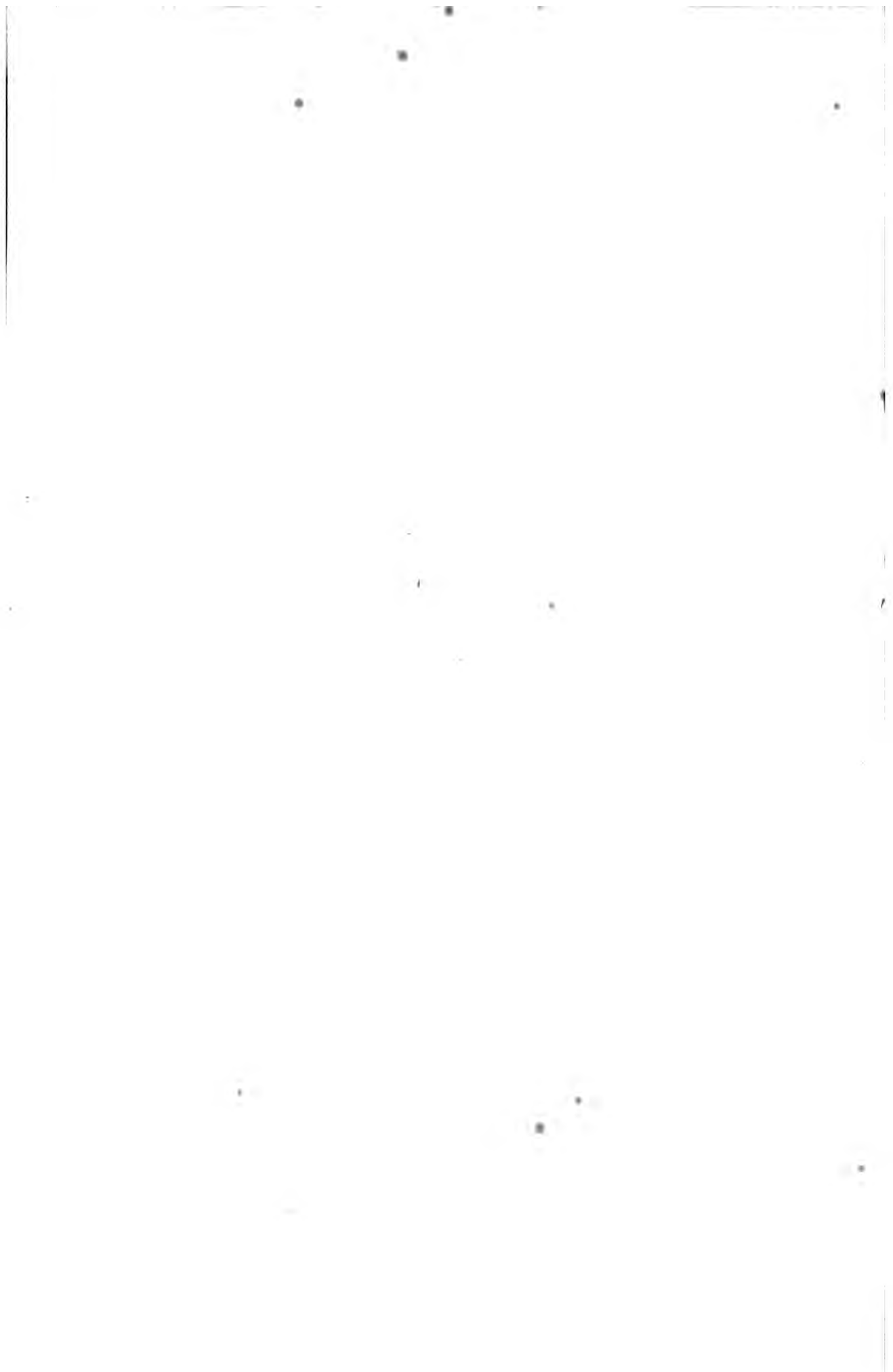
e. 2

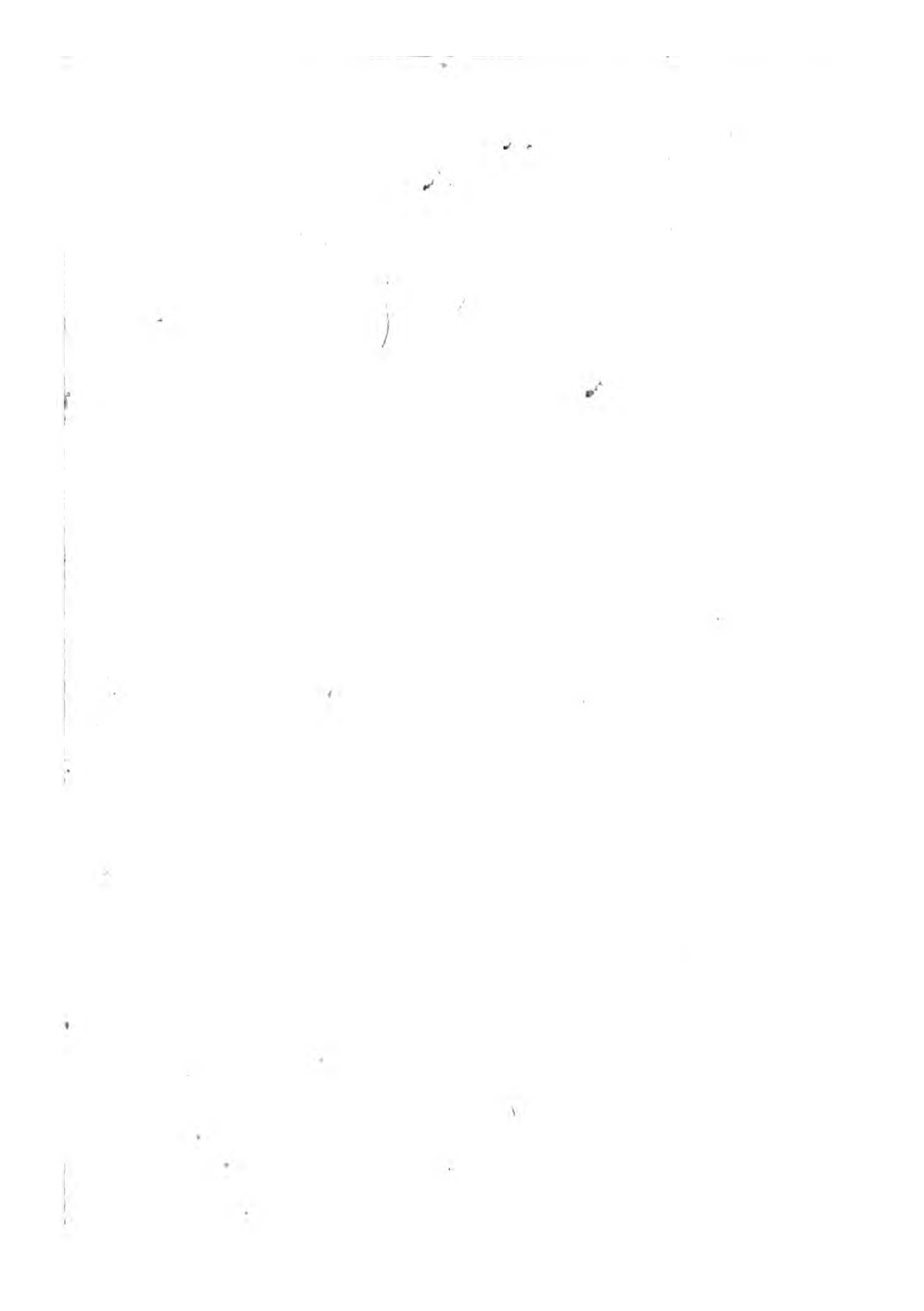
= Sub. 113

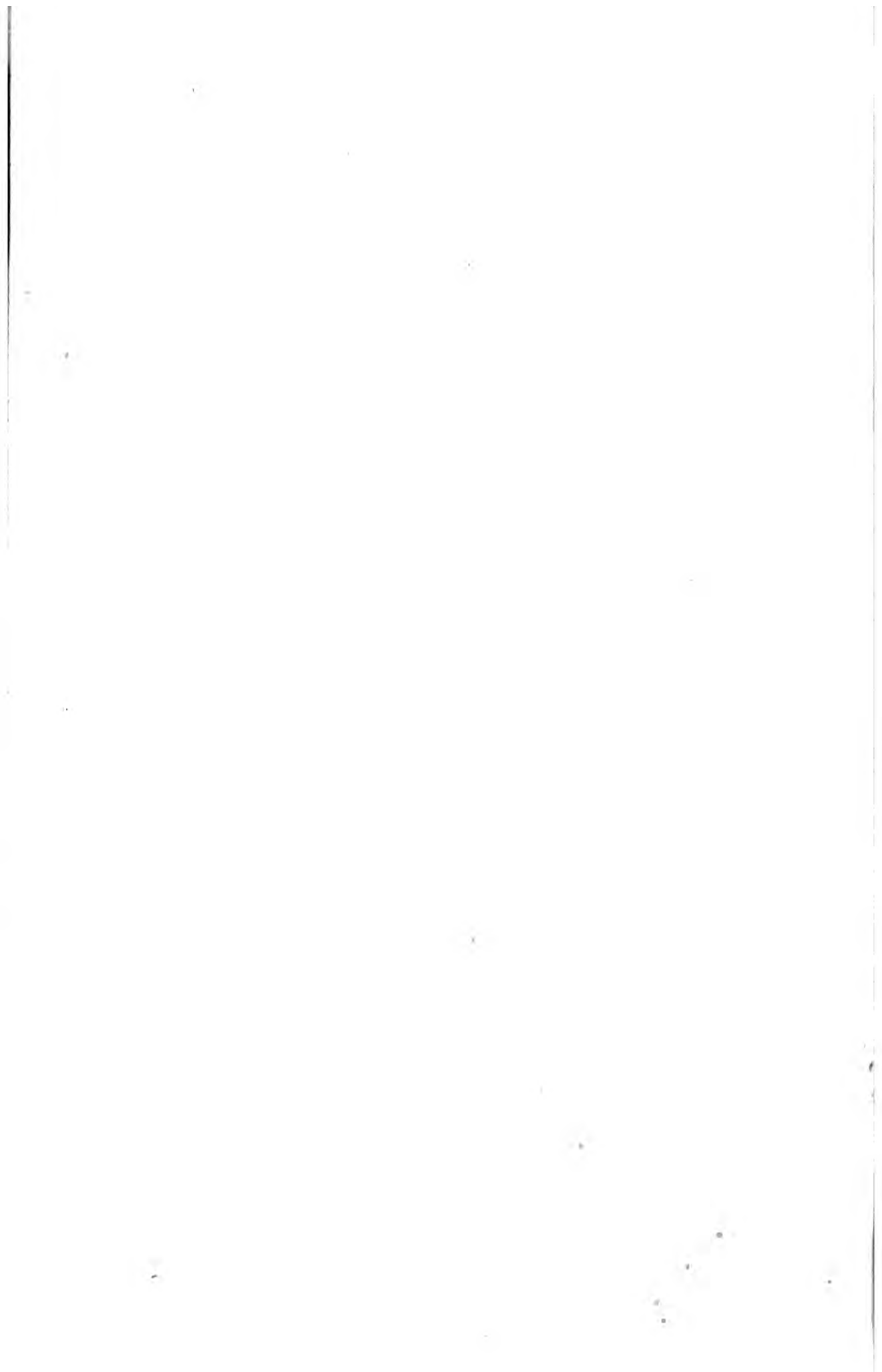
2102 e. 2

HESYCHII MILESII

QUI FERTUR

DE VIRIS ILLUSTRIBUS LIBRUM

RECENSUIT EMENDAVIT

APPARATUM CRITICUM SUBSCRIPSIT

IOANNES FLACH

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXX

113.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

I. De libris manuscriptis.

Libellus *περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν* qui fertur *Hesychii Milesii Illustris* paucis servatus est codicibus, quorum antiquissimus est codex

Laurentianus LIX, 37, chartaceus saec. XV (B). Tamen ex eo propter vitiorum multitudinem lacunarumque numerum vix quicquam ad novam textus recensionem percipi potest.¹⁾ Idem valet de codice

Parisino 3025 saec. XV (C), cuius scripturae ad codicem A ita accedunt, ut uni familiae utrumquetribuendum esse pro certo adfirmari possit. De quo agimus libelli codex cum terminetur articulo *Δαφίδας*, vix quartam servat operis Pseudohesychiani partem.²⁾ Neque quicquam utilitatis afferunt excerpta codicis

Palatini Heidelb. 129, chartacei saec. XV exeuntis, de quo nuperrime singulari cum industria H. Hauptius

¹⁾ Quo libro continentur haec: 1) Dionis Chrysostomi Troiana, quod Ilium minime captum sit, 2) eiusdem de suo ipsius audiendi studio, 3) de exercitatione dicendi, 4) de pulcritudine, 5) duae orationes, quae titulo carent, quarum prior *πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα*, altera *ὅτε φεύγειν* incipit, 6) Isocratis oratio Paraenetica et adversus Sophistas, 7) Polemonis sophistae or. duae, 8) Hesychius Milesius, 9) excerpta ex vitis Philostrati (cf. Montefalconii Bibl. p. 359).

²⁾ Exemplaris ab inepto codicis Parisini librario descripti marginem mutilatum fuisse nonnulla docent menda, velut p. 4 *έλο* pro *τέλος*, *Ἀλφὲ* p. *Ἀλφεόν*, p. 6 *έ τὸν* p. *δὲ τὸν* aliaque. (Paginae, quas afferro, usquequaque editionis Orellianae sunt, de quibus cf. indicem, quo numeri Orelliani meique inter se comparantur.)

egit dissertatione Hermae Vol. XIII p. 48 seq. inserta. Quem qui conscripsit codicem inter plurima Diogenis Laertii Philostratique excerpta quattuor vel quinque vitas Hesychianas recepit, quae vix uno alterove loco ab editis dissentiunt. Pendet igitur omnis res critica de codice recentissimo

Laur. LXX, 14, chartaceo saec. XVI exeuntis (A), quem Christoferus Rufus, professor Florentinus¹⁾, Cosmo primo Mediceo, Etruriae principi, dono misit. Atque huius codicis accuratissime dilucidisque literis con-

---

¹⁾ De *Christoferi Rufi* vita et scriptis duo conferendi sunt libri. Saxii Onomast. III p. 373, de anno 1559 disserens: „Christophorus Rufus, philologus nescio cuias, fortassis Florentinus, quoniam in Antexegematibus suis seu diversis explanationibus Scriptorum veterum, potissimum Aristotelis ad Petrum Victorium, hoc anno, Patavii 8 (v. Dan. Gerdes Floril. Libr. Rar. p. 304) publice descriptis et postea Iani Gruteri Thesauro Critico Tom. II, p. 570 — 631 insertis, sub finem Cosmum Medicem fortunatissimum Principem et invictum Ducem nostrum vocat“. *Jöcher*, Gelehrtenlexicon III, p. 2280 haec exposuit: „Rubeus (Christof) war Professor Philosophiae, wie auch der griechischen und lateinischen Sprache zu Padua, aus Umbrien gebürtig, lebte 1580 und schrieb Antexegemata“. *Jöcherus* ipse lectores allegavit ad Iacobilli opus de Bibliotheca Umbriae conscriptum, cuius inspiciendi quamvis diu quaesiverim occasionem numquam nactus sum. Equidem Antexegematum Thesauri locum (l. c. p. 630) apponam, unde eo quidem tempore Rufum Florentiae vixisse efficitur: „Tu vero felix perge in florentissima urbe florentem ingeniis moribusque iuventutem ad humanitatem instituere; perge bonis libris lucem afferre fortunatissimi Principis invictique Ducis nostri cura et vigilantia securus. Ad cuius domesticam laudem, quae et pace et bello clarissima semper extitit, accedit, ut eo patre ortus sit, qui animi magnitudine et rerum gestarum gloria cum summorum Imperatorum quolibet comparari possit. Huius virtutem nuper cum memoria repeterem, equidem non potui quin illius studio inflammatus hoc quaecunque hexastichum effunderem: Strata erat ad Iani tumulum moestissima Virtus | Unguibus et crines et laniata genas. | Cur ita? quaerenti, Patria quis sede relicta | Non doleat? Patria factus et exul? ait. | Possent morte mori caelestia numina, possent: | Finissem luctus morte repente meos“.

scripti cum duobus locis a Montefalconio mentio in-
iecta esset, p. 239 (ex ipsius Montefalconii catalogo)
et p. 378 (ex aliorum indice), omnino tres eum vidisse
codices Laurentianos temere putavit Harlessius, quem
ut solent Orellius p. 260 not. et Müllerus fragm.
hist. IV, p. 143 not. secuti sunt. Primum autem
deliberanti mihi, quo quidem anno Christoferus Rufus
codicem, in quo nil aliud praeter Hesychii tractatum
extat, confecerit, duae oblatae sunt causae, quibus
quo ex tempore sit oriundus videatur apparere. Nam
cum Cosmum primum, cui magnaducæ titulum papa
Pius V a. 1569 dedit, iam a. 1574 mortuum esse
constet, Christoferus Rufus inter a. 1569—1574 hoc
opus elucubravit, cumque editio princeps a Sambuco
curata a. 1572 in lucem prodierit, ante a. 1572
scripsisse putandus est. Nova enim hac editione Rufus
quominus ipse codicem a se descriptum typis ex-
primeret prohibitus est. Quamquam autem praestan-
tissimum quem vocamus Pseudo-Hesychii codicem
saec. XI vel XII Rufus descripsit, paucis tamen eum
locis cum editionem curare in animo esset, codicis
sui contextum sponte mutasse maxime dolendum est,
id quod in Suidæ articulis, cuius stilum ignorabat,
luculentissimum est. Quapropter p. 18 (Draco) εἰς
Αἴγιναν ἐπὶ νομοθεσίαις εὐφημούμενος addidit ἀφ-
ικόμενος post *Αἴγιναν*, p. 40 (Numenius) correxit
ἀπεσυλήθησαν pro *ἀποσυλήσασαν*, quo nil sagacius
excogitari potest, p. 44 (Homerus) *ἡττηθείη* pro *ἡτ-
τηθείς*. Perpaucae tamen lectiones ex meliori Suidæ
exemplari, quod Pseudo-Hesychius in manibus habebat,
fluxerunt: p. 14 (Genethlius) *ἐν ἀκροάσει μιᾷ*, quod
praeferebant Meursius, Küsterus, Westermannus ei
lectioni, quam nostri Suidæ libri praebent *ἐν ἀκροάσει*,
p. 18 (Draco) *καὶ ἰμάτια* omisit, quod certe expun-
gendum videtur, p. 20 (Epimenides) addidit *ὅτε ἡβού-
λετο*, quod in omnibus Suidæ libris desideratur,

eademque in pagina (Eratosthenes) scripsit *ἐγγίζων*, *Βῆτα ἐκλήθη* pro *ἐγγίσασα*, *βήματα ἐκλήθη* (*ἐγγίσαντα* coni. Meursius), p. 50 (Potamo) *Ποτάμωνα* — *ἐπανιόντα ἐφωδίασε* pro *Ποτάμωνος* — *ἐπανιόντος ἐφωδιάζει*, quamquam hoc ipsum Rufum mutasse suspiceris. Idem certe de Diogenis Laertii textu statuendum est, in quo perpaucae lectiones, quas solus Rufus habet, ad ipsius ingenium referendae videntur esse, velut p. 12 (Arcesilaus) *πρᾶγμα* p. *πρῆγμα* (IV, 42), p. 22 (Empedocles) *ιατρικοῖς* p. *ιατροῖς* (VIII, 65), p. 30 (Heraclitus) *βάθος* p. *βάρος* (IX, 7), p. 36 (Menedemus) *σιωπήσαντά τ' ἄλλα* p. *σιωπήσας τ' ἄλλα* (II, 128), cum pleraeque, quae etiam in melioribus Diogenis libris extant, ipsi Pseudo-Hesychii libello deberi putandae sint, quas quidem ab ineptis Hesychii librariis posthac obscuratas esse consectorium est. Quam rem ita se habere ipse probavit Wachsmuthius, qui a me rogatus thesauros suos apparatus critici ad Laertium congestos benigne inspexit. Huc autem ante omnes refero has lectiones: p. 6 (Aeschines) *ὑπογεγράφθαι* (quod omnes Wachsmuthii libri¹⁾ offerunt) pro *γεγράφθαι* (V, 28), p. 8 (Aeschines) *αἰτιολογώτατος* p. *αἰτιώτατος* et infra *οἰκονομεῖσθαι* p. *κινεῖσθαι* (V, 32), p. 10 (Antisthenes) *πλείονος* (omnes libri) p. *πλεῖον* (VI, 12), p. 12 (Archytas alter) *διαγωνιζόμενον* p. *ὄνειδιζόμενον* (VIII, 82), p. 16 (Diodorus) *ξυνείρυσεν* p. *ξυνείρησεν* et *λύσας* (omnes) p. *λύσαι* (II, 112), p. 18 (Democritus) *οὐσαν* (omnes) p. *οὐσίαν* (IX, 45), p. 22 (Epicurus) *κυκητήν* (omnes) p. *μιμητήν* (X, 8), p. 24 (Empedocles) *ἐξαναστὰς* p. *ἐξαναστάντα* (VIII, 68),

¹⁾ Sunt enim hi: B = Borbonicus 253, V = Vaticanus 1302 (ex parte collatus), H = Laurentianus LXIX, 35, F = Laurentianus LXIX, 13 saec. XII, G = Laurentianus LXIX, 28. Omnium Wachsmuthii codicum consensum in apparatu signavi: libri W.

Μεσσήνην (omnes) p. *Μεσήνην* (VIII, 73), p. 26 (Zeno) *πάντων* (omnes) p. *ύδάτων* (IX, 29), τὰ om. H sed in marg. add. (IX, 8), p. 28 (Heraclitus) *ταύτην όδόν* (omnes) p. τ. *ούδέν* (IX, 9), *ύπό* (omnes) utroque loco p. *άπό* (IX, 9), *τοῦ ήλιου* (omnes) p. *ήλιου* (IX, 11), p. 30 (Heraclitus) *λαμπρότερ'* (omnes) p. *λαμπρότερον* (IX, 16), *νωθέστατον* (omnes) p. *νωθρόστατον* (IX, 16), (Theodorus *άθεος*) *κλέψειν τε* (omnes) p. *καί κλέψειν τε* (X, 99), p. 32 (Crates) *έκοινωνείτην* (H) p. *κοινωνήτην* (IV, 21), (Crantor) *οἴμοι τί δ' οἴμοι* (omnes) p. *οἴμοι, τί δήτα* (IV, 26), p. 34 (Leucippus) *φέρεσθαι* (omnes) p. *φαίνεσθαι* (IX, 31), *έκ τούτων* add. omnes (IX, 31), *διαλύεσθαι* (FH) p. *διαδύεσθαι* (IX, 31), *γίνεσθαι* (H) p. *γενέσθαι* (IX, 32), p. 36 (Leucippus) *πηλωδες* (omnes) p. *σπιλωδες* (IX, 32), *τόν μέν ήλιον* (FB) p. *τόν ήλιον* (IX, 33), *ψηφισμα* (omnes) p. *ψηφίσματα* (II, 125), p. 40 (Menedemus) *λαχάνιον ή ταρίχιον* (VHG) p. *λάχανον ή τάριχον* (II, 139), *των ώριων* (omnes) p. *ώριων* (II, 139), p. 44 (Plato) *τέττιξιν* et *Έκαδημία* (omnes) p. *τέττιξ* et *Έκαδημίας* (III, 27), p. 48 (Plato) *δέσποτ'* (BHG) p. *δέσποτα* (III, 27).

Fortasse nunc aliquis crediderit, Rufum antiquiorem codicem Laurentianum LIX, 37, qui nobis servatus est, descripsisse innumeraque menda eius adhibitis melioribus Laertii Diogenis libris correxisse. Quod ideo vix probabile videtur, quod exemplar Rufianum omnibus in locis sanum est, quibus mutilum esse alterum Laurentianum apertum est, nisi forte Rufum non solum quaque in pagina immo vero quaque in lineola textum suum ad ipsius Diogenis codicem instituisse suspicamur: id quod absurdissimum est. Quod si recte nobis expositum est, nonnullas quoque alias lectiones, quas Rufus solus praestat quasque coniecturis deberi veri dissimillimum est, ab ipso codice Hesychiano profectas esse statuo, velut p. 8 (Aeschines) *βασιλεῦσιν*

p. βασιλεῖ (VI, 31), p. 18 (Democritus) τινῶν περιφερωῶν p. δινῶν καὶ περιφερωῶν (IX, 44), p. 30 (Theodorus ἄθεος) ἔλεγε δὲ οὐκ εὐλογον εἶναι p. ἔλεγε δὲ καὶ εὐλογον εἶναι (sic libri Hesych.) vel ἔλεγε δὲ καὶ εὐλογον εἶναι, μὴ (sic libri Diog. Laert. II, 98), p. 34 (Leucippus) τὴν σελήνην περὶ τὴν γῆν ὀχεῖσθαι p. περὶ τὴν σελήνην τὴν γῆν ὀχεῖσθαι (IX, 30), προσκρούσαντα p. προσκρούοντα (IX, 31), p. 36 (Menedemus) ἐπισκώπτῃς p. ἐπικόπτῃς (II, 127), p. 38 (Menedemus) ὑποκύπτουτα p. ὑπερκύπτουτα (II, 131) al. Nec minus eis locis, quibus verborum ordinem in nostris Laertii Diogenis libris servatum vides inversum, codicis Hesychiani vestigia agnoscere licet, velut p. 12 in vita Arcesilai (VI, 40), p. 24 in vita Zenonis (VII, 21), p. 26 ibidem (VII, 36) p. 48 in vita Platonis (III, 52).¹⁾ Pauca denique menda levissima ipse Rufus in describendo codice admisit, quae reliquorum librorum consensu facile sanari possunt: p. 40 in vita Menedemi omisso ἀνακάμπτων (II, 139), p. 42 in vita Xanthi ex Suidae articulo compilata om. ἀεὶ, p. 44 in vita Platonis om. γὰρ (III, 18), p. 48 in eadem vita om. τὰ δὲ ψεύδη — ἀποφαίνεται propter bis lectum ἀποφαίνεται a linea aberrans (III, 52).

Restat, ut describam *editionem principem Ioannis Sambuci* Maximiliano imperatori dedicatam (Antwerpiae 1572), quae cum de nullo eorum quos allegavi codicum descendat, codicis instar est (a). Casu autem codex iste, quo Sambucus usus est, omnium videtur vilissimus esse neque multum differre ab indole cod. Laurentiani B, cuius plerisque vitiis et ipse laborat. Quem codicem quominus adhibuisse Sambucum putemus, una obstat res gravissima, quod nonnullis lectionibus ineptissimis solus inquinatus est, quas iam enarrabo:

¹⁾ Verba ἔλεγε δὲ — exit. in nostris Diogenis exemplaribus omnino desiderantur.

p. 12 (Archytas) *στραγῶν* p. *στρατηγῶν*, p. 18 (Democritus) *καταναλωκός* p. *καταναλωκῶς*, *στερρώτητα* p. *στερρότητα*, p. 24 (Empedocles) *ἀξιοσάντων* p. *ἀξιωσάντων*, p. 28 (Heraclitus) *ῶρας αἰτίους* p. *ῶρας ἐτείους*, p. 34 (Leucippus) *κάμους* p. *κόσμους*, p. 36 (Leucippus) *ἐκλίπειν* p. *ἐκλείπειν*, p. 42 (Xanthus) *τοῦ* p. *αὐτοῦ*, (Xenocrates) *ἐλευτερίαν* p. *ἐλευθερίαν*, p. 44 (Pindarus) *ἀνακεκλιμένα* p. *ἀνακεκλιμένος*, (Plato) *πλατίστατος* p. *πλατύστατος*, *χωρίον Ἑκαθημίας* p. *χ. Ἑκαθημία*, p. 46 (Plato) *Κροβύλος* p. *Κρωβύλος*¹⁾, p. 48 (Plato) *ἀπορουμένη* p. *ἀπορουμένην*, *λίξον* p. *λίτρον* (*λίτρον* corr. ex *λίξον* B), p. 50 (Potamo) *ἐφωδίαξε* p. *ἐφωδίασε*, p. 54 (Timolaus) *δ' ἐφθίμους* p. *δ' ἰφθίμους*. Propter hanc vitiorum copiam in margine Sambucianae saepius praestantiores lectiones adscriptae sunt (quas *am* signavi), quarum fere omnes Hadriano Iunio debentur, qui in castigationibus suis in Hesychium ad calcem Sambucianae editis de iis verba fecit. Quarum nobilissimas Hadrianus Iunius ex editione Laertiana revocavit.

Atque huius editionis Sambucianae textum, quem ita comparatum esse docui, omnes editores creduli atque neglegentes ad verbum fere descripserunt: Henricus Stephanus (a. 1594 et Genevae 1616), Meursius (Lugd. Bat. 1613), Orellius (Lipsiae 1820), Müllerus in tom. IV fragm. hist. (Lipsiae 1851), quorum neminem ullius codicis subsidiis nixum esse omnibus exploratum est.

Etsi igitur codex A scripturae bonitate codices B et Sambucianum magnopere superat, tamen certae quaedam neque levissimae corruptelae simul in omnibus libris inveniuntur, ut ex uno quin derivati sint archetypo dubitari nequeat. Potissimas autem

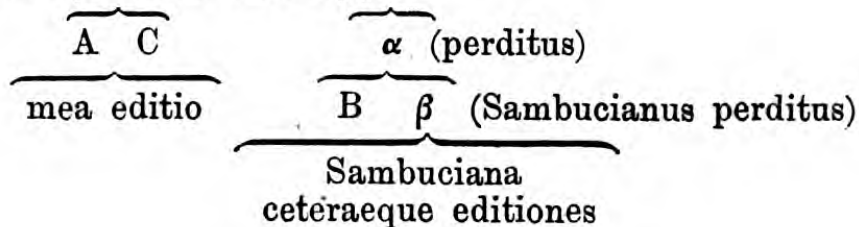
¹⁾ Eodem loco *ἐν ἔστι* legitur, quod rectum est, solum *ἔστι* vitiose AB praebent.

enarrabo hasce: p. 8 (Aristoteles) ἢ καθ' ἕξιν ante ἢ κατ' ἐνέργειαν om. ABCa (V, 33), p. 12 (Arcesilaus) περισπιζατεροῦντο (περισπιζατερα τοῦντο a), quod ABC exhibent p. περί σπίζαι τερατοῦντο (VI, 42), ἀρεσκεῖς p. ἀρέσκεις, p. 16 (Diodorus) ἔγραψεν, quod in ABa legitur p. ἔγραφεν (II, 161), p. 18 (Democritus) τῆς ἀδελφῆς, quod in AB extat, p. τοῦ ἀδελφοῦ (IX, 39), p. 28 (Heraclitus) ᾧ κάτω (ABa) pr. ἄνω κάτω (IX, 16), p. 34 (Cleanthes) ναὶ κολακεύω (ABa) p. ναί σε κολακεύω (VII, 176), τὸ ἐκ τῆς Ἡλέκτρας (ABa) p. τὸ τῆς Ἡλέκτρας (VII, 171), p. 40 (Menedemus) ὄχνοι (ABa) p. ᾧχοι (II, 139), p. 42 (Xenophanes) οὐ παραλλάκτους (AB) p. παραλλάκτους (IX, 19), p. 44 (Plato) Ἐπίχαρμος (ABa) p. Ἄλκιμος (III, 12), p. 54 (Tyrannio) Ἐμισσηνός (ABa) p. Ἄμισσηνός (Suid.).

Quibus expositis hoc librorum stemma apponere licet:

Codex Hesychianus archetypus

II. De aetate Pseudo-Hesychii.

Editores libelli *περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν* omnes in eo pari modo erraverunt, quod auctorem eius aut ipsum Hesychium Milesium esse, cuius vitam Suidas adumbravit, aut Hesychii genuini breviatorem obtendebant. Qualiscunque autem eorum de auctore sententia fuit, opusculum istud, quod aetatem tulit, a Suida in describendis vitis adhibitum esse omnes putaverunt, nec Bernhardus quidem parumper

dubitabat, qui et Suid. praef. p. LV et multis aliis editionis suae locis Suidam nostri Hesychii epitomen in manibus habuisse arbitratur. Quam sententiam primus refutavit Lehrsius atque scriptorem nostrum omnia ex Diogenis Laertii et Suidae sacrario protulisse tam certis evicit argumentis, ut viri docti cum reliquit Wachsmuthius, Nietzscheus, Daubius in dissertatione de Suidae biographicorum origine et fide (Lipsiae 1880), ad unum ei assentirentur (cf. Pindarscholien p. 158). Nietzscheus autem in Mus. Rhen. XXIV, p. 212 temere contendit, ipsum Christoferum Rufum, qui codicem recentissimum conscripsit, libellum nostrum elucubrasse, nil curans eos codices, qui Rufi aetatem uno fere seculo superent, sed adductus ipsius Lehrsii auctoritate, quamvis dubitanter de ea re disserentis, qui renascentis antiquitatis studii aetate tractatum illum ortum esse suspicatus erat. Quae Nietzscheii sententia prorsus reprobanda est. Neque enim Rufus auctor libelli subditicii putandus est, cum ipse alterum se librum descripsisse affirmaverit, neque is, qui antiquiorem codicem Florentinum scripsit, sed anonymus aliquis saeculi XI vel XII, cuius temporis notae literaevae male intellectae perverseque expressae cum in omnibus Hesychii libris extant tum in codice mutilo, qui Parisiis servatur (inprimis *v* pro β , velut *Αὐδερίτης* pro *Ἀβδερίτης*, *ἐθεράπεβε* p. *ἐθεράπευε*, *προσβέβων* p. *προσβεύων* al.). Atque is quidem opusculum suum confecit, postquam genuina Hesychii epitome, quae Suidae Eudociaeque praesto erat quaeque Zonarae, Alexii aequalis, tempore iam desiderabatur, amissa est, id quod inter Eudociae et Zonarae tempora factum esse nuperrime conieci (Untersuch. p. 93; cf. etiam quae in Mus. Rhen. XXXV p. 228 seq. dixi). Nec minus constat, non ipsum anonymum Hesychii Milesii nomen famamque iactasse, sed lectores rudes et indoctos, cum libellum titulo carentem offendissent, auctoris

nomen titulumque in margine adscripsisse, illustris illius scriptoris librum in manibus sese habere ratos.¹⁾ Nec mirum, quod auctorem illum exsanguem et aridum, qualem Hesychium nostrum esse apud omnes nunc in confesso est, verum et germanum Hesychium opinabantur esse, cuius praestantissimum ingenium summaque eruditio omnium laudibus celebrata essent, cum nostra demum aetate eximia Lehrsii sagacitate indoles illius nugatoris et cura penitus introspecta sit.

Iam restat, ut Schneideri (Callimach. II p. 24 not.) repugnam sententiae, unius viri, qui postquam Lehrsii dissertatio in lucem prodiit, nostrum Hesychium ex germano fluxisse persuasum habebat. Sed vix quicquam addere opus est ad ea, quae Untersuch. p. 4 not. exposui. Statuebat enimvero vir doctissimus ordinem literarum alphabeticum in nostro tractatu, quem omnino abesse iam Lehrsii docuit, cum ne per unam quidem literam servetur. Accedit praeterea, quod Hesychium ipsum non ordine alphabetico sed anti-stoichico usum esse suspicor (cf. Untersuch. p. 176 not., quae frustra impugnat Daubius l. c. p. 10), id quod ex Suidae Eudociaeque vitis satis dilucide apparet, neque ad singula poesis vel prosae orationis genera materiam suam distribuisse, sed ad eum nominum ordinem, quem *ὀμωνυμία* vocamus — qua de re docte disputavit D. Volkmannus — unde ordinem illum „Stesichorus, Sappho, Sophocles“ non Hesychio deberi sed anonymo isti eluceat. Quae cum ita sint, Schneiderum erravisse censeo.

---

¹⁾ Eodem fere modo errans Schol. Aristoph. Nub. 540, qui de tribus saltandi generibus verba fecit, *Ἡσύχιον τὸν Ἰλλοῦστριον*, ut sua confirmaret, allegavit in ea re, quae in Hesychii Alexandrini glossario s. v. *σίκιννις* exposita est.

III. Epistula Christoferi Rufi ad Cosmum
Mediceum missa.

Χριστόφορος Ρουῖφος Κόσμω Μέδικι

τῷ γαληνοτάτῳ Τυρρηνίας μεγάλῳ Δουκὶ εὖ πράττειν.

Πρὸς τοῖς πολλοῖς τῷ ὄντι βασιλικοῖς ἔργοις, οἷς πολὺν ἤδη χρόνον ἐπιχειρῶν διατελεῖς, ξύνοιδά σοι καὶ πρὸς τὴν βιβλίων κτῆσιν μυρίων ὄσων οὐκ ἐλαχίστην σπουδὴν κατατιθεμένῳ, ὥστε περὶ γε τούτου ἐρίζειν ἂν οἷός τε εἴης καὶ τοῖς ἐνδοξοτάτοις Αἰγύπτου τε καὶ Περσῶν βασιλεῦσιν. ἐνθυμῆ γὰρ δηλονότι τῆς σοφίας καὶ τῶν ταύτην περιεχουσῶν βίβλων οὐδὲν εἶναι κτῆμα λαμπρότερον οὐδὲ θαυμασιώτερον. ὡς οὖν τῇ καλλίστῃ σου σπουδῇ κατὰ τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ γὰρ τι ξυλλάβοιμι, ἠξίωσα δῶρόν σοι πέμψαι Ἡσύχιον Μιλήσιον τὸν νεωστὶ δι' ἐμοῦ σκότου πύλας λιπόντα, κατ' Εὐριπίδην εἰπεῖν. συγγραψας δ' οὗτός ἐστιν ὡς δυνατὸν συντομώτατα πολλῶν καὶ δοκίμων ἐν λόγοις ἀνδρῶν τοὺς βίους, ὃ δὴ συνταγμάτιον τοσοῦτου παρὰ τῶν πάλαι ἠξιώθη, ὥστε καὶ Σουίδαυ τὸν πάνυ ἐντεῦθεν ὁμολογεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πολυτελεῖ βίβλον οὐκ ὀλίγα μετενεγκεῖν. ἔστι τοίνυν πρὸς τοῦ μεγαλοψύχου τοῦ σοῦ παιδρῶς μάλα καὶ φιλοφρόνως τὸν ἄνδρα δεξιούσθαι καὶ προσδέχεσθαι. οὕτως γὰρ ἑτέροις πολλῶ (νῆ Δία) σοφωτέρους ὁδοποιήσεως ἂν.

Εὐτύχει.

Scribebam Tubingae mense Aprili a. 1880.

Explicatio siglorum.

- A = Laur. LXX, 14 saec. XVI (inter a. 1569—1572 conscriptus).
B = Laur. LIX, 37 saec. XV.
C = Paris. 3025 saec. XV.
D = Excerpta Palat. 129 saec. XV exeuntis.
a = ed. princeps Ioannis Sambuci a. 1572.
am = lectiones (Hadriani Iunii), quae in margine Sambucianae
appictae sunt.
W = apparatus Laertianus Wachsmuthii (in quo B = Borbonicus
253, V = Vaticanus 1302 [ex parte collatus], H = Lauren-
tianus LXIX, 35, F = Laur. LXIX, 13 saec. XII, G =
Laur. LXIX, 28).
-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑΙ
ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ ΣΟΦΩΝ

ΗΣΥΧΙΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑΙ ΔΙΑΛΛΑΜΨΑΝΤΩΝ ΣΟΦΩΝ.

Κυνική ἐκλήθη φιλοσοφία διὰ τὸ ἐν Κυνοσάργει
τῷ γυμνασίῳ κατάρξασθαι αὐτῆς τὸν Ἀντισθένην.

Ἡ δὲ Περιπατητικὴ διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ, ἦτοι κήπῳ,
κατάρξαι αὐτῆς Ἀριστοτέλην.

I. Ἀπολλώνιος.

Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα κύουσα ἡ μήτηρ δαί- 5
μονα ἐθεάσατο λέγοντα, ὡς αὐτὸς εἶη, ὃν κύει, εἶναι
δὲ αὐτὸν Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον, ὃθεν ὑπειλήφθαι
αὐτὸν Πρωτέως εἶναι υἱόν.

II. Ἀριστεύς.

Ἀριστεύου τοῦ Προκολλησίου φασὶ τὴν ψυχὴν
ἐξιέναι, ὅτε ἐβούλετο, καὶ ἐπανιέναι πάλιν. 10

FONTIUM TESTIMONIA: Quae praemissa sunt ex Diog. VI, 13 et
V, 2 fluxerunt. I. Suidas II. Suidas.

LECTIONIS VARIETAS: Tit. ὑσιχίου μιλισίου — ἐν παιδίᾳ —
διαλλαμψάντων C 1 διελέγετο δ' ἐν τῷ Κυνοσάργει γυμνασίῳ
μικρὸν ἀποθεν τῶν πυλῶν, ὃθεν τινὲς καὶ τὴν κυνικὴν ἐντεῦθεν
ὀνομασθῆναι Diogenes (ex Cobeti recensione) κατάρξαι A 3
δὲ om. A τῷ ante περιπάτῳ add. C 5 Ἀπολλώνιον et μήτηρ
αὐτοῦ C ἐπιστάντα δαίμονα Suidas 7 ὑπειλήφθαι libri omnes
ὑπολήφθαι editiones

III. Αἰσχίνης.

Αἰσχίνης ὁ τοῦ ἀλλαντοποιοῦ διεβάλλετο ὑπὸ
Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως, ὡς τοὺς πλείστους δια-
λόγους ὄντας Σωκράτους ὑποβάλλοιτο, λαμβάνων παρὰ
Ξανθίππης, ὧν οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι σφόδρα εἰσὶν
5 ἐκλελυμένοι καὶ οὐκ ἐπιφαίνοντες τὴν Σωκρατικὴν
εὐτονίαν. τοῦτόν φασι δι' ἀπορίαν ἐλθεῖν εἰς Σικε-
λίαν πρὸς Διονύσιον, καὶ ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παρ-
οφθῆναι, ὑπὸ δὲ Ἀριστίππου συσταθῆναι, δόντα τέ-
τινας τῶν διαλόγων δῶρα λαβεῖν, ἔπειτ' ἀφικόμενον
10 Ἀθήναζε μὴ τολμᾶν σοφιστεύειν, ἐνευδοκιμούντων
τότε τῶν περὶ Πλάτωνα, ἐμμίσθους δὲ τὰς ἀκροά-
σεις ποιεῖσθαι. τούτου τοὺς διαλόγους καὶ Ἀρίστιππος
ὑπώπτευεν. ἐν γοῦν Μεγάροις ἀναγινώσκοντος αὐτοῦ
φασι σκῶψαι, εἰπόντα, Πόθεν σοί, ληστὰ, ταῦτα;

IV. Ἀρίστιππος.

15 Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος τὰς ἡδονὰς μὲν με-
εδίωκε, πόνῳ δὲ οὐδεμίαν ἀπόλαυσιν ἐθήρα τῶν οὐ
παρόντων, ὅθεν ὁ Διογένης βασιλικὸν κύνα αὐτὸν
ἐκάλει. οὗτος ἐρωτηθεὶς, τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλό-
σοφοι, ἔφη· ἂν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως

III. Diog. II, 60—62. IV. Diog. II, 66 οὗτος — βιώσο-
μεν 68, ἀργύριον — ἀργυρίου 72, πρὸς τὸν — χρῆσθαι 74,
ἐρωτηθεὶς — χρήσονται 80, τέλος — ἀναδιδομένην 85.

1 ὁ Χαρίνου Diogenes 2 Μεδήμου C 4 ὧν οἱ μὲν
Diogenes ὧν C 6 φασι libri omnes, φασὶν Or. διαπορίαν a
δι' ἀπορίαν am 8 συστῆναι Diogenes 9 διαλόγων AC Diogenes
λόγων reliqui libri et edd. 10 εὐδοκιμούντων Diogenes, quem
ex nostro corrigendum censuit Müller 11 τῶν ante περὶ om. C
καὶ Ἀρίστιππον post Πλάτωνα add. Diogenes 16 καὶ θύρα
τῶν C 17 ὅθεν καὶ Δ. Diogenes αὐτὸν om. C

βιώσομεν. ἀργύριον εἶπε παρὰ τῶν γνωρίμων λαμβάνειν, οὐχ ἵνα αὐτὸς χρῶτο, ἀλλ' ἵν' ἐκεῖνοι εἶδειεν, εἰς τίνα δεῖ χρῆσθαι τοῖς ἀργυρίοις. πρὸς τὸν αἰτιώμενον, ὅτι Σωκράτους ὦν μαθητῆς ἀργύριον λαμβάνει, καὶ μάλα, εἶπε, καὶ γὰρ Σωκράτη, πεμπόντων τινῶν ⁵ αὐτῷ καὶ σῖτον καὶ οἶνον, ὀλίγα λαμβάνοντα τὰ λοιπὰ ἀποπέμπειν. Εὐτυχίδη δὲ τῷ ἀργυρωνήτῳ ἐχρῆτο καὶ Λαῖδι τῇ ἑταίρᾳ. πρὸς οὖν τοὺς μεμφομένους ἔφη· ἔχω Λαῖδα, ἀλλ' οὐκ ἔχομαι, ἐπεὶ τὸ κρατεῖν καὶ μὴ ἠτᾶσθαι ἡδονῶν ἄριστον, οὐ τὸ μὴ χρῆσθαι. ἐρω- ¹⁰ τηθεῖς, τίνα ἐστὶν ἃ δεῖ τοὺς καλοὺς παῖδας μανθάνειν, ἔφη· οἷς ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται. τέλος δὲ ἀπέφαινε τὴν λείαν κίνησιν εἰς αἴσθησιν ἀναδιδομένην.

V. Ἀλεξῖνος.

Ἀλεξῖνος ὁ Ἠλεῖος διὰ τὸ φιλονεικότατος εἶναι Ἐλεγεῖνος ἐπεκλήθη. τοῦτόν φασιν, ὡς ἐκ τῆς Ἡλίδος ¹⁵ ἀπελθὼν ἐν Ὀλυμπίᾳ φιλοσοφοίη. τῶν δὲ μαθητῶν αὐτοῦ πυνθανομένων, διὰ τί τῆδε κατοικεῖ, φάναι βούλεσθαι αἴρεσιν συστήσασθαι, ἣν Ὀλυμπιακὴν κληθήσεσθαι, τοὺς δὲ καὶ ἐφοδίοις θλιβομένους καὶ τὸ χωρίον νοσερὸν καταγνόοντας ἀπελθεῖν, καὶ τοῦ λοιποῦ ²⁰ διατρίβειν Ἀλεξῖνον σὺν οἰκέτῃ μόνῳ, ἔπειτα μέντοι

V. Diog. II, 109—10.

1 βιωσόμεσθα Diogenes 2 χρῶτο a 5 Σωκράτη a 7 Müller: „Haec debentur excerptoris negligentiae. Etenim Diogenes post v. ἀποπέμπειν pergīt εἶχε γὰρ ταμίᾳς πρώτους τῶν Ἀθηναίων, ἐγὼ δ' Εὐτυχίδην ἀργυρωνήτον. ἐχρῆτο δὲ.“ Erravit vir doctissimus, cum brevitatis lege coactus compiler sic loquatur. ἀργυρωρήτῳ Ba ἀργυρωνήτῳ AC am 11 τοὺς καλοὺς AC Diogenes τοὺς om. edd. 12 ἔλο δ' C 18 Ὀλυμπικὴν Diogenes 19 τοῖς ἐφοδίοις Diogenes 21 ἔρημον Ἀλ. Diogenes

νηχόμενον ἐν τῷ Ἀλφειῷ νυχθῆναι καλάμῳ καὶ τελευ-
τῆσαι. καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα·

οὐκ ἄρα μῦθος ἦν ἐκεῖνος εἰκαῖος,
ὥς ἀτυχῆς τις ἐὼν
5 τὸν πόδα κολυμβῶν περιέπειρέ πως ἦλω.
καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ,
πρὶν Ἀλφεὸν ποτ' ἐκπερᾶν, Ἀλεξίνος
θνήσκε νυχθεὶς καλάμῳ.

VI. Ἀριστοτέλης.

Ἀριστοτέλην τὸν Σταγειρίτην φασὶ παιᾶνα εἰς
10 τὸν θλαδίαν Ἑρμίαν ποιήσαντα, ὃς ἦν αὐτοῦ πεν-
θερός, κατακριθῆναι πιεῖν ἀκόνιτον καὶ ἀποθανεῖν.
οὗτος βούλεται διττὸν εἶναι τὸν κατὰ φιλοσοφίαν
λόγον, τὸν μὲν πρακτικόν, τὸν δὲ θεωρητικόν, καὶ
τοῦ πρακτικοῦ τὸν τε ἠθικὸν καὶ πολιτικόν, οὗ τὰ τε
15 περὶ πόλιν καὶ τὰ περὶ οἶκον ὑπογεγράφθαι, τοῦ δὲ
θεωρητικοῦ τὸν τε φυσικὸν καὶ λογικόν, οὗ τὸ λογικὸν
οὐχ ὀλομερῶς, ἀλλ' ὥς ὄργανον προσηκριβωμένον,
καὶ τούτου διττοὺς ὑποθέμενος σκοπούς, τό τε πιθανὸν
καὶ τὸ ἀληθὲς διεσάφησε. δύο δὲ πρὸς ἐκάτερον δυνά-

VI. Diog. V, 28—34.

1 καὶ οὕτως τελ. Diogenes 3 seq. οὐ μῦθος ἄρα ἦν ἐκεῖνος
εἰκαῖος | ὥς τις ἀτυχῆς πόδ' ἐὼν κολυμβῶν | ἐπέειρεθ' ἦλω καὶ
γὰρ ὁ σεμνὸς Ἀλφεὸν | ἀνὴρ ποτ' ἐκπερᾶν νυχθεὶς θνήσκεν
καλάμῳ A ὥς ἀτυχῆς τις ἐὼν τὸν πόδα κολυμβῶν περιέπειρε
πῶς ἦλω. καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ πρὶν Ἀλφεὸν ποτ' ἐκπερᾶν
Ἀλεξίνος θνήσκει νυχθεὶς καλάμῳ B 7 Ἀλφὲ C 8 νυγείς Diogenes.
Omnino restitui Cobeti versuum recensionem 9 Ἀριστοτέλην A
Ἀριστοτέλην vulg. 10 Ἑρμίαν scripsi Ἑρμείαν vulg. 14 τὸν
τε A Diogenes Müller τό τε BC edd. plur. 15 ὑπογεγράφθαι
A am Diogenes (omnes libri W.) Müller γεγράφθαι BC a edd.
16 τε om. C. 19 διεσείφησε C ἐκάτερον C

μεσιν ἐχρήσατο, διαλεκτικῇ μὲν καὶ ῥητορικῇ πρὸς τὸ
 πιθανόν, ἀναλυτικῇ δὲ καὶ φιλοσοφίᾳ πρὸς τὸ ἀληθές,
 οὐδὲν ὑπολιπόμενος οὔτε τῶν πρὸς εὔρεσιν, οὔτε τῶν
 πρὸς κρίσιν, οὔτε μὴν τῶν πρὸς χρῆσιν. πρὸς μὲν
 οὖν τὴν εὔρεσιν, τὰ τε τοπικὰ καὶ μεθοδικά, παρ- 5
 ἔδωκε προτάσεων πλήθος, ἐξ ὧν πρὸς τὰ προβλήματα
 πιθανῶν ἐπιχειρημάτων οἷόν τε εὐπορεῖν, πρὸς τε
 τὴν κρίσιν τὰ ἀναλυτικὰ πρότερα καὶ ὕστερα. διὰ μὲν
 οὖν τῶν προτέρων τὰ λήμματα κρίνεται, διὰ δὲ τῶν
 ὑστέρων ἡ ξυναγωγή ἐξετάζεται. πρὸς δὲ τὴν χρῆσιν, 10
 τὰ τε ἀγωνιστικὰ καὶ τὰ περὶ ἐρωτήσεως ἐριστικὰ τε
 καὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων τε καὶ συλλογισμῶν καὶ τῶν
 ὁμοίων τούτοις. κριτήριον δὲ τῆς ἀληθείας τῶν μὲν
 κατὰ φαντασίαν ἐνεργημάτων τὴν αἴσθησιν ἀπεφήνατο,
 τῶν δὲ ἠθικῶν, τὰ περὶ πόλιν καὶ περὶ οἶκον καὶ περὶ 15
 νόμους, τὸν νοῦν. τέλος δὲ ἐν ἐξέθετο, χρῆσιν ἀρετῆς
 ἐν βίῳ τελείῳ. ἔφη δὲ τὴν εὐδαιμονίαν συμπλήρωμα
 ἐκ τριῶν ἀγαθῶν εἶναι, τῶν περὶ ψυχὴν, ἃ δὴ καὶ
 πρῶτα τῇ θυνάμει καλεῖ, ἐκ δευτέρων δὲ τῶν περὶ
 σῶμα, ὑγείας καὶ ἰσχύος καὶ κάλλους καὶ τῶν παρα- 20
 πλησίων, ἐκ τρίτων δὲ τῶν ἐκτός, πλούτου καὶ εὐγε-
 νείας καὶ δόξης καὶ τῶν ὁμοίων, τὴν δὲ ἀρετὴν μὴ
 εἶναι αὐτάρκη πρὸς εὐδαιμονίαν, προσδεῖσθαι γὰρ τῶν
 τε περὶ σῶμα καὶ τῶν ἐκτός ἀγαθῶν, κακοδαιμονή-

3 οὐδὲν ὑπολιπόμενος AC οὐδὲν ὑπολειπόμενος Ba Diogenes
 οὔτε ὑπολειπ. Or. οὐ τι ὑπολειπόμενος Müller 4 μὴν ABCa
 Diogenes Müller μὲν Or. τοπικὰ A Diogenes Müller ὀπτικὰ BCa
 corr. Stephanus Meursius 6 post ἐξ ὧν lacunam unius verbi
 indicavit B 7 πρὸς δὲ a 10 ξυναγωγή A συναγ. vulg. 18
 αἰθῶν C ἀνθῶν a corr. Iunius 20 ὑγείας A ὑγείας BC
 21 ἐκ τρίτων δὲ accessit ex Diogene τῶν δὲ ἐκτός libri 24
 τε om. A ὡς κακ. cum Diogenis libris scripsit Müller

σαντος τοῦ σοφοῦ, καὶ ἐν πόνοις ἤ, καὶ ἐν πενίᾳ
καὶ τοῖς ὁμοίοις, τὴν μέντοι κακίαν αὐτάρκη πρὸς
κακοδαιμονίαν, καὶ ὅτι μάλιστα παρῆ αὐτῇ τὰ ἐκτὸς
ἀγαθὰ καὶ τὰ περὶ τὸ σῶμα. τὰς τε ἀρετὰς, ἔφη,
5 μὴ ἀντακολουθεῖν, ἐνδέχεσθαι γὰρ φρόνιμόν τινα καὶ
δίκαιον ὄντα, ἀκόλαστον καὶ ἀκρατῆ εἶναι. ἔφη τὸν
σοφὸν μὴ εἶναι μὲν ἀπαθῆ, μετριοπαθῆ δέ. τὴν τε
φιλίαν ὠρίσατο ἰσότητα εὐνοίας ἀντίστροφον, ταύτης
δὲ τὴν μὲν εἶναι ξενικὴν, τὴν δὲ ἐρωτικὴν, τὴν δὲ
10 συγγενικὴν. εἶναι δὲ καὶ τὸν ἔρωτα μὴ μόνον συνου-
σίας, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας, καὶ ἐρασθήσεσθαι δὲ τὸν
σοφὸν καὶ πολιτεύσεσθαι, γαμήσειν τε καὶ βασιλεῦσιν
συμβιώσειν. βίων τε τριῶν ὄντων, θεωρητικοῦ, ἡδονι-
κοῦ, πρακτικοῦ, τὸν θεωρητικὸν προέκρινεν, εὐχρηστα
15 δὲ καὶ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα πρὸς ἀρετῆς ἀνάληψιν.
ἐν τε τοῖς φυσικοῖς αἰτιολογώτατος παρὰ πάντας ἐγένε-
το, ὥστε καὶ περὶ τῶν ἐλαχίστων αἰτίας ἀποδιδόναι.
τὸν θεὸν ἀσώματον ἀπέφαινε, ὡς ὁ Πλάτων, δια-
τείνειν δὲ αὐτοῦ τὴν πρόνοιαν μέχρι τῶν οὐρανίων,
20 καὶ εἶναι ἀκίνητον αὐτόν, τὰ δὲ ἐπίγεια κατὰ τὴν
πρὸς ταῦτα συμπάθειαν οἰκονομεῖσθαι. εἶναι δὲ παρὰ
τὰ τέσσαρα στοιχεῖα καὶ ἄλλο πέμπτον, ἐξ οὗ τὰ

5 καὶ ὁμοίως Diogenes ἔ τὸν C ἔφη δὲ Diogenes Müller
8 ἀντιστρόφου Diogenes 9 ξενικὴν omnes libri ἐρωτικὴν pro
ξενικὴν am, τὴν δὲ ἐρωτικὴν post ξενικὴν inserendum monuit
Iunius, inseruit Müller καὶ om. C 12 πολιτεύσασθαι a μὴν
καὶ Diogenes βασιλεῦσιν A βασιλεῖ vulg. 13 συμβιώσαι
ABCa συμβιώναι Diogenes συμβιώσειν corr. Stephanus rec.
Or. Müller 14 ἐκέκρινεν ABCa προέκρινεν am ex Diogene re-
vocavit Müller ἔκρινεν perperam Or. 16 αἰτιολογώτατος παρὰ
πάντας A am αἰτιολογώτατος πάντων Diogenes (omnes libri W.)
αἰτιώτατος BCa 17 τὰς αἰτίας et mox τὸν δὲ θεὸν Müller
21 οἰκονομεῖσθαι A Diogenes κινεῖσθαι BCa edd. 22 πέμπτον C

αἰθέρια συνεστάναι, ἀλλοίαν δὲ αὐτοῦ τὴν κίνησιν εἶναι, κυκλοφορητικὴν γὰρ, καὶ τὴν ψυχὴν ἀσώματον, ἐντελέχειαν οὖσαν τὴν πρώτην, σώματος γὰρ φυσικοῦ καὶ ὀργανικοῦ δυνάμει ζωὴν ἔχοντος. διττὴ δ' ἔστιν αὕτη κατ' αὐτόν. λέγει δὲ τὴν ἐντελέχειαν, ἧς ἔστιν ⁵ εἶδός τι ἀσώματον. ἡ μὲν κατὰ δύναμιν, ὡς ἐν τῷ κηρῷ ὁ Ἑρμῆς ἐπιτηδειότητα ἔχων ἐπιδέξασθαι τοὺς χαρακτῆρας, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ ἀνδριάς. καθ' ἕξιν δὲ λέγεται ἐντελέχεια ἡ τοῦ συντετελεσμένου Ἑρμοῦ ἢ ἀνδριάντος. σώματος δὲ φυσικοῦ, ἐπεὶ τῶν σωμά- ¹⁰ των τὰ μὲν ἔστι χειρόκμητα, ὡς τὰ ὑπὸ τεχνιτῶν γινόμενα, οἷον πύργος, πλοῖον, τὰ δὲ ὑπὸ φύσεως, ὡς φυτὰ καὶ τὰ τῶν ζώων. ὀργανικοῦ δὲ εἶπε, τουτέστι πρὸς τι κατεσκευασμένου, ὡς ἡ ὄρασις πρὸς τὸ ὄραν καὶ ἡ ἀκοὴ πρὸς τὸ ἀκούειν. δυνάμει δὲ ζωὴν ἔχοντος, ¹⁵ οἷον ἐν αὐτῷ. τὸ δυνάμει δὲ ἦττον ἢ καθ' ἕξιν ἢ κατ' ἐνέργειαν, κατὰ ἐνέργειαν μὲν, ὡς ὁ ἐργηγορῶς λέγεται ψυχὴν ἔχειν, καθ' ἕξιν δέ, ὡς ὁ καθεύδων. ἴν' οὖν καὶ οὗτος ὑποπίπτῃ, τὸ δυνάμει προσέθηκεν.

VII. Ἀντισθενῆς.

Ἀντισθενῆς ὁ κυνικὸς ἀπλοκύων ἐπεκαλεῖτο. ²⁰

VII. Diog. VI, 13 Διογένῆς — ἔχειν 19, ἤρεσκε — ἀρετὴν 10 τῶν ἔργων — ἐρᾶν 11, τῷ σοφῷ — ξενικά 12, τεῖχος — exit. 13.

2 κυκλοφορητικὴν am τὴν ψυχὴν δὲ Müller 4 δυνάμει post ὀργανικοῦ ABCa Diogenes δυνάμει ante φυσικοῦ Or. 7 ὁ Ἑρμῆς A am Diogenes Müller θέρμης BCa, quod vitium compendio negligenter ducto deberi perspexit Iunius ἔχοντι Diogenes 10 ἢ om. BC 15 ἡ ἀκοὴ AC Diogenes Müller ἢ om. vulg. 16 αὐτῷ A ἐαντῷ Diogenes Müller αὐτῷ vulg. ἢ καθ' ἕξιν ex Diogene iure add. Müller om. libri 20 ἀπλοκύων C

Διογένης δὲ Λαέρτιος σκώπτει αὐτὸν ὡς φιλόζων ἐν ἐπιγράμματι οὕτως ἔχοντι·

τὸν βίον ἦσθα κύων, Ἀντίσθενες, ὧδε πεφυκώς,
ὥστε δακεῖν κραδίην ρήμασιν, οὐ στόμασιν.

5 ἀλλ' ἔθανες φθισικός, τάχ' ἔρει τις ἴσως· τί δὲ τοῦτο;
πάντως εἰς αἰδὴν δεῖ τιν' ὁδηγὸν ἔχειν.

ἤρεσκε δὲ αὐτῷ τάδε. διδακτὴν ἀπεδείκνυ τὴν ἀρετὴν,
τῶν ἔργων τε εἶναι αὐτὴν μήτε λόγων πλείστων δεο-
μένην μήτε μαθημάτων. ἀντάρκη τε εἶναι τὸν σοφόν,
10 πάντα γὰρ αὐτοῦ εἶναι τὰ τῶν ἄλλων. τὴν τε ἀδοξίαν
ἀγαθὸν καὶ ἴσον τῷ πόνῳ. καὶ τὸν σοφὸν οὐ κατὰ
τοὺς κειμένους νόμους πολιτεύεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν
τῆς ἀρετῆς. γαμήσειν τε τεκνοποιῖας χάριν, ταῖς εὐ-
φρεστάταις συνιόντα γυναίξι. καὶ ἐρασθήσεσθαι δέ,
15 μόνον γὰρ εἰδέναί τὸν σοφόν, τίνων δεῖ ἐρᾶν. τῷ
σοφῷ ξένον οὐδέν. ἀξιέραστος ὁ ἀγαθός. οἱ σπου-
δαῖοι φίλοι. συμάχους ποιεῖσθαι τοὺς εὐψύχους ἅμα
καὶ δικαίους. ἀναφαίρετον ὄπλον ἢ ἀρετὴ. κρεῖττόν
ἐστὶ, μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς κακούς,
20 ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς ὀλίγους ἀγαθοὺς μάχεσθαι.
προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς, πρῶτοι γὰρ τῶν ἀμαρτημάτων
αἰσθάνονται. τὸν δίκαιον περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τοῦ

2 Anthol. Pal. VII, 115 4 στόμασιν A Diogenes Or.
στόμασι BCa 5 ἀλλ' ἔθανες — ἴσως om. BC 7 ἀπ-
εδείκνυ ABCa ἀπεδείκνυε am Diogenes edd. 8 δεομένην
et ἀντάρκοι a δεομένην et ἀνταρκῆ am 13 τῆς om. C 15
χρῆ Diogenes 16 οὐδ' ἄπορον post οὐδέν ex Diogene re-
stituit Müller 18 ἢ ἀρετῆ cum Diogene scr. Müller ἢ om. libri
omnes 19 τοὺς κακούς ABC Diogenes Müller κακούς om.
τοὺς a edd. 20 ἀγαθοὺς ex Scaligeri emendatione in Diogene
add. Menagius, in Hesychio Müller om. libri omnes 22 πλείο-
νος A am Diogenes (omnes libri W.) πλεῖον BCa edd.

συγγενούς. ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἢ αὐτῆ ἀρετῆ. τὰ ἀγαθὰ καλὰ, τὰ κακὰ αἰσχρά. τὰ πονηρὰ πάντα νόμιξε ξενικά. τεῖχος ἀσφαλέστατον φρόνησιν, μήτε γὰρ καταρρεῖν, μήτε προδίδοσθαι. τεῖχη κατασκευαστέον ἐν τοῖς αὐτῶν ἀναλώτοις λογισμοῖς. 5

VIII. Ἀρκεσίλαος.

Οὗτος πρὸς τὸν θρασύτερον διαλεγόμενον νεανίσκον, οὐ λήψεται τις, ἔφη, τοῦτον ἄστραγαλωτί; πρὸς τὸν αἰτίαν ἔχοντα περαίνεσθαι, ὡς ἀνήνεγκεν αὐτῷ, ὅτι οὐ δοκεῖ ἕτερον ἑτέρου μείζον εἶναι, ἠρώτησεν, εἰ οὐδὲ τὸ δεκαδάκτυλον τοῦ ἑξαδακτύλου. πρὸς 10 Ἀλεξίνειόν τινα διαλεκτικὸν μὴ δυνάμενον κατ' ἀξίαν τῶν Ἀλεξίνου τι διηγῆσασθαι, τὸ Φιλοξένῳ πρὸς τοὺς πλινθιακοὺς πραχθὲν εἶπεν· ἐκεῖνος γὰρ τὰ αὐτοῦ κακῶς ἄδοντας τούτους καταλαβὼν αὐτὸς τὰς πλίνθους αὐτῶν συνεπάτησεν, εἰπών· ὡς ὑμεῖς τὰ ἐμὰ δια- 15 φθείρετε, οὕτω κἀγὼ τὰ ὑμέτερα. ἦν δὲ εὐρεσιλογώτατος ἀπαντῆσαι εὐστόχως, πειστικώτατός τε ὑπὲρ ὄντιμοῦν, παρὸ καὶ πλείους πρὸς αὐτὸν ἀπήντων εἰς

VIII. Diog. IV, 34 πρὸς Ἀλεξίνειον — ὑμέτερα 36, ἦν δὲ — παίγνιον 37, καὶ τινος — ἐπέτυχεν 38, ἦν δὲ — ἔφη 40, πρὸς Ἀρίδηλον — exit. 42.

5 αὐτῶν Ba λογισμοῖς ABCa Diogenes Stephanus Meursius λόγοις Or. Müller qui add.: l. λογισμοῖς 7 ἀστραγαλωτί ABCa edd. ἀστραγαλωτῆ sc. μάστιγι flagitavit Iunius, dubitavit tamen Müller ἀστραγάλῳ Diogenes tit. p. 5 Ἀρκεσίλαος om C 8 πρὸς δὲ Diogenes 9 ἠρώτησιν perperam Or. 11 Ἀλεξίνειον ABa ex Ἀλεξίνειον corr. C 12 τὸ ABCa vulg. τῷ ineptissime Or. 13 αὐτοῦ libri omnes et edd. sed αὐτοῦ ex Diogene emendandum 16 οὕτω om. AC 17 πειστικώτατος AC πιστικώτατος Ba edd. pleraeque πειστικώτατος Müller πειστικὸς Diogenes τε ABCa vulg. δὲ Or. Müller ὑπὲρ πάνθ' ὄντιμοῦν Diogenes

τὴν σχολήν, καίπερ ὑπ' ὀξύτητος αὐτοῦ ἐπιπληττό-
μενοι, ἀλλ' ὅμως ἔφερον ἠδέως, καὶ γὰρ ἦν ἀγαθὸς
σφόδρα καὶ ἐλπίδων ὑποπιμπλὰς τοὺς ἀκούοντας, ἐν
τε τῷ βίῳ κοινωνικώτατος ἦν, καὶ εὐεργετῆσαι προ-
5 χειρότατος, καὶ λαθεῖν τὴν χάριν ἀτυφώτατος. εἰς-
ελθὼν γοῦν ποτε παρὰ Κτησίβιον νοσοῦντα καὶ ἰδὼν
ἀπορία θλιβόμενον, κρύφα βαλάντιον ὑπέθηκε τῷ
προσκεφαλαίῳ, καὶ ὃς εὐρών, Ἀρκεσιλάου, ἔφη, τὸ
παίγνιον. καὶ τινος ἀργυρώματα λαβόντος εἰς ὑπο-
10 δοχὴν φίλων καὶ ἀποστεροῦντος, οὐκ ἀπήτησεν οὐδὲ
προσεποιήσατο. οἱ δὲ φασιν ἐπίτηδες χρῆσαι, καὶ
ἀποδιδόντος, ἐπεὶ πένης ἦν, χαρίσασθαι. οὐκ ἔθε-
ράπευε δὲ τινὰ τῶν βασιλέων, διὸ καὶ πρεσβεύων
πρὸς Ἀντίγονον ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἐπέτυχεν. ἦν
15 δὲ φιλομειράκιος καὶ καταφερῆς καὶ ἑταίραις συνῶκει.
καὶ ποτε τὸν ἐρώμενον αὐτῷ Δημοχάρει ὁμιλοῦντα κατα-
λαβὼν ὑπ' ἀνεξικακίας παραχωρεῖν ἔφη. πρὸς Ἀρίδηλον
προτείνοντά τι θεώρημα ἐπὶ συμποσίου καὶ ἀξιοῦντα
εἰς αὐτὸ λέγειν εἶπεν· ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα φιλο-
20 σοφίας ἴδιον, τὸ τὸν καιρὸν ἐκάστων ἐπίστασθαι.
Τίμων δὲ ὡς φίλοχλον παίξει λέγων·

ὡς εἰπὼν ὄχλοιο περίστασιν εἰσκατέδυνεν.

οἱ δὲ μιν ἤντε γλαῦκα πέρι σπίζαι τερατοῦντο,

---

1 ὀξύτιτος C 2 ἀλλ' ὅμως libri omnes ὅμως om. Diogenes
4 πρόχειρος Diogenes 5 ἀτυφώτατος libri omnes ἀτυφώτατος
perperam Or. 12 ἔθεράπεβε mox πρεσβέβων fontis literas
ignorans C 15 ἑτέραις mox ἀνδρικακίας a utrumque corr.
Iunius ἀνδρικακίας frustra tuetur Stephanus 17 προτ. τὰς
ἐπικυλικίους ἐξηγήσεις Diogenes 20 τὸν om. ABCa Stephanus
Meursius τὸ om. Or. utrumque cum Diogene scribendum in-
tellexit Müller 22 εἰσκατέδυνεν Aa Diogenes Müller, εἰς κατ-
έδυνεν perverse vulg. 23 περισπιζατερατοῦντο uno tenore

ἠλέματον δεικνύντες, ὀθούνεκεν ὀχλοαρεστεῖς,
οὐ μέγα προῆγμα, τάλας, τί πλατύνειαι, ἠλίθιος ὤς;
οὕτω δὲ ἄτυφος ἦν, ὥστε τοῖς μαθηταῖς παρήνει καὶ
ἄλλων ἀκούειν.

IX. Ἀρχύτας.

Ἀρχύτας ὁ Πυθαγορικὸς στρατηγῶν τῶν πολιτῶν 5
οὐδέποτε ἠττήθη, φθονηθεὶς δ' ἄπαξ ἀφῆκε τὴν στρα-
τηγίαν, καὶ οἱ αὐτίκα ἐλήφθησαν.

X. Ἀρχύτας ἕτερος.

Ὁ μουσικὸς Ἀρχύτας ὄνειδιζόμενος ἐπὶ τῷ μη
ἐξακούεσθαι, εἶπε· τὸ γὰρ ὄργανον ὑπὲρ ἐμοῦ δι-
αγωνιζόμενον λαλεῖ. 10

XI. Ἀνάξαρχος.

Ἀνάξαρχος ὁ Ἀβδηρίτης ἔλεγε μηδὲ αὐτὸ τοῦτο
εἰδέναί, ὅτι οὐδὲν οἶδεν.

IX. Diog. VIII, 82. X. Diog. VIII, 82. XI. Diog. IX, 58.

ABC περισπιζάτερα τοῦντο a περὶ σπίζαι am Locum sanavit
Iunius, quem ὄθεν ἔνεκεν (sic!) flagitasse Stephanus et Orellius
errantes obtundunt 1 ὄθ' οὔνεκα A vulg. ὄθ' οὔνεκα B C a ὄθου
ἔνεκεν am ex emendatione Iunii ὄθ' οὔνεκεν cum Diogene Müller
ἀρέσκ' εἰς ABC a „aut ὄχλω ἀρέσκεις aut una voce ὄχλοαρέσκεις“
Iunius ὄχλοαρέσκης corr. Stephanus rec. Müller ὄχλοαρέσκος
vulg. Diog. ὀθούνεκεν — ὀχλοαρεστεῖς scripsit Wachsmuth. de
Timon. Phlias. p. 57 2 προῆγμα A certe librarius de suo
emendavit 5 στραγῶν a στρατηγῶν am corr. Iunius 7
ἐλείφθησαν AC ἐλήφθησαν Ba 8 ἐπὶ τὸ A ἐπὶ τὸ C 9
ὑπ' ἐμοῦ διαγωνιζόμενον AC (omnes libri W.) ὑπ' ἐμοῦ ὄνειδι-
ζόμενον Ba vulg. ὑπὲρ ἐμοῦ διαγων. ex Diogene corr. Iunius
ὑπὲρ ἐμοῦ ὄνειδιζόμενον absurde Müller 11 Ἀύδερίτης ut
saepius C

XII. Αἴσωπος.

Αἴσωπος, οὐχ ὁ μυθοποιός, ἔγραψε περὶ Ἑλένης, ἔνθα φησὶ πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη, ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὐρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

XIII. Βίων.

5 Βίων ὁ Βορυσθενίτης ἔλεγε μὴ εἶναι θεούς, διὸ καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα·

Βίωνα, τὸν Βορυσθένης ἔφυσ' ἐν γῆ Σκυθίᾳ,
λέγειν ἀκούομεν θεούς, ὡς οὐδέν εἰσιν ὄντως.
κ' εἰ μὲν τὸ δόγμα τοῦτ' ἔχων ἔμιμνευ, ἦν ἂν εἰκὸς
10 λέγειν, φρονεῖν ὅπως δοκεῖ κακῶς μὲν, ἀλλ' ἔδοξε.
νῦν δ' εἰς νόσον πεσὼν μακρὴν καὶ μὴ θάνη δεδοικώς,
ὁ μὴ θεοὺς εἶναι λέγων, ὁ νηὸν οὐδὲ βλέψας,
ὁ πολλὰ χλευάσας βροτούς, ὅσοι θεοῖς ἔθνον,
οὐ μόνον ἐσχάρης ὑπερ, βωμῶν τε καὶ τραπέζης,
15 κνίσση, λίπει, θυήμασιν θεῶν ἔδαισε ῥίνας,

XII. Suidas (Eudocia p. 67). XIII. Diog. IV, 55—57.

1 οὐχ ὁ μυθοποιός om. Suidas Eudocia, ille habet Μιθριδάτου ἀναγνώστης, Eud. M. ἀν. σοφιστῆς Ἑλλένης B 2 ἐν ᾧ φησι Suidas Eudocia ἰχθὺν κητώδη καλ. Eudocia 7 ὃν ἔφυσεν ἢ Σκυθίς αἶα A ἔφησεν ἢ σκύθισα (om. ὃν) Ba τὸν ἔφησεν ἢ σκύθισα C ὃν ἔφυσ' ἢ Σκυθίς αἶα e conl. Iunii Or. τὸν Βορυσθένης ἔφυσεν γῆ Σκύθισσα (sic!) Diogenes (in apparatus Wachsmuthii: ὃν om. BHV ἔφησεν BV ἔφησεν corr. in ἔφυσεν H σκύθειστα B) Müller, nos ἐν γῆ Σκυθίᾳ tentavimus 11 ἐς Diogenes Müller 12 ὁ νηὸν AC Diogenes ὄνησεν (sic B) ὄνησεν a, quod correxit Iunius 13 ὁ — χλευάσας om. C οἱ τοῖς Or. οἱ sed τοῖς om. ABCa, unde ὅσοι pro οἱ in antiquis exemplaribus scriptum fuisse apparet, ὅσοι θεοῖς Diogenes Müller 14 καὶ τραπέζης om. BCa 15 θυηλήμασι ABCa θυήμασι ex Diogene corr. Iunius, rec. Or. θυήμασιν Müller ἔδαισε ABCa ἔδαισε ex Diogene corr. Iunius, rec. Müller

οὐδ' εἶπε μοῦνον· ἤλιτον, σύγγνωτε τοῖς πρίν, ἀλλὰ
καὶ γραῖ δῶκεν εὐμαρῶς τράχηλον εἰς ἐπρωδήν,
καὶ σκυτίσιν βραχίονας πεπεισμένως ἔδησε,
φάμνον τε καὶ κλάδον δάφνης ὑπὲρ θυρήν ἔθηκεν,
ἅπαντα μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔτοιμος ὦν ὑπουργεῖν, 5
μωρὸς δ', ὃς ἤθελέν τινος μισθοῦ τὸ θεῖον εἶναι,
ὡς τῶν θεῶν ὄντων, ὅταν Βίων θέλη νομίζειν,
τοιγὰρ μάτην φρονῶν, ὅτ' ἦν ἅπας ὁ λέμβος ἀνθραξ.
τὴν χεῖρα τείνας ᾧδέ πως, χαῖρ', εἶπε, χαῖρε, Πλουτεῦ.

XIV. Βίων ἄλλος.

Βίων ἄλλος Ἀβδηρίτης ἔγραψεν, εἶναί τινος 10
οἰκῆσεις, ἐνθα γίνεσθαι ἕξ μηνῶν τὴν νύκτα καὶ ἕξ
τὴν ἡμέραν.

XV. Γενέθλιος ὁ Παλαιστίνος.

Γενέθλιος ὁ Παλαιστίνος ἐν ἀκροάσει μιᾷ
μελέτην ὅλην ἀπεμνημόνευσεν.

XVI. Δαφίδας.

Δαφίδας ὁ Τελμισσεὺς πᾶσιν ἐλοιδορεῖτο, μηδὲ 15
αὐτῶν φειδόμενος τῶν θεῶν, διὸ καὶ ἐχθρὸς ἦν Ἀτ-

XIV. Diog. IV, 58. XV. Suidas (Eudocia p. 100). XVI.
Suidas (Eudocia p. 132 haec omisit).

1 ἄλιτον ABCa ἤλιτον Diogenes Müller 3 σκυτίσι ABC
a σκυτίσιν Diogenes Müller καὶ κύστισι propter primam in
σκυτίσιν contra morem productam tentavit Salmasius ad Solin.
p. 370 πεπεισμένος ABCa πεπεισμένως corr. Casaubonus πεπει-
σμένος γ' proposuit Or. 6 ἤθελε libri omnes ἤθειλεν Diogenes
Müller 8 ὀτηναπασσόλεμβος Ba ὀτηναπασσόλεμνος C (v et
β mutatis) ὅτ' ἦν ἅπας ὁ λέμβος A 9 τὴν δὲ ABCa corr.
Or. 10 Ἀβδηρίτης C 13 Παλαιστηνὸς ABCa Παλαιστίνος
am μιᾷ om. Suidas sed addendum putaverunt Meursius et
Küsterus, add. Westermann 15 Τελμισσεὺς ABCa Τελμησ-
σεὺς Or. Verbo Περιγᾶμον desinit cod. C

τάλω τῷ βασιλεῖ Περγάμου. οὗτος ἐλθὼν ποτε εἰς Πυθίαν ἔσκωπεν εἰς τὸ μαντεῖον καὶ ἐπεγγελῶν ἠρώτα, εἰ τὸν ἵππον εὐρήσοι. ἔχρησε δὲ αὐτῷ εὐρήσειν ταχέως. ἐκεῖνος δὲ διεθρύλλησε τοῦτο, ὡς οὐδὲ ἦν αὐτῷ ἵππος, οὐδὲ ἀπώλετο. ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος Ἄτταλος ἐκέλευσε κρημνισθῆναι. ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ τοῦτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο Ἴππος, καὶ ἔγνω πρὸς τῷ θανάτῳ, μὴ ἐψεῦσθαι τὸ λόγιον.

XVII. Διαγόρας.

Διαγόραν τὸν Τηλεκείδου εὐφυνᾶ θεασάμενος Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ᾠνήσατο αὐτὸν δοῦλον ὄντα 10 μυρίων δραχμῶν καὶ μαθητὴν ἐποιήσατο. ὁ δὲ τῇ λυρικῇ ἐπέθετο. ἐπεκλήθη δὲ ἄθεος, ὅτι ὁμοτεχνός τις αἰτιαθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὡς δὴ παιᾶνα ὑφελόμενος, ὃν αὐτὸς ἐποίησεν, ἐξωμόσατο μὴ κεκλοφέναι αὐτόν, 15 μικρὸν δὲ ὕστερον ἐπιδειξάμενος αὐτὸν εὐημέρησεν. ἐντεῦθεν ὁ Διαγόρας λυπηθεὶς ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους, ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης.

XVIII. Διόδωρος.

Διόδωρος Ἰασεύς, ὁ Κρόνος ἐπίκλην, διαλεκτικός, ὃς πρῶτος ἔδοξεν εὐρεῖν τὸν κερατίνην καὶ τὸν 20

XVII. Suidas. XVIII. Diog. II, 111 ἐξελθὼν δὲ — κάππα τε 112, περὶ τούτου — exit. 111.

2 ἔσκωπεν ABCa ἔσκωπτε Or. ἐπιγελῶν am 4 μήτ' ἦν — μήτ' ἀπώλετο Suidas 7 ὁ τόπος post Ἴππος minus apte add. Suidas 8 οὕτως οὖν ἐνυβρίσας κακῶς ἀπώλετο add. Suidas 11 καὶ τῇ λυρικῇ Suidas 12 διότι τοῦτο ἐδόξαζεν, ἀφ' οὗ τις ὁμ. post ἄθεος Suidas 13 ἀφελόμενος Suidas 16 τοὺς καλουμένους ἀπ. Suidas 18 κατοικήσας δὲ Κόρινθον ὁ Διαγ. αὐτόθι τὸν βίον κατέστρεψεν add. Suidas

ἐγκεκαλυμμένον λόγον, παρὰ Πτολεμαίῳ-τῷ Σωτῆρι
 διατρίβων, λόγους τινὰς διαλεκτικούς ἠρωτήθη πρὸς
 Στίλπωνος. καὶ παραχρῆμα μὴ δυνάμενος διαλύσασθαι
 ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ τε ἄλλα ἐτιμήθη, καὶ Κρόνος
 ἤκουσεν ἐν σκώματος μέρει. ἐξελθὼν δὲ τοῦ συμ-
 ποσίου καὶ λόγον γράψας περὶ τοῦ προβλήματος,
 ἀθυμία τὸν βίον κατέστρεψε. καὶ ἐστὶν εἰς αὐτὸν ἐπι-
 γραμμα·

Κρόνε Διόδωρε, τίς σε δαιμόνων κακῇ
 ἀθυμίῃ ξυνείρυσεν,
 ἵν' αὐτὸς αὐτὸν ἐμβάλης εἰς Τάρταρον
 Στίλπωνος οὐ λύσας ἔπη
 αἰνιγματώδη; τοιγὰρ εὐρέθης Κρόνος
 ἔξωθεν τοῦ ῥῶ κάππα τε.

περὶ τούτου φησὶ Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμμασιν·

αὐτὸς ὁ Μῶμος
 ἔγραφεν ἐν τοίχοις· ὁ Κρόνος ἐστὶ σοφός.

XIX. Δημήτριος.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς τοσοῦτον ἦν εὐπρεπής,
 ὥς ὑπὸ τινων προσαγορευθῆναι Λαμπετὸ καὶ χαριτο-
 βλέφαρος.

XIX. Suidas (ex Diog. V, 76; haec om. Eudocia p. 136).

1 λόγον ex Diogene recte add. Müller 3 Στίλπωνος A
 am Στίλπωνος Ba 4 ἐπετιμήθη ABa Diogenes vulg. ἐτι-
 μήθη Or. 5 δὴ καὶ τοῦ σ. Diogenes Müller 10 ξυνείρυσεν
 A am Diogenes (libri omnes W.) vulg. ξυνείρησεν Ba (mutatis,
 ut saepius, η et υ) 12 λύσας A am Diogenes (libri omnes W.)
 λύσαι Ba αἰνιγματώδε' ἔπη A 14 ἔκτοθεν τοῦ ῥῶ καὶ κάππα A
 15 ἐπιγράμμασιν A Diogenes ἐπιγράμμασι vulg. Cf. ep. LXV
 Meinek. 17 ἔγραφεν ABa ἔγραφεν am 19 ὥς καὶ διαβολὴν
 λαβεῖν, ὅτι γέγονεν ἐρώμενος νέος ὢν καὶ προσ. Suidas
 ἑλικοβλέφαρον Suidas

XX. Δημήτριος ἕτερος.

Δημήτριός τις ἕτερος Ἰξίων ἐπεκλήθη, διότι
λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Ἡρας
ἀγάλματος ἐφωράθη.

XXI. Δίδυμος.

Δίδυμος ὁ Ἀλεξανδρεὺς διὰ τὴν πρὸς τὰ βιβλία
5 ἐπιμονὴν Χαλκέντερος ἐπεκλήθη. φασὶ δὲ αὐτὸν συγ-
γεγραμέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πεντακόσια βιβλία.

XXII. Δράκων.

Δράκων ὁ νομοθέτης εἰς Αἴγιναν ἐπὶ νομο-
θεσίαις εὐφημούμενος ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν, ἐν τῷ
θεάτρῳ, ἐπιρριψάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους
10 πλείονας καὶ χιτῶνας, ἀπεπνίγη.

XXIII. Δημόκριτος.

Δημόκριτος ἤσκει ποικίλως δοκιμάζειν τὰς φαν-
τασίας, ἐρημάζων ἐνίοτε καὶ τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβων.
οὗτος νειμάμενος τὴν οὐσίαν τῷ ἀδελφῷ καὶ τὴν
ἐλάττω μοῖραν ἐλόμενος, τοῖς γυμνοσοφισταῖς συνέμιξε
15 καὶ εἰς Ἰνδίαν ἀπῆρε καὶ Αἰθιοπίαν. ἀνελθὼν δὲ

XX. Suidas (haec om. Eudocia p. 132). XXI. Suidas
(Eudocia p. 133). XXII. Suidas. XXIII. Diog. IX, 38 οὗτος
— Αἰθιοπίαν 35, ἀνελθὼν δὲ — ἠξιώθη 39, ἐδόκει — ἐμπτώ-
σεις 44, πάντα τε — exit. 45.

1 ἐπεκλήθη, ὡς μὲν τινες Suidas 5 κληθεὶς Suidas
Eudocia 6 καὶ πεντ. Suidas 7 ἀφικόμενος add. solus A,
quod coniecturae Rufi deberi suspicor 10 καὶ ἱμάτια post
χιτῶνας add. Suidas, quod vereor ne lector adscripserit, cum
in Suidae lexico v. περιαιγειρόμενοι legatur ἐπιβάλλουσι πετά-
σους καὶ ζῶνας, οἱ δὲ χιτῶνας; ipsas enim vestes Graecos
deiecisse vix credi potest 15 ἐλθὼν libri omnes, ἀνελθὼν
coni. Müller ἐλθ. ἐκ τῆς ἀποδημίας Diogenes, quod nostro loco

ταπεινότατα διῆγεν, ἄτε τὴν πᾶσαν οὐσίαν καταναλω-
 κῶς, ἐτρέφετό τε διὰ τὴν ἀπορίαν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ
 Δαμάσου. ὡς δὲ προειπὼν τινα τῶν μελλόντων ἠὲδοκί-
 μησεν, ἐνθέου δόξης παρὰ τοῖς πλείστοις ἤξιώθη.
 ἐδόκει δὲ αὐτῷ, ἀρχὰς εἶναι τῶν ὄλων ἀτόμους καὶ 5
 κενόν, τὰ δ' ἄλλα πάντα νενομίσθαι, ἀπείρους τέ
 εἶναι κόσμους καὶ γεννητοὺς καὶ φθαρτοὺς, μηδὲν τε
 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι, μηδὲ εἰς τὸ μηδὲν ὄν
 φθείρεσθαι, καὶ τὰς ἀτόμους ἀπείρους εἶναι κατὰ
 μέγεθος καὶ πλῆθος, φέρεσθαι δ' ἐν τῷ ὄλῳ δινου- 10
 μένας. καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκρίματα γεννᾶν πῦρ,
 ὕδωρ, ἀέρα, γῆν. εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων
 τινῶν συστήματα, ἅπερ εἶναι ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα
 διὰ τὴν στερρότητα. τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην
 ἐκ τοιούτων τινῶν περιφερῶν ὄγκων συγκεκρίσθαι, 15
 καὶ τὴν ψυχὴν ὁμοίως, ἣν καὶ νοῦν ταυτὸν εἶναι.
 ὁρᾶν δ' ἡμᾶς κατ' εἰδώλων ἐμπτώσεις. πάντα τε κατ'
 ἀνάγκην γίνεσθαι, τῆς δίνης αἰτίας οὔσης τῆς γενέ-
 σεως ἀπάντων, ἣν ἀνάγκην λέγει. τέλος δ' εἶναι τὴν
 εὐθυμίαν, οὐ τὴν αὐτὴν οὔσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἔνιοι 20
 παρακούοντες ἐξεδέξαντο, ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ

aut addendum aut scribendum ἐπανελθὼν monuit Or. ταπεινό-
 τατα libri ταπεινώτατα Or. 1 καταναλωκὸς a καταναλωκῶς
 am 2 τῆς ἀδελφῆς libri omnes τοῦ ἀδελφοῦ ex Diogene
 revocavit Müller, corr. Meursius 6 δοξάζεσθαι Diogenes 8
 τοῦ om. A εἰς τὸ μὴ ὄν Diogenes, quod recep. Müller 14
 στερρότητα a στερρότητα am 15 τοιούτων τινῶν περιφερῶν A
 (e coniectura, ut videtur) τοιούτ. δι' ὧν καὶ περ. B Diogenes
 Müller τοιούτ. τινῶν καὶ περ. inepte coni. Iunius τοι. δινῶν
 καὶ περ. Stephanus τ. λειῶν καὶ περ. Menagius (in apparatu
 Wachsmuthii: λειῶν καὶ περιφερῶν B δινῶν καὶ περιφερῶν H
 sed in marg. λειῶν) 17 τε om. A 19 ἀπάντων A πάντων
 vulg. 20 οὔσαν A am, quod corr. Iunius (omnes libri W.)

εὐσταθῶς ἢ ψυχὴ διάγει, ὑπὸ μηδενὸς ταραττομένη φόβου ἢ δεισιδαιμονίας, ἢ ἄλλου τινὸς πάθους. καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ εὐεστῶ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασι. ποιητὰ δὲ νόμιμα εἶναι, φύσει δὲ ἄτομα καὶ κενόν.

XXIV. Διογένους.

5 Διογένους ὁ Ἀπολλωνιάτης ἔλεγε στοιχεῖον εἶναι τὸν ἀέρα, κόσμους ἀπείρους καὶ κενὸν ἄπειρον, τὸν τε ἀέρα πυκνούμενον καὶ ἀραιούμενον γεννητικὸν εἶναι τῶν κόσμων. οὐδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι, οὐδὲ εἰς τὸ μὴ ὄν φθείρεσθαι. τὴν γῆν στρογγύλην,
10 ἔρηρυσμένην, ἐν τῷ μέσῳ τὴν σύστασιν εἰληφυῖαν, κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θερμοῦ περιφορὰν καὶ πῆξιν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ.

XXV. Ἐπιμενίδου.

Ἐπιμενίδου τοῦ Κρητὸς λόγος, ὡς ἐξήρατο ἢ ψυχὴ, ὅτε ἠβούλετο καὶ ὀπόσον ἠθέλε καιρὸν, καὶ
15 πάλιν ἐπανήρατο. τελευτήσας δὲ αὐτοῦ, τὸ δέσμα εὐρέθη γράμμασι κατάστικτον.

XXVI. Ἐρμογένους.

Ἐρμογένους ὁ ῥήτωρ τελευτήσας ἀνετημήθη, καὶ

XXIV. Diog. IX, 57. XXV. Suidas (haec om. Eudocia p. 150). XXVI. Suidas (quae editores iniuria ex Philostrat. vit. II, 7 fluxisse arbitrantur).

οὐσίαν Ba παρακούντες A παρακούσαντες vulg. ἐξηγήσαντο Diogenes 4 ἀτόμους Diog. κενόν A Ba Diog. κενὰ Or. Müller (qui add.: leg. κενόν) 6 τὸν ἀέρα AB ἀέρα a vulg. 8 ἐκ τοῦ ABa vulg. εἰς τοῦ Or. (an typographus?) 13 ἑξίλοι Suidas 14 ὅτε ἠβούλετο om. Suidas 15 εἰσῆει ἐν τῷ σώματι pro ἐπανήρατο Suidas πόρρω χρόνων post αὐτοῦ add. Suidas

εὐρέθη ἡ καρδία αὐτοῦ τετριχωμένη καὶ τῷ μεγέθει πολὺ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὑπερβάλλουσα.

XXVII. Ἐρατοσθένης.

Ἐρατοσθένης διὰ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἶδει παιδείας τοῖς ἄκροις ἐγγίζων Βῆτα ἐκλήθη.

XXVIII. Εὐριπίδης.

Εὐριπίδης κατὰ τὴν ἡμέραν, ἣν ἐνίκων Ἕλληνες Πέρσας ἐν τῇ κατὰ Ξέρξου ναυμαχίᾳ, γεννᾶται εὐτυχίαν προσημαίνων Ἀθηναίοις.

XXIX. Εὐκλείδης.

Εὐκλείδης ὁ Μεγαρικὸς μετὰ τὴν τοῦ Σωκράτους τελευταίην Πλάτωνα καὶ τοὺς λοιποὺς φιλοσόφους ἐδέξατο, δεισαντας τὴν ὠμότητα τῶν τυράννων. οὗτος ἐν τὸ ἀγαθὸν ἀπεφαίνεται, πολλοῖς ὀνόμασι καλούμενον, ὅτε μὲν γὰρ φρόνησιν, ὅτε δὲ θεὸν καὶ ἄλλοτε νοῦν καὶ τὰ λοιπά. τὰ δ' ἀντικείμενα τῷ ἀγαθῷ ἀνῆρει φάσκων μὴ εἶναι, ταῖς τε ἀποδείξεσιν ἐνίστατο, οὐ κατὰ λήμματα, ἀλλὰ κατ' ἐπιφοράν. 15

XXVII. Suidas. XXVIII. Suidas. XXIX. Diog. II, 106—107.

3 ἐν παντὶ εἶδει AB Suidas παντὶ εἶδει a vulg. 4 ἐγγίζων AB quod recipiendum est (cf. χαριτοβλέφαρος in XIX) ἐγγίσαντα coni. Meursius ἐγγίσασι — βήματα absurde Suidas 6 Ab his magnopere discrepant ipsius Suidae verba: ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκνοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ ἐτέχθη καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας (cf. Lehrs. Pindarscholien p. 161) Ξέρξην A ξερξήνου Ba Ξέρξου Meursius 14 ταῖς τε ABa ταῖς δὲ Diogenes Or. Müller

XXX. Ἐπίκουρος.

Ἐπίκουρόν τινες διαβάλλοντές φασι πρὸς Πυθοκλέα ὠραῖον ὄντα γράψαι αὐτόν· καθεδουῖμαι προσδοκῶν τὴν ἡμερτήν καὶ ἰσόθεόν σου εἴσοδον. καὶ ἐν τῷ περὶ τέλους οὕτω γράφειν· οὐ γὰρ ἔγωγε ἔχω, τί
 5 νοήσω τὰ γαθόν, ἀφαιρῶν μὲν τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ χυλῶν ἡδονὰς καὶ τὰς δι' ἀκρομαμάτων. φασὶ καὶ περὶ Ναυσιφάνους τοῦ μαθητοῦ Πύρρωνος γράφειν αὐτόν· ταῦτα ἤγαγεν αὐτόν εἰς ἔκστασιν τοιαύτην, ὥστε μοι λοιδορεῖσθαι καὶ ἀπο-
 10 καλεῖν διδάσκαλον. πνεύμονά τε αὐτόν, φασίν, ἐκάλει καὶ ἀγράμματον καὶ ἀπατεῶνα καὶ πόρνον. τοὺς τε περὶ Πλάτωνα Διονυσιοκόλακας καὶ αὐτὸν Πλάτωνα χρυσοῦν καὶ Ἀριστοτέλη ἄσωτον (καταφαγόντα γὰρ τὴν πατρῶαν οὐσίαν στρατεύεσθαι) καὶ φαρμακο-
 15 πώλην, φορμοφόρον τε Πρωταγόραν καὶ γραφέα Δημοκρίτου καὶ ἐν κώμας γράμματα διδάσκειν, Ἡρακλειτόν τε κυκητὴν καὶ Δημόκριτον Δηρόκριτον καὶ Ἀντίδωρον Σανίδωρον τοὺς τε Κυζικηνοὺς ἐχθροὺς

XXX. Diog. X, 5 καὶ ἐν τῷ — ἀκρομαμάτων 6, φασὶ καὶ — ἀπαίδευτον 8, Χρῦσιππος — ὁ Χρῦσιππος 26, καὶ διὰ τοῦτο — βιβλία 27, καὶ τοῦτον — ζώντων 2, νοσήσας — exit. 15—16.

1 διαβάλλοντες om. Diogenes 2 ὠραῖον A 4 οὕτως A
 5 Haec inverso ordine apud Diogenem leguntur 6 καὶ τὰς
 διὰ μορφῶν post ἀκρομαμάτων add. Diogenes 10 φασίν
 accessit ex ABa Stephanus Meursius om. Diogenes Or. Müller
 11 πόρνην Ba Meursius (in apparatus Wachsmuthii: πόρνην B
 πόρνον sed o in corr. H) 12 Διονυσιοκόλακας Diogenes Müller
 13 (καταφαγόντα — στρατεύεσθαι) καὶ φαρμακοπώλην A φαγόντα
 — φαρμακοπώλην Ba καὶ φαρμακοπωλεῖν corr. Iunius rec.
 Stephanus Meursius Or. Müller 17 κυκητὴν A am Diogenes
 (omnes libri W.) Müller (leg. κυκητὴν) μιμητὴν Ba vulg.,
 κυκητὴν flagitaverat Iunius 18 Κυζικηνοὺς proposuit Reinesius

τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς πολυφθονερούς Πύρρωνά τε ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον. Χρύσιππος δὲ ἐξήλου αὐτὸν ἐν πολυγραφίᾳ, ὅθεν αὐτὸν Καρνεάδης παράσιτον τῶν ἐκείνου βιβλίων ἀποκαλεῖ· εἰ γάρ τι γράψαι ὁ Επίκουρος, ἐφιλονεῖκει τοσοῦτον γράψαι ὁ ⁵ Χρύσιππος. καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις τὰ αὐτὰ γέγραφε καὶ τὸ ἐπελθὸν καὶ ἀδιόρθωτα εἶλκε τῶ ἐπείγεσθαι, καὶ τὰ μαρτύρια τοσαῦτά ἐστιν, ὡς ἐκείνων μόνων γέμειν τὰ βιβλία. καὶ τοῦτόν φασι τὴν ἀρχὴν γραμματοδιδάσκαλον γεγενῆσθαι, ἔπειτα περιτυχόντα τοῖς ¹⁰ Δημοκρίτου βιβλίοις ἐπὶ φιλοσοφίαν ἤξει, διὸ καὶ Τίμων οὕτω λέγει περὶ αὐτοῦ·

ὕστατος αὖ φυσικὸν καὶ κύντατος ἐκ Σάμου ἐλθὼν γραμμαδιδασκαλίδης, ἀναγωγότατος ζώντων.

νοσήσας δὲ ἰδ' ἡμέρας εἰς πύελον ἐνέβη χαλκῆν, κεκρα- ¹⁵ μένην ὕδατι θερμῶ, καὶ αἰτήσας ἄκρατον ἐρρόφησε, τοῖς τε φίλοις παραγγείλας τῶν δογμάτων μεμνηῆσθαι ἐτελεύτησε. καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα·

χαίρετε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα, τοῦτ' Ἐπίκουρος
ὕστατον εἶπε φίλοις οἷσιν ἀποφθίμενος, 20

---

1 πολυφθονέρους ABa   3 ἐξήλου a corr. Iunius   7
ἀδιόρθωτα ABa Diogenes   ἀδιάθωρα Or.   εἶακε Diogenes
Müller   8 μόνων ABa Stephanus Meursius   μόνον Diogenes
Or. Müller   9 φασὶ ABa   φασιν Or.   11 αἶξει am Diogenes
12 Cf. Wachsmuth. de Timon. Phlias. p. 69 qui γραμμαδιδασκαλίδης pro vulg. γραμμοδιδασκαλίδης ex Athen. XIII p. 588 et praestantiore Diogenis libro reposuit. Cf. Lobeck. Phryn. p. 669
13 φυσικός A (Laert. ed. Bas.) φυσικῶν vulg.   14 ζώντων A
15 ἰδ (sed suprascr. α) B   18 Anth. Pal. VII, 106   20 οἷσιν A
Diogenes (in apparatu W.: πρῶτος BGH   πρῶτον F) πρῶτος
Ba vulg.

θερμὴν ἐς πύελον γὰρ ἐσήλυθε καὶ τὸν ἄκρατον
ἔσπασεν, εἴτ' αἰδὴν ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

XXXI. Ἐμπεδοκλῆς.

Ἐμπεδοκλῆς — "Ἀκρωνος τοῦ ἱατροῦ τόπον αἰ-
τοῦντος παρὰ τῆς βουλῆς Ἀκραγαντίνων εἰς κατασκευὴν
5 πατρῶου μνήματος διὰ τὴν ἐν τοῖς ἱατρικοῖς ἀκρότητα,
παρελθὼν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τὰ τε ἄλλα περὶ
ἰσότητος διαλεχθεὶς καὶ τοιοῦτόν τι ἐρωτήσας· τί δ'
ἐπιγράφομεν ἐλεγείον, ἢ τοῦτο;

ἄκρον ἱατρὸν "Ἀκρων' Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου
10 κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.
οὗτος ἀποστείλας τὴν νεκρὰν ἄνθρωπον ζῶσαν καὶ
δοξασθεὶς θυσίαν συνετέλει. παρῆσαν δὲ καὶ τῶν φίλων
τινές. μετὰ δὲ τὴν εὐωχίαν οἱ μὲν ἄλλοι χωρισθέντες
ἀνεπαύσαντο, οἱ μὲν ὑπὸ τοῖς δένδρεσιν, ὡς ἀγροῦ
15 παρακειμένου, οἱ δ' ὄπη βούλοιντο, αὐτὸς δὲ ἔμεινεν
ἐπὶ τοῦ τόπου, ἐφ' οὔπερ κατεκέκλιτο. ὡς δ' ἡμέρας
γεννηθείσης ἔξανέστησαν, οὐχ εὐρέθη μόνος. ζητου-
μένου δὲ καὶ τῶν οἰκετῶν ἀνακρινομένων καὶ φασκόν-
των μὴ εἰδέναί, εἷς τις ἔφη μέσων νυκτῶν φωνῆς
20 ὑπερμεγέθους ἀκοῦσαι προσκαλουμένης Ἐμπεδοκλέα,
εἶτα ἔξαναστὰς ἑώρακέναι φῶς οὐράνιον, ἄλλο δὲ

XXXI. Diog. VIII, 65, οὗτος — φίλων τινές 67, μετὰ δὲ —
θεῶ 68, τὴν — ἄσιτον Suidas, οὗτος ὁ Ἐμπεδοκλῆς — exit. 73.

1 θερμὴν ex Diogene revocandum statuit Müller χαλκῆν miro
errore libri, iure repudiavit Menagius ἐς ABa Diogenes εἰς
Or. ἐσήλθεν A ἐσήλθε Ba ἐσήλυθε ex Diogene restituerunt
Or. Müller τὸν om. Ba ἄκρητον Diogenes 2 εἶτα ἰδὴν B εἴτ'
ἰδὴν a corr. Iunius 4 τοῖς βουλῆς a τῆς βουλῆς am 5 ἱατρικοῖς
solus A ἱατροῖς Diogenes vulg. 9 Ἀκρων B 16 κατεκέκλιτο a
κατεκέκλιτο am 17 γεννηθείσης ABa γεννηθείσης Diogenes Or.
Müller 21 ἔξαναστὰς A Diog. ἔξαναστάντα vulg. καὶ λαμπάδων

μηδέν. τῶν δὲ ἐκπλαγέντων ἐνομίσθη δεῖν θύειν αὐτῷ, καθάπερ θεῷ. τὴν ἄπνουν φασὶ τοιοῦτόν τι εἶναι, ὡς τριάκοντα ἡμερῶν συντηρεῖν ἄπνουν τὸ σῶμα καὶ ἄσιτον. οὗτος ὁ Ἐμπεδοκλῆς πολλὰς τῶν πολιτῶν ἀπροίκους οὔσας ἐπροίκισε διὰ τὸν παρόντα 5 πλοῦτον. διὸ καὶ πορφύραν ἀνέλαβε καὶ στρόφιον ἐπέθετο χρυσοῦν, ἔτι τε ἐμβάτας χαλκᾶς καὶ στέμμα δελφικόν, κόμη τε ἦν αὐτῷ βαθεῖα. καὶ παῖδες ἀκόλουθοι καὶ αὐτὸς αἰεὶ σκυθρωπὸς ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἦν. τοιοῦτος δὴ προήει, τῶν πολιτῶν ἐντυχόντων καὶ 10 τοῦτο ἀξιωσάντων, οἷονεὶ βασιλείας τινὸς παράσημον. ὕστερον δὲ διὰ τινα πανήγυριν πορευόμενος ἐφ' ἀμάξης ὡς εἰς Μεσσήνην ἔπεσε καὶ τὸν μηρὸν ἐκλάσθη καὶ νοσήσας ἐκ τούτου ἐτελεύτησεν, ὡς φησι Νεάνθης ὁ Κυζικηνός. 15

XXXII. Ζήνων.

Ζήνωνα τὸν Κιττιέα ἐθαύμασεν Ἀντίγονος ὁ βασιλεύς. ἐρωτηθεὶς δέ, διὰ τί θαυμάζει αὐτόν, ὅτι, ἔφη, πολλῶν καὶ μεγάλων δεδομένων αὐτῷ ὑπ' ἐμοῦ οὐδέποτε ἔχαννώθη οὐδὲ ταπεινὸς ὤφθη. οὗτος πρὸς τὸν καλὸν εἰπόντα, ὅτι οὐ δοκεῖ αὐτῷ ἐρασθήσεσθαι 20

XXXII. Diog. VII, 15 οὗτος — ἐρασθησόμεθα 21, τούτου λέγοντος — exit. 36.

φέγγος post οὐράνιον add. Diogenes 3 συντηρεῖν A Suidas τηρεῖν vulg. ἄσφικτον pro ἄσιτον flagitavit Müller 7 ἔτι τὰς ἐμβάτας A ἔτι τε ἐμβάτας Ba ἔτι τε ἐμβάδας Diogenes Müller 11 ἀξιωσάντων a ἀξιωσάντων am 13 Μεσσήνην A Diogenes (libri omnes W.) Μεσσήνην Ba vulg. τὸν om. A 16 ἐθαύμασεν A ἐθαύμαζεν Ba vulg. 17 θαυμάζει A Diogenes θαυμάζοι Ba vulg. 18 διδομένων ABa δεδομένων ex Diogene rec. Or. Müller αὐτῷ δεδομένων Diogenes 20 αὐτῷ ex Diogene revocavit Müller om. libri

ὁ σοφός, οὐδὲν ἀθλιώτερον, ἔφη, ὑμῶν ἔσται τῶν καλῶν, εἰ μὴ ἡμεῖς ἐρασθησόμεθα. τούτου λέγοντος, ὡς οὐ λυπηθήσεται ὁ σοφός, διάπειραν βουληθεὶς λαβεῖν ὁ βασιλεὺς Ἀντίγονος, ἐποίησεν αὐτῷ πλαστῶς ἀγγελθῆναι, ὡς εἶη τὰ χωρία αὐτοῦ πρὸς τῶν πολεμίων ἀφηρημένα καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες. τοῦ δὲ σκυθρωπάσαντος, ὄρᾳς, ἔφη, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ πλοῦτος ἀδιάφορον.

XXXIII. Ζήνων ἕτερος.

Ζήνων ὁ Ἐλεάτης ἔλεγε κόσμον εἶναι, κενόν τε μὴ εἶναι, γεγενῆσθαι δὲ τὴν τῶν πάντων φύσιν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ὑγροῦ καὶ ξηροῦ, λαμβανόντων αὐτῶν εἰς ἄλληλα τὴν μεταβολήν, γένεσίν τε ἀνθρώπων ἐκ γῆς εἶναι, καὶ ψυχὴν κρᾶμα ὑπάρχειν ἐκ τῶν προειρημένων, κατὰ μηδενὸς τούτων ἐπι-
15 κράτησιν. τοῦτόν φασι λοιδορούμενον ἀγανακτῆσαι, αἰτιασαμένου δέ τινος φάναι· εἰ μὴ λοιδορούμενος προσποιῶμαι, οὐδὲ ἐπαινούμενος ἡσθήσομαι.

XXXIV. Ἡράκλειτος.

Ἡράκλειτος ὑδέρω περιπεσὼν ἔλεγε τοῖς ἰατροῖς,

XXXIII. Diog. IX, 29. XXXIV. Diog. IX, 4 οὗτος —

2 εἰ μὴ — ἐρασθησόμεθα om. Diogenes 3 Haec brevius narravit Diogenes διάπειραν δὲ ποτε βουληθεὶς λαβεῖν αὐτοῦ ὁ Ἀντίγονος ἐποίησεν αὐτῷ πλαστῶς ἀγγελθῆναι, ὡς εἶη τὰ χωρία αὐτοῦ πρὸς τῶν πολεμίων ἀφηρημένα· καὶ σκυθρωπάσαντος, ὄρᾳς, ἔφη, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ πλοῦτος ἀδιάφορον 5 ἀγγελθῆναι a vulg. 10 πάντων A Diogenes (libri omnes W.) ὑδάτων Ba edd. omnes; verum vidit Iunius 11 ξηροῦ καὶ ὑγροῦ A 16 εἰ μὴ — προσποιῶμαι Diogenes 17 ἡσθήσομαι A Diogenes Müller αἰσθανθήσομαι Ba vulg. αἰσθήσομαι conl. vir doctus quem allegavit Iunius (BH in apparatu W.) ἡσθήσομαι ipse corr. Iunius 18 ὑδέρω Ba ὑδέρω A am

εἴ τις δύναιτο ἔντερα ταπεινῶσαι, ὑγρὸν τε ἐξερῶσαι, ἀπειπόντων δὲ ἔθνηκεν ἑαυτὸν εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἐκέλευσε τοὺς παῖδας βολβίτοις καταπλάττειν. οὕτω δὴ κατατεινόμενος, μὴ δυνηθεὶς ἀποσπᾶσαι τὰ βόλβιτα, ἔμεινε καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν ἀγνοηθεὶς κυνόβρωτος ⁵ γέγονεν. οὗτος οὐδενὸς ἤκουσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἔφη δίζεσθαι καὶ μαθεῖν πάντα παρ' ἑαυτοῦ. ἔστι δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα·

πολλάκις Ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτε τὸ ζῆν
 ὦδε διαντλήσας δύσμορος εἶτ' ἔθανεν. 10
 σῶμα γὰρ ἀρδεύσασα κακὴ νόσος ὕδατι φέγγος
 ἔσβεσεν ἐν βλεφάροις καὶ σκότος ἠγάγετο.

οὗτος τὴν οἴησιν ἱερὰν νόσον ἔλεγε, καὶ τὴν ὄρασιν ψεύδεσθαι, πῦρ εἶναι στοιχεῖον, καὶ πυρὸς ἀμοιβὴν τὰ πάντα ἀραιώσει καὶ πυκνώσει γινόμενα. σαφῶς δὲ ¹⁵ οὐδὲν ἐκτίθεται. γίνεσθαι τε πάντα κατ' ἐναντιότητα, καὶ ρεῖν τὰ ὅλα ποταμοῦ δίκην. πεπεράνθαι τε τὸ πᾶν, καὶ εἶναι κόσμον ἓνα, γενναῖσθαι τε αὐτὸν ἐκ πυρὸς, καὶ πάλιν ἐκπυροῦσθαι κατὰ τινὰς περιόδους ἐναλλάξ τὸν σύμπαντα αἰῶνα, καὶ τοῦτο γίνεσθαι ²⁰ καθ' εἰμαρμένην, τῶν δὲ ἐναντίων τὸ μὲν ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ 5, ἔστι δὲ — ἠγάγετο 4, οὗτος — ψεύδεσθαι 7, πῦρ — ὅποια ἐστὶ 8—11, φέρονται — ἡελίου 16, λαμπρὸς — exit. 7.

1 τε ἐξερῶσαι recte A τ' ἐξερῶσαι B τ' ἐξερῶσαι a vulg. ἐξερῶσαι Diogenes ἐξεράσαι Müller. Ceterum brevius Diogenes Ἑρμιππος δὲ φησὶ λέγειν αὐτὸν τοῖς ἰατροῖς εἴ τις δύναται τὰ ἔντερα πιέσας τὸ ὑγρὸν ἐξερῶσαι 4 βολβίτοις ubique libri βολίτοις Diogenes 7 δίζεσθαι A δίζενσθαι Ba διζεύεσθαι Or. διζήσασθαι Diogenes Müller 8 Anth. Pal. VII, 127 10 ἔθανε libri vulg. ἔθανεν ex Diogene restitui 15 τὰ om. A Diogenes (in apparatu Wachsmuthii: τὰ om. H sed in marg. add.) Müller

γένεσιν ἄγον καλεῖσθαι πόλεμον καὶ ἔριν, τὸ δὲ ἐπὶ
τὴν ἐκπύρωσιν ὁμολογίαν καὶ εἰρήνην. καὶ τὴν μετα-
βολὴν ὁδὸν ἄνω κάτω. τὸν τε κόσμον γίνεσθαι
κατ' αὐτὴν· πυκνούμενον γὰρ τὸ πῦρ ἐξυγραίνεσθαι,
5 συνιστάμενόν τε γίνεσθαι ὕδωρ, πηγνύμενον δὲ τὸ
ὕδωρ εἰς γῆν τρέπεσθαι καὶ ταύτην ὁδὸν εἶναι ἐπὶ
τὸ κάτω. πάλιν τε αὐτὴν τὴν γῆν χεῖσθαι, ἐξ ἧς τὸ
ὕδωρ γίνεσθαι. ἐκ δὲ τούτου τὰ λοιπὰ σχεδὸν πάντα
ἐπὶ τὴν ἀναθυμιάσιν ἀνάγων τὴν ἀπὸ τῆς θαλάσσης.
10 αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὸ ἄνω ὁδός. γίνεσθαι δὲ ἀναθυ-
μιάσεις ἀπὸ τε γῆς καὶ θαλάσσης, ἃς μὲν λαμπράς
καὶ καθαρὰς, ἃς δὲ σκοτεινάς. αὔξεσθαι δὲ τὸ μὲν
πῦρ ὑπὸ τῶν λαμπρῶν, τὸ δὲ ὑγρὸν ὑπὸ τῶν ἐτέρων.
τὸ δὲ περιέχον ὁποῖόν ἐστιν, οὐ δηλοῖ. εἶναι μέντοι
15 ἐν αὐτῷ σκάφας ἐπεστραμμένας κατὰ κοῖλον πρὸς
ἡμᾶς, ἐν αἷς ἀθροισόμενας τὰς λαμπράς ἀναθυμιάσεις
ἀποτελεῖν φλόγας, ἃς εἶναι τὰ ἄστρα. λαμπροτάτην
τε εἶναι τὴν τοῦ ἡλίου φλόγα καὶ θερμοτάτην. τὰ
μὲν γὰρ ἄλλα ἄστρα πλεῖον ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
20 διὰ τοῦτο ἤττον λάμπειν καὶ θάλλειν, τὴν δὲ σελήνην
προσγειοτέραν οὖσαν μὴ διὰ τοῦ καθαροῦ φέρεσθαι
τόπου. τὸν μέντοι ἥλιον ἐν διαυγεῖ καὶ ἀμιγεῖ κείσθαι,

3 ὁδὸν A Diogenes (omnes libri W.) οὐδὲν Ba corr.
Iunius 4 κατὰ ταύτην Diogenes 9 ἐπὶ τῆς θαλάσσης F
(in apparatu W.) 12 ἃς δὲ καὶ σκοτεινάς A unde apparet,
ante καὶ alterum attributum excidisse, quod etiam propter
attributa antecedentia λαμπράς καὶ καθαρὰς verisimile est.
Forsan μελαίνας vel simile aliquid supplendum 13 ὑπὸ
utroque loco A (et omnes libri W.) priore ὑπὸ altero ἀπὸ Ba
utroque loco ἀπὸ cum nonnullis libris Diogenis Or. Müller 17
λαμπροτάτην τε A λαμπ. δὲ Ba vulg. 19 πλεῖον A Ba
πλέον vulg. 21 φαίρεσθαι B

καὶ σύμμετρον ἀφ' ἡμῶν ἔχειν διάστημα, τοιγάρτοι
 μᾶλλον θερμαίνειν τε καὶ φωτίζειν, ἐκλείπειν δὲ καὶ
 ἥλιον καὶ σελήνην ἄνω στρεφομένων τῶν σκαφῶν.
 τοὺς τε κατὰ μῆνα τῆς σελήνης σχηματισμοὺς γίνεσθαι,
 στρεφομένης ἐν αὐτῇ κατὰ μικρὸν τῆς σκάφης. ἡμέραν ⁵
 τε καὶ νύκτα γίνεσθαι καὶ μῆνας καὶ ὥρας ἑτέλους
 καὶ ἐνιαυτούς, ὑετούς τε καὶ πνεύματα καὶ τὰ τού-
 τοις ὅμοια κατὰ τὰς διαφόρους ἀναθυμιάσεις. τὴν
 μὲν γὰρ λαμπρὰν ἀναθυμιάσιν φλογωθεῖσαν ἐν τῷ
 κύκλῳ τοῦ ἡλίου ἡμέραν, τὴν δὲ ἐναντίαν ἐπικρατή- ¹⁰
 σασαν νύκτα ἀποτελεῖν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ λαμπροῦ τὸ
 θερμὸν ἀύξανόμενον θέρος ποιεῖν, ἐκ δὲ τοῦ σκο-
 τεινοῦ τὸ ὑγρὸν πλεονάσαν χειμῶνα ἀπεργάζεσθαι.
 περὶ δὲ τῆς γῆς οὐδὲν ἀποφαίνεται, ὅποια ἐστί. φέρον-
 ται δὲ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμματα τάδε· 15

Ἡράκλειτος ἐγώ, τί μ' ἄνω κάτω ἔλκετ' ἄμουσοι;
 οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δ' ἔμ' ἐπισταμένοις.
 εἰς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι
 οὐδεῖς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ Περσεφόνῃ.

ἄλλο·

20

2 ἐκλείπειν δὲ καὶ A ἐκλ. τε καὶ Ba vulg. ἐκλ. θ' ἥλ.
 Diogenes 6 tertium καὶ praebuit A Diogenes (sed om. BH),
 unde sumpsit Müller om. Ba vulg. ὥρας αἰτίους errore solito
 a corr. Iunius 10 τοῦ ἡλίου AB Diogenes (omnes libri
 W.) τοῦ om. a vulg. ἡμέραν ποιεῖν Diogenes ποιεῖν om.
 libri omnes 11 μέντου inapte Ba 13 πλεονάζον
 Diogenes 14 ποία τίς ἐστι Diogenes 15 Anthol. Pal. VII,
 128 16 τί μ' ὦ κάτω A τί με ὦ κάτω B vulg. τί με
 ὦ κάτω a τί μ' ἄνω κάτω ex Diogene revocavit Müller 17
 δ' ἔμ' Diogenes Müller δέ μ' libri omnes 20 Anthol. Pal.
 IX, 540

μη ταχὺς Ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλεε βίβλον
τοῦφεσίου, μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
ὄρφνη καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπειον, ἣν δέ σε μύστης
εἰσαγάγη, φανεροῦ λαμπρότερ' ἡελίου.

5 λαμπρὸς δὲ ἐν τοῖς συγγράμμασι καὶ σαφής, ὥστε
καὶ τὸν νωθέστατον ῥαδίως γνῶναι, καὶ διάγραμμα ψυχῆς
λαβεῖν. ἥ τε βραχύτης καὶ τὸ βάθος τῆς ἐρμηνείας
ἀσύγκριτον.

XXXV. Θεόδωρος.

Θεόδωρος ὁ κληθεὶς ἄθεος, εἶτα θεός, παντάπα-
10 σιν ἀνήρει τὰς περὶ θεῶν δόξας. τέλος δὲ ὑπελάμβανε
χαρὰν καὶ λύπην, τὴν μὲν ἐπὶ φρονήσει, τὴν δὲ ἐπὶ
ἀφροσύνῃ, ἀγαθὰ δὲ φρόνησιν καὶ δικαιοσύνην, κακὰ
δὲ τὰς ἐναντίας ἕξεις, μέσα δὲ ἡδονὴν καὶ πόνον.
ἀνήρει δὲ καὶ φιλίαν, διὰ τὸ μήτε ἐν ἀφροσιν αὐτὴν
15 εἶναι, μήτε ἐν σοφοῖς. τῆς μὲν γὰρ χρείας ἀναι-
ρεθείσης καὶ τὴν φιλίαν ἐκποδῶν εἶναι, τοὺς δὲ σοφοὺς
ἀντάρκεις ὑπάρχοντας μὴ δεῖσθαι φίλων. ἔλεγε δὲ οὐκ

XXXV. Diog. II, 97 τέλος δὲ — συνοχῆς 98—99, οὗτος —
exit. 101.

1 εἴλεε A Ba, quod laudavit Iunius εἴλεε recentiores Diogenis editores, Or. Müller 2 τοῦ 'φεσίου A Or. τοῦ 'Εφεσίου Ba vulg. (BH in apparatu W.) τοῦφεσίου Diogenes Müller ἀτραπιτός A am (omnes libri W.) ἀτραπιτός Ba 4 φαινοῦ A φαινοῦ Ba φανεροῦ ex Diogene corr. Iunius rec. editores λαμπρότερ' A (omnes libri W.) λαμπρότερον Ba rectum vidit Iunius 5 λαμπρὸς τὲ ἐνίοτε ex Diogenis libris revocavit Müller 6 νωθέστατον A Diogenes (omnes libri W.) νωθέστατον Ba vulg. Diogenis scripturam flagitavit Iunius 7 βάθος solus A βάρος (omnes libri W.) vulg. 13 ἕξεις corr. ex δόξεις, ut videtur A 16 ἐκποδῶν A Diogenes ἐκποδῶν Ba vulg. 17 ἔλεγε δὲ οὐκ εὐλογον εἶναι — ὑπεξαγεῖν A

εὐλογον εἶναι τὸν σπουδαῖον ὑπεξαγαγεῖν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἑαυτόν, οὐ γὰρ ἀποβάλλειν τὴν φρόνησιν ἔνεκα τῆς τῶν ἀφρόνων ὠφελείας. εἶναί τε πατρίδα τὸν κόσμον. κλέψειν τε καὶ μοιχεύσειν καὶ ἱεροσυλήσειν ἐν καιρῷ· μηδὲν γὰρ τούτων φύσει αἰσχρὸν εἶναι, 5 τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης αἰρομένης, ἣ σύγκειται ἔνεκα τῆς τῶν ἀφρόνων συνοχῆς. οὗτος ἐκινδύνευσέ ποτε εἰς Ἄρειον πάγον ἀχθῆναι, εἰ μὴ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς αὐτὸν ἐρρύσατο. οἱ δὲ φασὶ καὶ κώνειον αὐτὸν πιεῖν καταδικασθέντα. 10

XXXVI. Θεόδωρος ἄλλος.

Θεόδωρος ἄλλος, Σάμιος, συνεβούλευσεν ἀνδρακας υποτεθῆναι τοῖς θεμελίοις τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ. καθύγρου γὰρ οὗτος, ἔφη, τοῦ τόπου, τοὺς ἀνδρακας τὸ ξυλῶδες ἀποβαλόντας αὐτὸ τὸ στερεὸν ἀπαθὲς ἔχειν ὕδατι. 15

XXXVII. Θεόφραστος.

Λέγεται εἰς τὴν Θεοφράστου διατριβὴν φοιτᾶν μαθητὰς πρὸς δισχιλίους.

XXXVIII. Ἴππασος.

Ἴππασος ὁ Μεταποντῖνος ἔλεγε, χρόνον ὠρισμένον εἶναι τῆς τοῦ κόσμου μεταβολῆς, καὶ πεπερασμένον εἶναι τὸ πᾶν καὶ ἀεικίνητον. 20

XXXVI. Diog. II, 103. XXXVII. Diog. V, 37. XXXVIII. Diog. VIII, 84.

ἔλεγε δὲ καὶ εὐλογον εἶναι — ὑπεξαγαγεῖν Ba vulg., quod placuit Iunio ἔλεγε δὲ καὶ εὐλογον εἶναι — μὴ ὑπεξαγαγεῖν Diogenes Müller 2 ἀποβαλεῖν Diogenes 4 καὶ κλέψειν τε Ba vulg. κλέψειν τε A (et omnes libri W.) 12 ὑποτιθέναι Diogenes νεώ Diogenes

XXXIX. Καρνεάδης.

Καρνεάδου Λίβυος φιλοσόφου τελευτήσαντος, ἡ σελήνη ἐξέλιπε καὶ ὁ ἥλιος ἀμυδρὸς ἐγένετο.

XL. Κράτης.

Κράτης καὶ Πολέμων οὕτως ἐφιλείτην ἀλλήλω, ὥστε καὶ ζῶντε οὐ μόνον τῶν αὐτῶν ἦσθη ἐπιτηδευ-
5 μάτων, ἀλλὰ καὶ μέχρι σχεδὸν ἀναπνοῆς ἐξωμοιούσθην ἀλλήλοιν, καὶ θανόντε τῆς αὐτῆς ταφῆς ἐκοινωνείτην. ἔνθεν καὶ Ἀρκεσίλαος μετελθὼν παρὰ Θεοφράστου πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεν, ὡς εἶεν θεοὶ τινες ἢ λείψανα τῶν ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους. καὶ γὰρ ἦσθη οὐ φιλο-
10 δημῶδες, ἀλλ' οἶον Διονυσόδωρόν ποτε τὸν ἀύλητὴν φασιν εἰπεῖν, σεμνυνόμενον ἐπὶ τῷ μηδὲν τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τριήρους, μήτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἴσμηνίου.

XLI. Κράντωρ.

Κράντωρ ὁ Σολεὺς ἐθαύμαζεν Ὅμηρον καὶ Εὐρι-
15 πίδην, λέγων ἐργῶδες τραγικῶς καὶ συμπαθῶς γράψαι, καὶ προεφέρετο τὸν στίχον τὸν ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου· οἴμοι, τί δ' οἴμοι; θνητὰ τοι πεπόνθαμεν.

XXXIX. Suidas (Eudocia p. 272). XL. Diog. IV, 21—22. XLI. Diog. IV, 26—27 (Suidas v. οἴμοι).

1 φασὶ δὲ τελευτήσαντος τὴν σελήνην ἐξελιπεῖν Suidas Eudocia 3 ἐφιλήτην A Ba vulg. quod praefert Iunius ἐφι-
λείτην Diogenes Müller 5 ἐξωμοιούσθην recte A ἐξω-
μοιώτην Ba vulg., quod iam corr. Iunius ἐξωμοιώσθην Diogenes Müller 6 ἐκοινωνείτην A Diogenes (H in apparatu W.)
κοινωνήτην Ba (B in apparatu W.) κοινωνείτην F (in app. W.) corr. Iunius 9 φιλοδημῶδες A am Diogenes φιλοδημῶδε Ba 11 μηδένα A 15 ἐργῶδες εἶναι ἐν τῷ κρυῖω Diogenes Müller 16 fr. 302 N. 17 οἴμοι, τί δ' οἴμοι A (omnes libri W.)

ἦν δὲ δεινὸς ὀνοματοποιῆσαι. ποιητοῦ γοῦν τινος σκίφης μεστὸς εἶναι τοὺς στίχους εἶπε, καὶ τὰς Θεοφράστου θέσεις ὀστρέω γεγράφθαι.

XLII. Κλεάνθης.

Κλεάνθης ὁ μαθητὴς Κράτητος τοσοῦτον γέγονε φιλόπονος, ὥς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς προσαγορευθῆναι. 5 μὴ ἔχων γὰρ ὄθεν τραφεῖη, τὰς μὲν νύκτας ἦντλει ὕδωρ μισθοῦ, μεθ' ἡμέραν δὲ τοῖς μαθήμασιν ἐσχόλαξεν, ὄθεν ἐπωνομάσθη Φρεάντλης. οὗτος τὸ ἀπὸ τοῦ κόπου αὐτοῦ συναχθὲν κέρμα εἰς μέσον ποτὲ ἀγαγὼν τῶν γνωρίμων, ἔφη· Κλεάνθης μὲν καὶ ἄλλον 10 Κλεάνθην δύναιτ' ἂν τρέφειν, εἰ βούλοιτο, οἱ δὲ ἔχοντες ὄθεν τρέφονται παρ' ἐτέρων ἐπιζητοῦσι τὰ ἐπιτήδεια, καίπερ ἀνειμένως φιλοσοφοῦντες. εἰπόντος τινός, Ἀρκεσίλαον μὴ ποιεῖν τὰ δέοντα, παῦσαι, ἔφη, καὶ μὴ ψέγε, εἰ γὰρ καὶ λόγῳ τὸ καθῆκον ἀναιρεῖ, 15 τοῖς γοῦν ἔργοις αὐτὸ τιθεῖ. καὶ ὁ Ἀρκεσίλαος, οὐ κολακεύομαι, φησί. πρὸς ὃν Κλεάνθης, ναί σε κολακεύω, φησί, φάμενος ἄλλα μὲν λέγειν, ἕτερα δὲ

XLII. Suidas (Eudocia p. 272 Κλεάνθης — προσαγορευθῆναι) οὗτος — ἶχνος Diog. VII, 170—171, Σωσίθεον — exit. 173.

οἴμοι, τί δῆτα B [sed in marg. corr. τί δ' οἴμ. (sic!)] a verum vidit Iunius 2 εἶπεν A 5 κληθῆναι Suidas Eudocia 6 τραφεῖη ABa vulg. τραφεῖη Diogenes Müller 7 μισθῶ Suidas καὶ μεθ' ἡμέραν Suidas μεθ' ἡμέραν Ba μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις Suidas 8 καὶ Φρεάντλης Suidas ἀπὸ τοῦ κόπου om. Diogenes 11 δύνατ' ἂν a 12 τραφήσονται Diogenes 17 post φησί interpunctionem posuerunt AB om. a vulg. Or. σε post ναί necessarium accessit ex Diogene, om. libri omnes

ποιεῖν. ἐρωτῶντος τινός, τί ὑποθήσεται τῷ νῖῶ, ἔφη·
τὸ τῆς Ἡλέκτρας

σίγα σίγα λεπτὸν ἴχνος.

Σωσίθεον τὸν ποιητὴν ὑβρίζοντα αὐτὸν καὶ μετανοή-
σαντα προσήκατο, εἰπὼν ἄτοπον εἶναι, τὸν μὲν Διό-
νυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα φλυαρομένους ὑπὸ τῶν
ποιητῶν μὴ ὀργίζεσθαι, αὐτὸν δ' ἐπὶ τῇ τυχούσῃ
βλασφημίᾳ δυσχεραίνειν.

XLIII. Λεύκιππος.

Λεύκιππος ὁ Ἐλεάτης ἔλεγεν ἄπειρα εἶναι τὰ
10 πάντα καὶ εἰς ἄλληλα μεταβάλλειν, τό τε πᾶν εἶναι
κενὸν καὶ πλήρες σωμάτων, τοὺς τε κόσμους γίνεσθαι
σωμάτων εἰς τὸ κενὸν ἐμπιπτόντων καὶ ἀλλήλοις
περιπλεκομένων. ἔκ τε τῆς κινήσεως κατὰ αὔξησιν
αὐτῶν γίνεσθαι τὴν τῶν ἀστέρων φύσιν. φέρεσθαι
15 δὲ τὸν ἥλιον ἐν μείζονι κύκλῳ περὶ τὴν σελήνην.
τὴν γῆν ὀχεῖσθαι, περὶ τὸ μέσον δινουμένην, σχῆμά
τε αὐτῆς τυμπανοειδὲς εἶναι. πρῶτός τε ἀτόμους ἀρχὰς
ὑπεστήσατο, τὸ πᾶν ἄπειρόν φησι, τούτου δὲ τὸ μὲν

XLIII. Diog. IX, 30—33.

1 ὑποτίθεσθαι δεῖ Diogenes 2 τὸ ἐκ τῆς A Ba τὸ τῆς
ex praestantiore Diogenis libro corr. Iunius 3 λεπτὸν A
Diogenes, quod praebet Eurip. Orest. 140 λευκὸν Ba vulg.
(in app. W.: λεπτὸν FH λευκὸν B) 6 τὸν om. A 12 σω-
μάτων ex alio verbo man. I corr. A 13 κατὰ αὔξησιν αὐτῶν A Ba
nec abest αὐτῶν codicibus Diogenis, om. tamen Or. Müller
14 φέρεσθαι A Diogenes (omnes libri W.) φαίνεσθαι Ba vulg.
corr. Iunius. Haec paullulum mutavit A: φέρεσθαι δὲ τὸν
ἥλιον ἐν μείζονι κύκλῳ, τὴν σελήνην περὶ τὴν γῆν ὀχεῖσθαι,
περὶ τὸ μέσ. διν. Cobetus παρὰ τὴν σελήνην, quod praebent
ed. Froben. codd. Arund. et Cant.

πλήρες εἶναι, τὸ δὲ κενόν. καὶ στοιχεῖά φησι κόσμους
 τε ἐκ τούτων ἀπείρους εἶναι καὶ διαλύεσθαι εἰς ταῦτα.
 γίνεσθαι δὲ τοὺς κόσμους οὕτως. φέρεσθαι κατ' ἀποτομὴν
 ἐκ τῆς ἀπείρου πολλὰ σώματα παντοῖα τοῖς σχήμασιν
 εἰς μέγα κενόν, ἅπερ ἀθροισθέντα μίαν ἀπεργάζεσθαι 5
 δίνην, καθ' ἣν προσκρούσαντα καὶ παντοδαπῶς κυκλού-
 μενα διακρίνεσθαι χωρὶς τὰ ὅμοια πρὸς τὰ ὅμοια.
 ἰσορρόπων δὲ διὰ τὸ πλήθος μηκέτι δυναμένων περι-
 φέρεσθαι, τὰ μὲν λεπτὰ χωρεῖν εἰς τὸ ἔξω κενόν,
 ὡςπερ διαττόμενα, τὰ δὲ λοιπὰ συμμένειν καὶ περι- 10
 πλεκόμενα συγκατατρέχειν ἄλληλα, καὶ ποιεῖν πρῶτόν
 τι σύστημα σφαιροειδές. τοῦτο δὲ οἶον ὑμένα ὑφ-
 ἴστασθαι, περιέχοντα ἐν ἑαυτῷ παντοῖα σώματα, ὧν
 κατὰ τὴν τοῦ μέσου ἀντέρεισιν περιδινουμένων, λε-
 πτόν γίνεσθαι τὸν περίξ ὑμένα, συρρεόντων ἀεὶ τῶν 15
 συνεχῶν κατ' ἐπίψαυσιν τῆς δίνης, καὶ οὕτω γενέσθαι
 τὴν γῆν, συμμενόντων τῶν ἐνεχθέντων ἐπὶ τὸ μέσον.
 αὐτόν τε πάλιν τὸν περιέχοντα οἶον ὑμένα ἀΰξεσθαι
 κατὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἔξωθεν σωμάτων, δίνῃ τε
 φερόμενον αὐτόν, ὧν ἂν ἐπιψαύσῃ, ταῦτα ἐπικτᾶσθαι. 20
 τούτων δὲ τινα συμπλεκόμενα ποιεῖν σύστημα, τὸ μὲν

1 κάμους a κόσμους am κόσμους τε ἐκ τούτων A Diogenes
 (omnes libri W.) Müller 2 ἐκ τούτων om. Ba vulg. διαλύεσθαι
 A Diogenes (in apparatus W.: διαδύεσθαι B διαλύεσθαι FH)
 διαδύεσθαι Ba vulg. 3 οὕτως A Ba vulg. οὕτω Diogenes
 κατ' ἀποταμὴν a κατ' ἀποτομὴν am 4 παντοῖα A Ba
 Diogenes παντοποιᾶ Or. 5 ἀθροισθέντα a corr. Iunius 6
 προσκρούσαντα A προσκρούοντα Ba vulg. 8 μηδέτι A
 13 παντοῖα A Ba Diogenes πάντα Or. 15 γίνεσθαι A
 Diogenes (in apparatus W.: γίνεσθαι H γενέσθαι B) γενέσθαι
 Ba vulg. 16 οὕτω μὲν γενέσθαι F (in app. W.) 19 ἐπι-
 κράτησιν libri omnes ἐπέκρυσιν Diogenes ἐπίκρυσιν affert
 Menagius, conl. Kuehnius

πρῶτον κάθυγρον καὶ πηλῶδες, ξηρανθέντα δὲ καὶ
 περιφερόμενα σὺν τῇ τοῦ ὄλου δίνῃ, εἴτ' ἐκπυρωθέντα
 τὴν τῶν ἄστρον ἀποτελέσαι φύσιν. εἶναι δὲ τὸν τοῦ
 ἡλίου κύκλον ἐξώτατον, τὸν δὲ τῆς σελήνης προσγειό-
 5 τατον, τῶν ἄλλων μεταξὺ τούτων ὄντων. καὶ πάντα
 μὲν τὰ ἄστρα πυροῦσθαι διὰ τὸ τάχος τῆς φορᾶς, τὸν
 δὲ ἥλιον καὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκπυροῦσθαι, τὴν δὲ
 σελήνην ὀλίγον τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνειν. ἐκλείπειν
 δὲ ἥλιον καὶ σελήνην τῷ κεκλίσθαι τὴν γῆν πρὸς
 10 μεσημβρίαν. τὰ δὲ πρὸς ἄρκτον αἰεὶ τε νίφεσθαι καὶ
 κατάψυχρα εἶναι καὶ πήγνυσθαι. καὶ τὸν μὲν ἥλιον
 ἐκλείπειν σπανίως, τὴν δὲ σελήνην συνεχῶς, διὰ τὸ
 ἀνίσους εἶναι τοὺς κύκλους αὐτῶν. εἶναί τε ὥσπερ
 γενέσεις κόσμου, οὕτω καὶ ἀνξήσεις καὶ φθίσεις κατὰ
 15 τινὰ ἀνάγκην, ἣν, ὅποια ἐστίν, οὐ διασαφεῖ.

XLIV. Μενέδημος.

Μενέδημος ὁ Ἐρετριεὺς ἀρχιτέκτονος υἱὸς ἦν,
 ὅθεν γράψαντος αὐτοῦ ψήφισμά τι, καθήψατό τις

XLIV. Diog. II, 125—134 ἐν δὲ ταῖς ζητήσεσιν — ἀπήει
 136, οὕτω δὲ ἦσαν — γυναικί 137, τὰ δὲ συμπόσια — λόγος
 139, τοῦτον — πατρίδα 143, φοιτᾶν — exit. 142.

1 πηλῶδες A Diogenes (omnes libri W.) Müller σπιλῶδες
 Ba vulg. 3 ἀστέρων Diogenes τὴν τοῦ ἡλίου A 5 τοὺς δὲ
 τῶν ἄλλων μεταξὺ τούτων Diogenes, excepta ed. Froben., in qua
 legitur τῶν ἄλλων μεταξὺ τούτων 8 ἐκλείπειν a ἐκλείπειν am
 10 πρὸς ἄρκτον A et in Diogene Huebnerus πρὸς ἄρκτω Ba
 vulg. Cobetus 11 καὶ τὸν μὲν ἥλιον A Diogenes (in apparatu
 W.: τὸν μὲν ἥλιον FB τὸν μὲν ὅτι H) Müller καὶ τὸν Ba
 vulg. καὶ om. Or. 13 εἶναί τε ABa Diogenes εἶναι δὲ Or.
 14 φθίσεις καὶ φθορὰς Diogenes Müller 15 οὐ διασαφεῖ A
 nonnulli Diogenis libri Müller οὐ om. Ba vulg. (BH in appar.
 W.) 16 Müller: adde e Diog. οἱ δὲ καὶ σκηνογράφον αὐτὸν
 εἶναί φασι καὶ μαθεῖν ἑκάτερα τὸν Μενέδημον

Ἀλεξίνειος, εἰπών, ὡς οὔτε σκηνὴν οὔτε ψήφισμα προσήκει τῷ σοφῷ γράφειν. πεμφθεὶς δὲ φρουρὸς ὑπὸ τῶν Ἐρετριέων εἰς Μέγαρα ἀνῆλθεν εἰς Ἀκαδημίαν πρὸς Πλάτωνα καὶ θηραθεὶς κατέλιπε τὴν στρατείαν. ἦν δὲ σεμνὸς ἱκανῶς, ὅθεν αὐτὸν Κράτης 5 παρωδῶν φησι·

Φλιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετρῆ.

ὁ δὲ Τίμων οὕτω·

λῆρον ἀναστήσας ὄφρουμένος ἀφροσιβόμβαξ.

οὕτω δ' ἦν σεμνός, ὡς Εὐρύλοχον τὸν Κασανδρέα 10 μετὰ Κλειπίδου Κυζικηνοῦ μειρακίου κληθέντα ὑπ' Ἀντιγόνου ἀντειπεῖν· φοβεῖσθαι γάρ, μὴ Μενέδημος αἰσθηται. ἦν δὲ ἐπισκώπτῃς καὶ παρρησιαστής. Ἀντιγόνου συμβουλευομένου, τί εἴποι, εἰ ἐπὶ κῶμον ἀφίκοιτο, σιωπήσας τὰ ἄλλα μόνον ἐκέλευσεν ἀπαγγεῖλαι, 15 ὅτι βασιλέως υἱός ἐστι. πρὸς τὸν ἀναίσθητον ἀναφέροντά τι αὐτῷ εἰκαίως ἠρώτησεν, εἰ ἀγρὸν ἔχει, φήσαντος δὲ καὶ πάμπλειστα κτήματα, πορεύου τοίνυν,

1 Ἀλεξίνιος AB ψήφισμα A Diogenes (omnes libri W.) ψηφίσματα Ba vulg. Müller 7 Cf. Wachsmuth. de Timon. Phlias. p. 77, qui scripsit Ἐρετρῆ pro Ἐρέτρην secutus Bergkium (cf. Poet. Lyr. p. 668), mox Wachsmuth. l. c. p. 60. 9 λόγον ABa et in Diogene Froben. et Menag. corr. Iunius ὄφρουμένος ABa vulg. omnesque Diogenis libri, metri causa ὄφρουμένος corr. Menagius ἀφροσι βόμβαξ A Diogenes ἀφροσι βόμβαξ Ba vulg. ἀφρασι βόμβαξ Scaliger. Brunck. Paul de Sillis Graecis fr. XXXI (in apparatu W.: ἀφροσι βόμβαξ B ἀφροσικόμβαξ H ἀφροσιβόμβαξ G) 10 Κασανδρέα AB Κασσανδρέα a vulg. 13 αἰσθηται libri αἰσθοιτο. ἦν γὰρ καὶ ἐπικόπτῃς Diogenes ἦν δὲ ἐπισκώπτῃς A, quod commendavit Menagius ἦν γὰρ ἐπικόπτῃς Ba vulg. 14 τί εἴποι om. omnes Diogenis libri sed addendum esse iudicavit Menagius 15 σιωπήσαντά τ' ἄλλα e coniectura A σιωπήσας τὰ ἄλλα vulg. 17 ἔχει A

ἔφη, κάκείνων ἐπιμελοῦ, μὴ συμβῆ σοι καὶ ταῦτα
 διαφθεῖραι καὶ κομπὸν ἰδιώτην ἀποβαλεῖν. πρὸς τὸν
 εἰπόντα πολλὰ τὰ ἀγαθὰ, ἐπύθετο, πόσα τὸν ἀριθμὸν,
 καὶ εἰ νομίζοι πλείω τῶν ἑκατόν. ἦν δὲ καὶ ἐκκλίτης
 5 καὶ τὰ τῆς σχολῆς ἀδιάφορος· οὔτε γὰρ τάξιν τινὰ
 ἦν παρ' αὐτῷ βλέπειν, οὔτε βάρη κύνκλω διέκειτο,
 ἀλλ' οὐ ἂν ἕκαστος ἔτυχε περιπατῶν ἢ καθήμενος,
 ἦκουε καὶ αὐτοῦ τοῦτον τὸν τρόπον διακειμένου.
 Κράτητος δέ ποτε περιῖσταμένου αὐτὸν καὶ καταπτο-
 10 μένου εἰς τὸ ὅτι πολιτεύεται, ἐκέλευσέ τισιν εἰς τὸ
 δεσμωτήριον ἐμβαλεῖν αὐτόν, τὸν δὲ μηδὲν ἦττον
 τηρεῖν παριόντα, καὶ ὑποκύνκοντα Ἀγαμεμνόνειόν τε
 καὶ Ἡγησίπολιν ἀποκαλεῖν. ἦν δέ πως ἠρέμα καὶ
 δεισιδαιμονέστερος. σὺν Ἀσκληπιάδῃ γοῦν ποτε κατὰ
 15 ἄγνοιαν ἐν πανδοκείῳ κρεάτων ῥιπτουμένων φαγῶν,
 ἐπεὶ μάθοι, ἐναντία τε καὶ ὠχρία, ἕως Ἀσκληπιάδης
 ἐπετίμησεν αὐτῷ, ὡς οὐδέν, εἰπῶν, ἠνώχλησεν αὐτῷ
 τὰ κρέα, ἣ δὲ περὶ τούτων ὑπόνοια. ἦν δὲ φιλυπό-
 δοχος καὶ διὰ τὸ νοσῶδες τῆς Ἐρετρίας πλείω συν-
 20 ἄγων συμπόσια. προσεῖχε δὲ Ὀμήρῳ καὶ τοῖς μελικοῖς,
 εἶτα Σοφοκλεῖ καὶ Ἀχαιῷ, ᾧ καὶ τὸ δευτερεῖον ἐν

2 καταφθεῖραι Diogenes κόμπον A (fors. κομπόν?) 4 νο-
 μίζει A ἐκκλίτης A Diogenes ἐκκλιτῆς Ba vulg. Müller ἐκλυτὸς
 conī. Iunius 5 οὔτε γοῦν ABa Diogenes οὔτε γὰρ Or. Müller
 11 τὸν δὲ — παριόντα, καὶ ὑποκύνκοντα — ἀποκαλεῖν A idem
 conī. Stephanus in praef. ad Diog. τὸν δὲ — παριόντα καὶ ὑπερ-
 κύνκοντα — ἀποκαλεῖν Ba vulg. 16 ἐναντία A 17 Haec in
 editionibus satis inepte leguntur ὡς δέ, εἰπῶν, ἠνώχλησεν αὐτῷ
 τὰ κρέα, quae praebuerunt Ba ὡς οὐδέν, εἰπῶν, ἠνώχλησεν
 αὐτῷ τὰ κρέα A verum vidit Iunius, qui proposuit ὡς οὐδέν
 — κρέα, addens ἣ δὲ περὶ τούτων ὑπόνοια. Haec enim Diogenes.
 ἀλλ' ἣ περὶ — ὑπόνοια Cobetus, qui antecedens εἰπῶν uncis
 seclisit. Secutus est Müller sed uncis praetermissis

τοῖς σατύροις, *Αἰσχύλω* δὲ τὸ πρωτεῖον ἀπεδίδου. πρὸς γοῦν τοὺς ἀντιπολιτευομένους ταῦτα προεφέρετο·

ἤλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχύς,
καὶ πρὸς χελώνης ἀετὸς βραχεῖ χρόνῳ. 5

ταῦτα δὲ ἐστὶν Ἀχαιοῦ ἐκ τῆς σατυρικῆς Ὀμφάλης. ὥστε προπταίουσιν οἱ λέγοντες, αὐτὸν μηδὲν ἀνεγνωκέναι πλὴν τῆς *Εὐριπίδου Μηδείας*. *Στίλπωνα* ἐπαινῶν ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπε, πλὴν ὅτι ἐλευθέριος. ἐν δὲ ταῖς ζητήσεσιν ὧδε μάχιμος ἦν, ὥσθ' ὑπώπια φέρων ἀπήει. 10 οὔτω δὲ ἦσαν οὗτος καὶ Ἀσκληπιάδης φίλοι, ὥστε Ἀρχεπόλιδος τρισχιλίας αὐτοῖς διαγράψαντος, στηριζομένους περὶ τοῦ τίς δεύτερος ἀρεῖ, μηδέτερον λαβεῖν. ἔγνημαν δὲ γυναῖκας, Ἀσκληπιάδης μὲν τὴν θυγατέρα, τὴν δὲ μητέρα *Μενέδημος*, κἀπειδὴ τελευτήσοι τῶ 15 Ἀσκληπιάδῃ τὸ γύναιον, ἔλαβε τὸ τοῦ *Μενεδήμου*, ἐκεῖνός τε αὖ, ἐπειδὴ προὔστη τῆς πολιτείας, πλουσίαν ἔγνημεν· ἐπέτρεψε μέντοι τὴν τῆς οἰκίας διοίκησιν τῇ προτέρᾳ γυναικί. τὰ δὲ συμπόσια οὕτως ἐποιεῖτο. προηρίστα μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν, ἐς ὃ βραδέως ἦν τῆς 20 ἡμέρας, ἔπειτά τις ἐκάλει τοὺς παραγενομένους καὶ αὐτοὺς ἤδη δεδειπνηκότας, ὥστε, εἴ τις ἔλθοι θᾶττον,

2 προεφέρετο ABa vulg. προφέρετο Or. προσεφέρετο Huebnerus προεφέρετο conl. Casaubonus 4 Cf. Nauck. fragm. trag. p. 585 5 χελώνας A 7 πταίουσιν Diogenes 8 Στίλπωνα Ba 10 ὥσθ' ὑπώπια A ὡς ὑπόπια Ba ὡς ὑπώπια am ἀπήει libri omnes, itemque Huebnerus ὑπήει Cobetus 12 ἐριζομένους Diogenem scripsisse suspicatus est Iunius, in textum rec. Menagius 13 ἀρεῖ libri ἄρη Diogenes 15 τελευτήσοι ABa τελευτήσαι Or. ἐτελεύτησε Huebnerus Müller τελευτήσαι Cobetus 19 seq. Haec aliquanto plenius leguntur apud Athen. X, p. 519 seq. 20 ἐς ὃ ABa vulg. ἕως am Diogenes

ἀνακάμπτων ἐπυυθάνετο τῶν ἐξιόντων, τί εἶη παρα-
 κείμενον καὶ πῶς ἔχοι τοῦ χρόνου. εἰ μὲν οὖν λαχά-
 νιον ἦν ἢ ταρίχιον, ἀνεχώρουν, εἰ δὲ κρεάδιον,
 εἰσήεσαν. ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ψίαθος ἐπὶ τῶν
 5 κλινῶν, τοῦ δὲ χειμῶνος κώδιον, προκεφάλαιον δ'
 αὐτῷ φέρειν ἔδει. τὸ δὲ περιηγόμενον ποτήριον οὐ
 μείζον κοτυλιαίου, τράγημα θέρμος ἢ κύαμος, ἔστι δ'
 ὅτε καὶ τῶν ὠρίων ἄπιος ἢ ῥοὰ ἢ ὠχροὶ ἢ νῆ Δί'
 ἰσχάδες. Λυκόφρων δὲ γράψας αὐτοῦ ἐγκώμιον περι-
 10 τούτου φησὶν·

ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἢ βαιὰ κύλιξ
 αὐτοῖς κνκλεῖται πρὸς μέτρον· τράγημα δὲ
 ὁ σωφρονιστῆς τοῖς φιληκόοις λόγος.

τοῦτόν φασι πολλάκις τυράννων ἐλευθερῶσαι τὴν
 15 πατρίδα, φοιτᾶν γοῦν καὶ πρὸς Ἀντίγονον καὶ βού-
 λεσθαι ἐλευθερῶσαι πάλιν αὐτήν, τοῦ δὲ μὴ εἰκοντος,
 ὑπ' ἀθυμίας ἀσιτήσαντα ἑπτὰ ἡμερῶν τὸν βίον μετα-
 λάξαι.

XLV. Μέλισσος.

Μέλισσος ἔλεγε, τὸ πᾶν ἄπειρον εἶναι καὶ ἀναλ-

XLV. Diog. IX, 24.

1 ἀνακάμπτων om. A 2 λαχάνιον — ταρίχιον A Diogenes
 (sic VHG in appar. W., λαχάνιον ἢ ταρείχιον B) λάχανον —
 τάριχον Ba vulg. Athenaeus 6 τὸ δὲ A τό τε Ba vulg.
 8 τῶν ὠρίων A (omnes libri W.) τῶν om. Ba vulg. ῥοὰ ABa
 vulg. ῥοὰ Or. Huebnerus ῥοιὰ Cobetus Müller (F in app. W.)
 ὄχνοι libri omnes, quod non diversum ab ἄπιος ὠχροὶ Diogenes
 Athenaeus, itaque hoc reponendum iudicavit Menagius 11 Cf.
 Nauck. frag. trag. p. 636 12 seq. τράγημα γὰρ Ὁ σωφρονιστῆς
 πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος Athenaeus 14 φασι πολλάκις τυράννων A
 φασι τυρ. πολλ. Ba vulg. φασὶν Or. 15 φοιτᾶν A 17 ὑπὸ
 ἀθυμίας A ὑπ' ἀθυμίας B ἐπ' ἀθυμίας a vulg. Or. Müller
 ἀθυμιά Diogenes 17 τὸν βίον κατέστρεψε Diogenes

λοιώτον καὶ ἀκίνητον καὶ ἓν, ὅμοιον αὐτῷ καὶ πλήρες, κίνησιν τε μὴ εἶναι, δοκεῖν δὲ εἶναι. καὶ περὶ θεῶν ἔλεγε, μὴ δεῖν ἀποφαίνεσθαι, μὴ γὰρ εἶναι γινῶσιν αὐτῶν.

XLVI. Νικόλαος.

Νικόλαος φιλόσοφος, ὁ Δαμασκηνός, τοσοῦτον⁵ ἠγαπήθη παρὰ τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος, ὥστε τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας τῷ Καίσαρι Νικολάους αὐτὸν καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον.

XLVII. Νουμήνιος.

Νουμήνιος Πυθαγορικὸς φιλόσοφος, ὁ Ἀπαμεύς,¹⁰ τὴν Πλάτωνος διάνοιαν ἤλεγξεν, ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν βιβλίων τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου ἀποσυλήσασαν. διὸ καὶ φησι· τί γὰρ ἐστὶ Πλάτων ἢ Μωσῆς ἀττικίζων;

XLVIII. Νέστωρ.

Νέστωρ ἐποποιός, ὁ ἐκ Λυκίας, ἔγραψεν Ἰλιάδα λειπογράματον· ἐστὶ γὰρ ἐν τῷ α μὴ εὗρίσκεσθαι α,¹⁵ καὶ κατὰ ῥαψωδίαν οὕτως τὸ ἐκάστης ἐκλιμπάνει στοιχείον. ἐποίησε δὲ καὶ Τρυφιδῶρος Ὀδύσειαν ὁμοίως αὐτῷ.

XLVI. Suidas (haec om. Eudocia p. 308). XLVII. Suidas (Eudocia p. 308). XLVIII. Suidas.

1 αὐτῷ A εαυτῷ vulg. 5 τοσοῦτον ἠσπάσατο αὐτὸν Καίσαρ, ὡς Suidas 10 ὁ Πυθαγ. A 11 ἔλεγξεν Ba ἠλεγξεν am οὗτός ἐστιν ὁ ἐξελέγξας Suidas Eudocia 12 ἀπεσυλήθησαν solus A ἀποσυλήσασαν Ba vulg. omnesque Suidae libri 14 ἔγραψεν om. Suidas 15 λειπογρ. ἦτοι ἀστοιχείωτον Suidas 16 οὕτως A Suidas οὕτω Ba vulg. ἐκλιμπάνει A Suidas ἐκλιμπάνειν Ba vulg. 17 Haec verba post λειπογρ. ἦτ. ἀστ. praebet Suidas

XLIX. Ξάνθος.

Ξάνθος Λυδὸς ἱστορικὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Λυδιακῶν αὐτοῦ ἱστοριῶν φησὶν, ὅτι πρῶτος Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῶτο ἀεὶ νεαζούσαις.

L. Ξενοκράτης.

5 Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος, πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδόνοιο Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τριάκοντα τάλαντα, ἀπέπεμψεν εἰπῶν, βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. Ἀντιπάτρου ποτὲ ἐλθόντος εἰς Ἀθήνας καὶ ἀσπασαμένου τοῦτον, οὐ πρότερον ἀντιπροσηγόρευσε,
10 πρὶν ἢ τὸν λόγον, ὃν ἔλεγε, διαπεράνασθαι. ἀτυφώτατος δὲ ὢν πολλάκις ἐαυτῷ τῆς ἡμέρας ἐμελέτα, καὶ ὥραν μίαν, φασὶν, ἀπένεμε σιωπῇ. Ἀθηναῖοι δ' ὅμως αὐτὸν τοιοῦτον ὄντα ἐπίπρασκόν ποτε, τὸ μετοίκιον ἀτουοῦντα θεῖναι· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Δημήτριος ὁ
15 Φαληρεὺς καὶ ἐκάτερον ἀποκατέστησε, Ξενοκράτει μὲν τὴν ἐλευθερίαν, Ἀθηναίοις δὲ τὸ μετοίκιον.

LI. Ξενοφάνης.

Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἔλεγε, τέσσαρα εἶναι

XLIX. Suidas. L. Suidas Ἀντιπάτρου — ἀπένεμε σιωπῇ Diog. IV, 11 Ἀθηναῖοι — exit. 14. LI. Diog. IX, 19 Ἐμπεδοκλέους — σοφόν 20, πρῶτος — exit. 19.

2 Λυδιακῶν αὐτοῦ AB idem flagitavit Meursius Λυδιακ. τοῦ perverse a ὡς πρ. Suidas 4 ἀεὶ om. A. Ceterum Creuzerus, quia Athen. XII, p. 515 regem Lydorum Adramutam ex opinione Xanthi haec fecisse tradiderit, hic Ξενοφίλος pro Ξάνθος legendum suspicatus est 6 αὐτὸς post τάλαντα add. Suidas 9 ἀντιπροσαγόρευσε A 10 ἀτυφώτατος A Diogenes ἀτυφώτατος Ba vulg. 12 Ἀθηναῖοι ABa vulg. Ἀθηναῖον Or. 13 ἐπίπρασκον A am ἐπίπρασκον Ba 15 Ξενοκράτη A 16 ἐλευθερίαν a corr. am

τῶν ὄντων στοιχεῖα, κόσμους δ' ἀπείρους, παραλλάκτους δέ. τὰ νέφη συνίστασθαι, τῆς ἀφ' ἡλίου ἀτμίδος ἀναφερομένης καὶ αἰρούσης αὐτὰ εἰς τὸ περιέχον. οὐσίαν θεοῦ σφαιροειδῆ, μηδὲν ὅμοιον ἔχουσαν ἀνθρώπῳ, ὅλον δὲ ὄραν καὶ ὅλον ἀκούειν, μὴ μέντοι⁵ ἀναπνεῖν. σύμπαντά τε εἶναι νοῦν καὶ φρόνησιν καὶ αἰδίου. πρῶτός τε ἀπεφήνατο, ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον φθαρτόν ἐστι καὶ ἡ ψυχὴ πνεῦμα. ἔφη τε καὶ τὰ πολλὰ ἦσσω νοῦ εἶναι. καὶ τοῖς τυράννοις ἐντυγχάνειν ἢ ὡς ἦκιστα ἢ ὡς ἦδιστα. Ἐμπεδοκλέους εἰπόντος¹⁰ αὐτῷ, ὅτι ἀνεύρετός ἐστιν ὁ σοφός, εἰκότως, ἔφη, σοφὸν γὰρ εἶναι δεῖ τὸν ἐπιγνωσόμενον τὸν σοφόν. πρῶτος δὲ εἶπεν, ἀκατάληπτα εἶναι τὰ πάντα.

LII. Ὅμηρος.

Ὅμηρος ἱστορεῖται γενέσθαι τυφλός, ὡς μὴ ἦττηθεις ἐπιθυμίας, ἢ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἔρχεται.¹⁵

LIII. Παλαμήδης.

Παλαμήδης εὗρε τὸ ζ' καὶ π' καὶ φ' καὶ χ' στοιχεῖα.

LIV. Πίνδαρος.

Πίνδαρος ὁ λυρικός αἰτήσας τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀθρόον ἀπέθανεν ἐν θεάτρῳ,

LII. Suidas. LIII. Suidas (Eudocia p. 356). LIV. Suidas (Eudocia p. 358).

1 οὐ παραλλάκτους AB vulg. οὐ παραλάκτους a corr. am ἀπαραλλάκτους Huebnerus ἀπαραλείπτους vel εὐπαραλλάκτους conī. Aug. Brandis οὐ removit Cobetus, secluserit Müller 3 αἰρούσης a 14 τυφλός ἐκ παιδῶν γεγινώς, τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι οὐχ ἦττηθη ἐπιθυμίας Suidas ἦττηθείη A 15 ἢ a 16 θ pro π legendum monuit Kuesterus laudatus Bernhardy

ἀνακεκλιμένος εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα.

LV. Πλάτων.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος λέγεται μὴ γάμον τινὰ μηδὲ ὀμιλίαν σώματος καθάπαξ ἀνασχέσθαι. φασὶ δέ, ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως ἢ μήτηρ αὐτοῦ ἔγκυος γέγονεν, ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. πλατὺς δὲ ὢν τὰ στέρνα ἢ τὸ μέτωπον Πλάτων προσηγορεύθη. οἱ δὲ ὡς πλατὺς ἦν ἐν λόγοις, οὕτω φασὶν αὐτὸν κληθῆναι. Τίμων δὲ κωμωδῶν αὐτὸν ἐν σίλλοις φησί·
τῶν πάντων δ' ἠγεῖτο πλατίστατος, ἀλλ' ἀγορητῆς ἠδυεπῆς, τέττιξιν ἰσόγραφος, οἷ θ' Ἐκαδήμου δένδρω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσι.

πρότερον γὰρ ἢ Ἀκαδημία τὸ χωρίον Ἐκαδημία ἔκα-

XV. ὁ φιλόσοφος — ἀνασχέσθαι? φασὶ δὲ — συνεγένετο Suidas πλατὺς — προσηγορεύθη Diog. III, 4 οἱ δὲ — κληθῆναι Suidas Τίμων — Ἐπιχάρμου Diog. III, 7—9 φησὶ γὰρ ὁ Ἐπιχάρμος — γίγνεται 10—14, οὗτος ὁ Πλάτων — ὑπομενῶ 23—24, τοιοῦτος — ἀγαθόν 26—27, ὁ Πλάτων — Γοργίαν 52, ἔλεγε δὲ — exit. disserit de ea re Plato in Timaeo p. 470. Verba in nostris Diogenis exemplaribus desunt.

1 ἀνακεκλιμένα a corr. am τὰ om A ἐτῶν νε' add. Suidas Eudocia 4 ἀνασχέσθαι A Ba ἀνέχεσθαι vulg. ἰστόρηται pro φασὶ Suidas 6 ἔτεκεν A 9 ὡς πλατὺς ἦν A φασὶν αὐτὸν A ὡς πλατὺν et φασὶν vulg. 11 δ' ἠγεῖτο A Ba Diogenes ἠγεῖτο Or. πλατίστατος AB idem conl. Roeper in Philol. I, p. 656 recepit Wachsmuth. de Timone Phlias. p. 53 πλατίστακος a corr. Iunius 12 τέττιξιν A Diogenes (omnes libri W.) Müller τέττιξ Ba vulg. Or. οἷ θ' A Ba vulg. οἷ τ' Or. 13 δένδρω A Ba vulg. δένδρει Diogenes Wachsmuth. δένδρα ed. Froben. δένδρω conl. Menagius ἰεῖσι AB Hübnerus ἰεῖσι a ἰᾶσι ed. Froben. Menagius ἰᾶσι Wachsmuth. e conl. Stephani ἰᾶσιν Cobetus Müller ἐφιεῖσι Or. 14 χωρίον Ἐκαδημία AB Diogenes (omnes libri W.) χωρ. Ἐκαδημίας a vulg. Or.

λειτο. οὗτος μίξιν ἐποίησατο τῶν τε Ἡρακλειτείων λόγων, Πυθαγορικῶν καὶ Σωκρατικῶν. τὰ μὲν γὰρ αἰσθητὰ καθ' Ἡράκλειτον, τὰ δὲ νοητὰ κατὰ Πυθαγόραν, τὰ δὲ πολιτικὰ κατὰ Σωκράτην ἐφιλοσόφει. ὠφέληται δὲ πολλὰ παρ' Ἐπιχάρμου. φησὶ γὰρ ὁ ⁵ Ἄλκιμος· λέγουσιν οἱ σοφοί, τὴν ψυχὴν τὰ μὲν διὰ τοῦ σώματος αἰσθάνεσθαι, οἷον ἀκούουσιν, βλέπουσιν, τὰ δ' αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἐνθυμεῖσθαι μηδὲν τῷ σώματι χρωμένην, διὸ καὶ τῶν ὄντων τὰ μὲν αἰσθητὰ εἶναι, τὰ δὲ νοητά. ὧν ἕνεκα καὶ Πλάτων ἔλεγεν, ὅτι δεῖ ¹⁰ τοὺς συνιδεῖν τὰς τοῦ παντὸς ἀρχὰς ἐπιθυμοῦντας πρῶτον μὲν αὐτὰς καθ' αὐτὰς διελέσθαι τὰς ἰδέας, οἷον ὁμοιότητα καὶ μονάδα καὶ πλῆθος καὶ μέγεθος καὶ στάσιν καὶ κίνησιν, δεύτερον δὲ αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ τὰ τοιαῦτα ¹⁵ ὑποθέσθαι, τρίτον δὲ τῶν ἰδεῶν συνιδεῖν, ὅσαι πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν, οἷον ἐπιστήμην ἢ μέγεθος ἢ δεσποτείαν ἐνθυμουμένους, ὅτι τὰ παρ' ἡμῖν διὰ τὸ μετέχειν ἐκείνων ὁμώνυμα ἐκείναις ὑπάρχει, λέγω δέ, οἷον δίκαια μὲν, ὅσα τοῦ δικαίου, καλὰ δέ, ὅσα τοῦ καλοῦ. ²⁰ ἔστι δὲ τῶν εἰδῶν ἕκαστον ἀϊδιόν τε καὶ νόημα καὶ πρὸς τούτοις ἀπαθές. διὸ καὶ φησιν ἐν τῇ φύσει τὰς ἰδέας ἐστάναι καθάπερ παραδείγματα, τὰ δ' ἄλλα ταύταις εἰκέναι, τούτων ὁμοιώματα καθεστῶτα. ὁ

2 γὰρ om. A 6 Ἐπιχάρμος ABa vulg. Ἄλκιμος ex Diogene reposuit Iunius 11 τὰς — ἀρχὰς ABa Hübnerus τὴν — ἀρχὴν Or. Cobetus Müller 12 καθ' αὐτὰς B 14 δεύτερον δὲ A δὲ om. Ba vulg. Diogenes, qui et infra τρίτον sine δὲ praestat 19 ὑπάρχοι Hübnerus 21 ἐν ἕκαστον Diogenes 23 ἰστάναι Ba Stephanus Meursius

τοίνυν Ἐπίχαρμος περί τε τοῦ ἀγαθοῦ καὶ περὶ τῶν
 ἰδεῶν οὕτω λέγει·

ἄρ' ἔστιν αὐλησίς τι πρᾶγμα; πάνν μὲν οὖν.

ἄνθρωπος οὖν αὐλησίς ἐστιν; οὐδαμῶς.

- 5 φέρ' ἴδω, τίς αὐλητάς; τίς εἰμέν τοι δοκεῖ;
 ἄνθρωπος; ἢ οὐ γάρ; πάνν μὲν οὖν. οὐκ ὦν δοκεῖ
 οὕτως ἔχειν καὶ περὶ τῶγαθῶ τὸ μὲν
 ἀγαθόν τι πρᾶγμ' εἶμεν καθ' αὐθ'; ὅστις δέκα
 εἰδῆ μαθῶν τῆν' ἀγαθὸς ἤδη γίννεται.

- 10 οὗτος ὁ Πλάτων Χαβρία συνείπετο τῷ στρατηγῷ
 φεύγοντι θανάτου, μηδενὸς τῶν πολιτῶν τοῦτο
 πρᾶξαι βουληθέντος. ὅτε καὶ ἀνιόντι αὐτῷ εἰς τὴν
 ἀκρόπολιν σὺν τῷ Χαβρία Κρωβύλος ὁ συκοφάντης
 ἀπαντήσας φησίν· ἄλλω συναγορεύσων ἦκεις, ἀγνοῶν,
 15 ὅτι καὶ σὲ τὸ Σωκράτους κώνειον ἀναμένει; ὁ δ' ἔφη·
 καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐστρατευόμεν, ὑπέμενον

3 seq. Mullach. fragm. phil. I, p. 142 sic recensuit: ἄρ' ἔστιν
 αὐλησίς τι πρᾶγμα; πάνν μὲν ὦν. | ἄνθρωπος ὦν αὐλησίς ἐστιν;
 οὐδαμῶς. | φέρ' ἴδω, τί δ' αὐλητάς; τίς εἰμέν τοι δοκεῖ; | ἄν-
 θρωπος, ἢ οὐ γάρ; πάνν μὲν ὦν. οὐκ ὦν δοκεῖ | οὕτως ἔχειν
 (τοι) καὶ περὶ τῶγαθοῦ; τό γα | ἀγαθόν τι πρᾶγμ' εἶμεν καθ'
 αὐθ'; ὅστις δέ κα | εἰδῆ μαθῶν τῆν' ἀγαθὸς ἤδη γίννεται
 5 φέρε ἴδω, τί δ' αὐλητάς τίς εἶμεν σοι δοκεῖ; ἄνθρωπος; ἢ
 γάρ οὔ; A φ. ἴδ. τί δ' αὐλητάς τίς, εἰμέν τοι δοκεῖ ἄνθρωπος,
 ἢ γάρ οὔ; B φ. ἴδ. τί δ' αὐλητάς τίς. εἰ μέντοι δοκεῖ ἄνθρωπος,
 ἢ γάρ οὔ; a Reposui Hübneri lectionem οὐ γάρ pro ἢ οὐ
 γάρ Cobetus Müller 6 οὐκοῦν libri οὐκ ὦν Diogenes δοκεῖς
 ABa 7 τοῦ ἀγαθοῦ libri τῶγαθῶ Diogenes ἀγαθοῦ A 8 ἀγα-
 θόν, τὸν δὲ ABa vulg. πρᾶγμα ABa vulg. εἶναι A καθ'
 αὐτό libri καθ' αὐθ' Diogenes ὅστις δὲ τὰ A 9 εἶδη ABa
 vulg. τῆνος A τῆνο Ba vulg. ἤδη om. libri, accessit ex
 Diogene γίννεται οὗτος a Stephanus Meursius Or. γίννεται.
 οὗτος ὁ Πλάτων AB Müller 10 συνείπε coni. Valckenarius
 rec. Hübnerus 13 Χαβρία B Κρωβύλος AB am Κρωβύλος a
 Κρώβυλος Or.

τούς κινδύνους, καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος διὰ φίλον ὑπομενῶ. τοιοῦτος δὲ ὢν ὁμῶς ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Θεόπομπος γοῦν φησιν·

ἔν γάρ ἐστιν οὐδὲ ἓν,
τῶ δὲ δύο μόλις ἓν ἐστιν, ὡς φησι Πλάτων. 5

ἀλλὰ καὶ Ἀναξανδρίδης·

ὅτε τὰς μορίας ἔτρωγεν, ὥσπερ καὶ Πλάτων.

καὶ Τίμων παραγραμματίζων αὐτόν·

ὡς ἀνέπλαττε Πλάτων ὁ πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.

Ἄλεξις·

εἰς καιρὸν ἦκεις, ὡς ἔγωγ' ἀπορουμένη
ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ', ὥσπερ Πλάτων
σοφὸν οὐδέν' εὔρηκ', ἀλλὰ κοπιῶ τὰ σκέλη

καὶ πάλιν·

λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα, συγγενῶς τρέχων
Πλάτωνι, καὶ γνώσῃ λίτρον καὶ κρόμμυον. 10

3 ἐν Ἡδυγάρει add. Diogenes. Cf. Meineke II, 2 p. 796 seq., qui allegavit Platonis Phaedon. § 104 5 τῶ δὲ δύο ABa Menagius Grotius τὰ δὲ Hübnerus Or. Cobetus Müller ἓν om. AB 6 Ἄν. ἐν Θησεῖ Diogenes 7 μορίας A μωρίας Ba vulg. Or. μορίας corr. Iunius Hübnerus Cobetus Müller καὶ om. libri inseruit Hermannus eumque secuti editores Diogenis ὁ conl. Menagius ὥσπερ corr. Meineke III, p. 170 9 ἀν-έπλασε ABa vulg. Or. ἀνέπλαττε corr. Menagius rec. Diogenes editores Müller ὁ πεπλασμένα pro πεπλ. corr. Meineke in Athen. XI, p. 505 recepit Wachsmuth. de Timon. Phlias. p. 68 10 Ἄλ. Μερόπιδι Diogenes. Cf. Meineke, com. fr. III, p. 451 11 ἀπο-ρουμένην B 13 τὰ σκέλη libri τὸ σκέλη Cobetus 14 καὶ ἐν Ἀγκυλίῳ Diogenes. Cf. Meineke III, p. 382 15 συγγενῶς A Diogenes flagitavit Iunius συγγενοῦς Ba (sic BVH in apparatus W.) 16 γνώσῃ libri γνώσει Cobetus Müller λίξον καὶ κόμμυον a λίτρο. (sed corr. ex λίξον) κ. κόμμυον B κρόμ-μυον corr. Iunius

Ἄμφις Ἄμφικράτει:

τὸ δ' ἀγαθόν, ὅτι ποτ' ἐστίν, οὗ σὺ τυγχάνειν
μέλλεις διὰ ταύτην, ἦττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ,
ὦ δέσποτ', ἢ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἀγαθόν.

- 5 ὁ Πλάτων, περὶ μὲν ὧν κατείληφεν, ἀποφαίνεται, τὰ
δὲ ψευδῆ διελέγχει, περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει. καὶ
περὶ μὲν τῶν αὐτῶ δοκούντων ἀποφαίνεται διὰ τεσ-
σάρων προσώπων, Σωκράτους, Τιμαίου, τοῦ Ἀθηναίου
ξένου, τοῦ Ἐλεάτου ξένου, περὶ δὲ τῶν ψευδῶν ἐλεγ-
10 χομένους εἰσάγει Θρασύμαχον, Καλλικλέα, Πῶλον,
Γοργίαν. ἔλεγε δέ, τὴν μὲν ψυχὴν ἀρχὴν ἔχειν ἀριθ-
μητικὴν, τὸ δὲ σῶμα γεωμετρικὴν, ὠρίζετο δὲ αὐτὴν
ἰδέαν τοῦ πάντη διεστῶτος πνεύματος, αὐτοκίνητόν
τε εἶναι.

LVI. Πύρρων.

- 15 Πύρρων ὁ Ἠλεῖος Ἀναξάρχῳ συνακολουθῶν καὶ
τοῖς γυμνοσοφισταῖς καὶ τοῖς μάγοις συνέμιξεν. οὗτος
τὸ τῆς ἀκαταληψίας καὶ ἐποχῆς εἶδος εἰσῆγαγεν· οὐδὲν
γὰρ ἔφασκεν οὔτε καλὸν οὔτε αἰσχρὸν οὔτε δίκαιον
οὔτε ἄδικον. καὶ ὁμοίως ἐπὶ πάντων μηδὲν εἶναι τῇ
20 ἀληθείᾳ, νόμῳ δὲ καὶ ἔθει πάντα τοὺς ἀνθρώπους

LVI. Diog. IX, 61 φασὶ δὲ αὐτὸν — ἐψηφίσθη 63—64,
εὐσεβῶς — exit. 66.

1 Cf. Meineke III, p. 302 2 ὅτι ποτέ ἐστίν vulg. οὐ σὺ
ABa οὐ σὺ am 4 δέσποτ' A Diogenes (codd. BVH in ap-
paratu W.) δέσποτα Ba vulg. Or. τοῦ om. B (et omnes libri
W.) πρόσσεχε δῆ add. Diogenes 5 τὰ δὲ ψεύδη — ἀποφαίνεται
om. A (propter bis usurpatum ἀποφαίνεται a linea aberrans)
6 ψευδῆ Ba Diogenes ψεύδη Or. Müller 7 διὰ δύο προσώ-
πων A (certe e coniectura propter insequentem lacunam) 8 τοῦ
Ἀθ. ξένου — Ἐλ. ξένου om. ABa ex Diogene inseruit Iunius
17 ἀκαταληψίας AB Diogenes καταληψίας a corr. Iunius

πράττειν· οὐ γὰρ μᾶλλον τόδε ἢ τόδε εἶναι ἕκαστον. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐκπατεῖν καὶ ἐρημάζειν, σπανίως ἐπιφαινόμενον τοῖς οἴκοι. τοῦτο δὲ ποιεῖν ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινος ὄνειδίζοντος Ἀναξάρχῳ, ὡς οὐκ ἂν ἕτερόν τινα διδάξαι οὗτος ἀγαθόν, αὐτὸς ἀνὰ βασιλικὰς⁵ θεραπεύων. αἰεὶ τε εἶναι ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι, ὥστε, εἰ καὶ τις αὐτὸν καταλίποι μεταξὺ λέγοντα, αὐτῷ διαπεραίνειν τὸν λόγον. πολλάκις δὲ καὶ ἀπεδήμει μηδενὶ προειπών. καὶ συνερέμβετο οἷστισιν ἤθελε. καταληφθεὶς δὲ ποτε αὐτῷ λαλῶν καὶ ἐρωτηθεὶς τὴν¹⁰ αἰτίαν, ἔφη, μελετᾶν χρηστὸς εἶναι. ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὑπ' οὐδενὸς κατεφρονεῖτο διὰ τὸ ἐξοδικῶς λέγειν καὶ πρὸς ἐρώτησιν. οὕτω δ' ὑπὸ τῆς πατρίδος ἐτιμήθη, ὥστε καὶ ἀρχιερεὺς κατέστη καὶ δι' ἐκεῖνον πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις ἀτέλεια ἐψηφίσθη. εὐσεβῶς καὶ τῇ ἀδελφῇ¹⁵ συνεβίω μαιενούσῃ. καὶ φέρων εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπίπρασκεν ὄρνιθια, εἰ τύχοι, καὶ χοιρίδια. καὶ τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐκάθαιρεν ἀδιαφόρως. καὶ χολήσας τι περὶ τῆς ἀδελφῆς (Φιλίστα δ' ἐκαλεῖτο) πρὸς τὸν ἐπιλαβόμενον εἶπεν· ὡς οὐκ ἐν γυναιῷ ἐπίδειξις τῆς ἀδια-²⁰φορίας. καὶ κυνὸς ποτε ἐπενεχθέντος, διασοβηθεὶς εἶπε

8 δὲ καὶ ABa vulg. τε καὶ Or. Müller *πολλάκις*, φησί, καὶ ἀπεδήμει Diogenes 12 *διεξοδικῶς* conī. Kuehnius, quod rec. Müller 15 *εὐσεβῶς* δὲ B 16 *μαιενούσῃ* A corr. etiam Iunius *μαιουούσῃ* Ba *μαίᾱ οὔσῃ* plurimi Diogenis libri praeter Arund., in quo legitur *μαιούσῃ* mox *ἀγορὰν* A Diogenes *αὔρον* Ba quod corr. Iunius *αὔρην* Or. 19 δ' ἐκαλεῖτο A Diogenes *ἐκαλεῖτο* vulg. πρὸς τὸν ἐπιλαβόμενον A πρὸς δὲ τὸν λαβόμεν. Ba πρὸς δὴ τὸν λαβόμεν. Or. Müller πρὸς τ. λαβόμενον libri Diogenis πρὸς τὸν ἐπιλαβ. conī. Kuehnius 21 *διασοβηθέντος* libri omnes *διασοβηθεὶς* conī. Iunius rec. Müller *διασοβηθέντα* εἰπεῖν Diogenes

πρὸς τὸν αἰτιασάμενον, ὡς χαλεπὸν εἶη ὀλοσχερῶς ἐκδῦναι τὸν ἄνθρωπον. διηγωνίζετο δὲ πρῶτον μὲν ὡς οἶόν τε τοῖς ἔργοις πρὸς τὰ πράγματα, εἰ δὲ μή, τῷ γε λόγῳ.

LVII. Ποτάμων.

5 Ποτάμωνα τὸν Μιτυληναῖον ῥήτορα εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντα ποτὲ ὁ Καῖσαρ Τιβέριος τοιούτοις ἐφωδίασε γράμμασι· Ποτάμωνα τὸν Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω, εἴ μοι δυνήσεται πολεμεῖν.

LVIII. Σίβυλλα.

10 Σίβυλλα Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστίν, ἐρμηνευομένη προφητῆτις, ὅθεν αἱ θήλειαι μάντιδες ἐνὶ ὀνόματι Σίβυλλαι ὠνομάζοντο. γέγονασι δὲ Σίβυλλαι δέκα, ὧν πρώτη ἡ Χαλδαία, ἡ περὶ Χριστοῦ προφητεύσασα. εἰ δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς εὐρίσκονται καὶ ἄμετροι, 15 οὐκ αὐτῆς ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, ἀσυμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου. ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεγομένων μνήμη.

LIX. Στησίχορος.

Στησίχορος ὁ λυρικὸς γράψας ψόγον Ἑλένης

LVII. Suidas (Eudocia p. 365). LVIII. Suidas (haec om. Eudocia p. 383; cf. Cramer, An. Par. I p. 332). LIX. Suidas (Eudocia p. 385).

1 ὀλοσχερῶς ἐκδῦναι AB ὀλοχερῶς a vulg. ὀλοσχ. om. Or. 3 εἰ δὲ μή ABa vulg. εἴ γε μὴν Or. 5 Ποτάμωνος — ἐπανιόντος Suidas Eudocia 6 τοιοῖσθε Suidas Eudocia ἐφωδίασε AB ἐφωδίαζε a vulg. 7 τὸν om. Suidas Eudocia 11 ἦγον μάντις add. Suidas αἱ θήλειαι A 12 σίβυλλαι om. Suidas 13 προθεσπίσασα Suidas 14 ὅτι δὲ Suidas 15 οὐ συμφθασάντων et mox τῶν λεχθέντων Suidas ῥώμη Anecd. Par. 18 ὁ λυρικὸς —

έτυφλώθη. πάλιν δὲ γράψας Ἑλένης ἐγκώμιον ἀνέβλεψεν. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὡς πρῶτος κιθαρωδία στήσας χορόν. πρότερον γὰρ Τισίας ἐλέγετο.

LX. Σαπφώ.

Σαπφῶ ἢ Λεσβία δι' ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυληναίου ἐκ τοῦ Λευκάτα κατεπόντισεν ἑαυτήν. 5

LXI. Σοφοκλῆς.

Σοφοκλῆς ὁ τραγικὸς μέλιττα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἠδύ.

LXII. Σώφρων.

Σώφρων Συρακούσιος Ἀγαθοκλέους ἔγραψε καταλογάδην Δωρίδι διαλέκτῳ μίμους ἀνδρείους καὶ γυναικείους. καὶ φασὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ 10 ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.

LXIII. Στίλπων.

Στίλπων ὁ Μεγαρεὺς τοσοῦτον εὐρεσιλογία καὶ σοφιστεία προῆγε τοὺς ἄλλους, ὥστε μικροῦ δεῆσαι

LX. Suidas. LXI. Suidas. LXII. Suidas. LXIII. Diog. II, 113 τοῦτον ἀπεδέχετο — κατέτριβεν 115—118, οὗτος — καὶ γέγονεν 120, οὗτος ἀνήρει — exit. 119.

ἀνέβλεψεν om. D Ἑλένης B φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα — τυφλωθῆναι Suidas 2 κιθαρωδία A Eudocia ἐν κιθαρωδία Ba vulg. κιθαρωδίας Bernhardy cum cod. V 3 ἐπεὶ τοι πρότερον Suidas Eudocia 5 κατεπόντισεν Suidas 8 Συρακούσιος ABa vulg. Συρακούσιος Suidas (cf. LXXII) καὶ Δαμνασυλλίδος add. Suidas 10 φασὶ AB φασιν a vulg. 13 Στίλπωνων Ba vulg. τοσοῦτον ABa vulg. Diogenes τοιοῦτον Or. Müller εὐρεσιλογία A εὐρεσιλογία deteriores Diogenis libri εὐρησιλογία Ba vulg. Or. Müller

πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι.
 ἀπέσπασε μὲν οὖν καὶ ἄλλους πολλούς, Δίφιλον δὲ
 τὸν Βοσποριανὸν καὶ Μύρμηκα τὸν Ἐξαινέτου, παρα-
 γενομένους ὡς ἐλέγξοντας, ζηλωτὰς ἔσχε. τοῦτου
 5 ἀπεδέχετο καὶ Πτολεμαῖος ὁ Σωτὴρ καὶ ἐγκρατὴς
 Μεγάρων γενόμενος ἐδίδου τε ἀργύριον αὐτῷ καὶ
 παρεκάλει εἰς Αἴγυπτον συμπλεῖν. ὁ δὲ μέτριον μὲν
 τι τὰργυριδίου προσήκατο, ἀρνησάμενος δὲ τὴν ὁδὸν
 μετῆλθεν εἰς Αἴγιναν, ἕως ἐκεῖνος ἀπέπλευσεν. ἀλλὰ
 10 καὶ Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου καταλαβὼν τὰ Μέγαρα
 τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ φυλαχθῆναι καὶ πάντα τὰ ἀρ-
 पासθέντα προὔνόησεν ἀποδοθῆναι. ὅτε καὶ βουλομένῳ
 παρ' αὐτοῦ τῶν ἀπολωλότων ἀναγραφὴν λαβεῖν, ἔφη
 μηδὲν τῶν ἰδίων ἀπολωλέκειναι· παιδείαν γὰρ μηδένα
 15 ἔξενηνοχέειν, τὸν τε λόγον ἔχειν καὶ τὴν ἐπιστήμην.
 καὶ αὐτῷ διαλεχθεὶς περὶ ἀνθρώπων εὐεργεσίας, οὕτως
 εἶλεν, ὥστε προσέχειν αὐτῷ. ἦν δὲ ἀληθῶς κομψότατος καὶ
 ἀφελὴς καὶ ἀνεπίπλαστος, πρὸς τε τὸν ἰδιώτην εὐθετος.
 οὗτος ἰδὼν τὸν Κράτητα χειμῶνος συγκεκαλυμμένον, ὃ
 20 Κράτης, εἶπε, δοκεῖς μοι χρεῖαν ἔχειν ἱματίου καινοῦ,
 ἦτοι νοῦ καὶ ἱματίου. καὶ ὃς παρωδήσας εἶπεν εἰς
 αὐτὸν οὕτω·

καὶ μὴν Στίλπων' εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
 ἐν μεγάροις, ὅθι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

1 μεγαρίσας a 3 Εὐφάντου post Βοσπορ. add. Diogenes
 19 συγκεκαλυμένον Diogenes 20 καινοῦ scripsi cum Diogene
 καὶ νοῦ ABa vulg. idem ὅπερ ἦν pro ἦτοι 22 Cf. Wachsmuth.
 de Timon. Phlias. p. 76 seq., quem secutus μεγάροις et
 τυφωέος reposui Μεγάροις — Τυφωέως libri Μεγάροις —
 Τυφωέος Bergk. Poet. Lyr. p. 668 23 ἔχοντ' ἄλγεα Ba

ἐνθα τ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
τὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

οὗτος ὁ Στίλπων γηράσας καὶ νοσήσας οἶνον προσ-
ήκατο, ὡς τάχιον ἀποθάνη, ὃ καὶ γέγονεν. οὗτος
ἀνήρει τὰ εἶδη καὶ ἔλεγε τὸν λέγοντα ἄνθρωπον εἶναι 5
μηδένα· οὔτε γὰρ τόνδε λέγειν οὔτε τόνδε· τί γὰρ
μᾶλλον τόνδε ἢ τόνδε; οὐδ' ἄρα τόνδε. καὶ πάλιν·
τὸ λάχανον οὐκ ἔστι τὸ δεικνύμενον· λάχανον γὰρ ἦν
πρὸ μυρίων ἐτῶν, οὐκ ἄρα ἔστι τοῦτο λάχανον.

LXIV. Τίμαιος.

Τίμαιος ὁ Ταυρομενεΐτης γρασοσυλλέκτρια ἐλέγετο 10
διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν.

LXV. Τιμόλαος.

Τιμόλαος ὁ Λαρισσαῖος ρήτωρ ἐδιπλασίασε τὴν
Ἰλιάδα παρεμβάλων στίχον πρὸς στίχον. ἔχει δὲ
οὕτως·

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, 15
ἣν ἔθετο Χρῦσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης,
οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε

LXIV. Suidas. LXV. Suidas.

1 ἐνθα τ' ἐρίζεσκε A Diogenes ἐνθεν τ' ἐρίζεσκε Ba
vulg. ἐνθάδ' ἐρίζεσκεν Or. Müller ἐνθα τ' ἐρίζεσκεν scripsit
Menagius 2 διώκοντες ABa Diogenes διώκοντος Or. quod
commendaverat Iunius κατέτριβον ABa Diogenes κατέτριβεν
Or. 3 οἶνον προσηνεγκάμενον Diogenes, unde προσηνέγκατο
corrigenum suspiceris 5 καὶ τὰ εἶδη Diogenes 6 οὔτε
γὰρ ABa vulg. Diogenes οὐδὲ Or. λόγειν B 7 οὔτε ἄρα
libri omnes οὐδ' ἄρα Diogenes 8 λάχανον μὲν γὰρ Diogenes
10 ὁ Ταυρομ. ABa vulg. ὁ om. Meursius Or. Müller 13 παρεν-
έβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον Suidas 17 μυρί' ABa
μύρι' Meursius Or. ἔθηκεν Aa ἔθηκε B vulg.

μαρναμένοις, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος.
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἔκτορος ἐν παλάμῃσι δαΐζομένων ὑπὸ δουρί.

LXVI. Τριβωνιανός.

Τριβωνιανὸς κολακεύων Ἰουστινιανὸν βασιλέα
5 ἔπειθεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλὰ μετὰ σαρκὸς
εἰς οὐρανοὺς ἀρπαγήσεται. ἦν δὲ ὁ Τριβωνιανὸς Ἕλληνας
καὶ ἄθεος.

LXVII. Τυρταῖος.

Τυρταῖόν φασι τὸν ἐλεγειοποιὸν τοῖς μέλεσι
χρησάμενον, ὅτε Λακεδαιμόνιοι Μεσσηνίοις ἐπολέμουν,
10 παροτρῦναι Λακεδαιμονίους καὶ ταύτῃ ἐπικρατεστέρους
ποιῆσαι.

LXVIII. Τυραννίων.

Τυραννίων ὁ Ἄμισηνός, Θεόφραστος πρὶν καλού-
μενος, μετεκλήθη Τυραννίων, ὡς κατατρέχων τῶν
ὁμοσχόλων. οὗτος αἰχμάλωτος ὑπὸ Λουκούλλου λη-
15 φθεὶς καὶ πλούσιος ἐν Ῥώμῃ γενόμενος ἐκτίησατο
βιβλίων ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας.

LXIX. Ὑπατία.

Ὑπατία ἡ Θεώνος θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως

LXVI. Suidas. LXVII. Suidas. LXVIII. Suidas. LXIX. Suidas.

---

2 δ' ἰφθίμους a δ' ἰφθίμους am 6 οὐρανοὺς A οὐρανὸς
B εἰς τοὺς οὐρανοὺς Suidas εἰς οὐρανὸν a vulg. ἀναλη-
φθήσεται Suidas 8 ὃν λόγος τοῖς μέλεσι παροτρῦναι Λακε-
δαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις Suidas Μεσσηνίοις AB
Μεσσηνίοις a vulg. Cf. Steph. Byz. s. v. ἡ Μέση, Μεσήνη,
ὡς τινες 12 Ἐμισηνός perperam libri omnes Ἄμισηνός legen-
dum recte monuit Müller 14 αἰχμάλωτος A Λουκούλου B a
15 βιβλίον a βιβλίων am

φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, διεσπάσθη ὑπὸ Ἀλεξαν-
δρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλης τῆς
πόλεως διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίας.

LXX. Φαίδων.

Φαίδων Ἡλεῖος, ὁ Σωκράτους μαθητῆς, αἰχμάλω- 5
τος ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθεὶς, εἶτα πρᾶθεις πορνοβοσκῶ
τινι, προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐταίρησεν ἐν Ἀθήναις.
ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ ἠρώσθη τῶν λόγων
αὐτοῦ καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην
πρίασθαι αὐτόν, καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. οὗτος 10
ἤρξε τῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης Ἡλειακῆς αἰρέσεως, ἥτις
ὕστερον ὑπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως Ἐρετριακὴ
προσηγορεύθη.

LXXI. Φερεκύδης.

Φερεκύδην τὸν Σύριον (ἔστι δὲ μία τῶν Κυκλά-
δων νήσων ἢ Σύρα) φασὶν οὐ σχεῖν διδάσκαλον, ἀλλ' 15
ἑαυτὸν ἀσκῆσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα
βιβλία. οὗτος πρῶτος τὸν περὶ μετεμψυχώσεως λόγον
εἰσήνεγκε. γέγονε δὲ φθειρόβρωτος.

LXXII. Φιλήμων.

Φιλήμων ὁ Συρακούσιος ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος

LXX. Suidas (haec om. Eudocia p. 425). LXXI. Suidas
(Eudocia p. 425). LXXII. Suidas v. Φιλ. et Φιλιστίων (Eudocia p. 427).

2 καθ' ὅλην τὴν Suidas 3 διὰ φθόνον καὶ Suidas 4 ἀστρο-
νομίαν Suidas 7 προὔστη A 12 ὑπὸ Μεν. libri ἀπὸ Μεν.
Suidas 15 fort. leg. ἢ Σῦρος, quam formam unicam probavit
Steph. Byz. φασὶ μὴ σχεῖν AB φασὶν οὐ a vulg. ἀλλ' ἑαυτὸν
ἀσκῆσαι add. ABa vulg. Suidas om. Or. (casu fort.) 19 Συρ-
ρακούσιος AB Συρακούσιος a vulg. codicis praestantioris scri-
pturam servavi

έτελεύτησεν, ὡς δὴ καὶ Φιλιστίων ὁ Νικαεύς, εἰς ὃν
καὶ ἔστι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαεύς Φιλιστίων.

5 οὗτος ἔγραψε τὸν Φιλόγελων.

LXXIII. Φιλίσκος.

Φιλίσκον τὸν Μιλήσιον ῥήτορα, πρότερον ἀύλη-
τὴν ὄντα, παραδοξότατον, Ἴσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἀύλο-
τρύπην ἐκάλεσεν.

LXXIV. Φιλητᾶς.

Φιλητᾶς ὁ Κῶος ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν
10 καλούμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανε.

LXXV. Φίλων.

Φίλων ὁ Ἑβραῖος τοσαύτην πρὸς Πλάτωνα ὁμοιό-
τητα ἔσχε κατὰ τε φράσιν καὶ διάνοιαν, ὡς καὶ εἰς
παροιμίαν παρ' Ἑλλησι τοῦτο χωρῆσαι· ἢ Πλάτων
φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει.

LXXVI. Φιλόστρατος.

15 Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος, ὁ τὰς εἰκόνας γράψας,

LXXIII. Suidas (Eudocia p. 423). LXXIV. Suidas (Eudocia
p. 424). LXXV. Suidas (Eudocia p. 425). LXXVI. Suidas
(Eudocia p. 423).

1 ὡς δὲ A Ba ὡς δὴ tacite Meursius, quod rec. Or. Müller
(quae sequuntur ex Philistionis vita desumpta sunt) 2 Anthol.
Pal. VII, 155, ubi extremi versus extant: ἐνταῦθα κείμαι, λεί-
ψανον παντὸς βίου, | πολλάκις ἀποθανών, ὧδε δ' οὐδεπώποτε
4 μίξας omnes Hesychii libri, quod glossemati debetur κεράσας
Suidas Eudocia κεράσας γέλωτι Suidae cod. A Νικαεύς AB
a vulg. Νικαιεύς Or. Müller 6 tit. om. A 8 ἐκάλει Suidas
Eudocia 12 ἔσχεν A ὡς καὶ A Ba καὶ om. Meursius Or. Müller

υἱὸς ἦν τοῦ πρώτου σοφιστοῦ Φιλοστράτου Δημνίου. οὗτος ὁ δεύτερος ἐσοφίστευσεν ἐν Ἀθήναις, εἶτα ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως.

LXXVII. Χοιρίλος.

Χοιρίλος Σάμιος ποιητῆς ἔγραψε τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου, ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ 5 στίχον στατήρα χρυσοῦν ἔλαβε καὶ σὺν τοῖς Ὀμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη.

LXXVIII. Χρύσιππος.

Χρύσιππον τὸν φιλόσοφον αἰτιῶνται τινες προνοεῖν λέγοντα, ὅπως ποριστέον τῷ σοφῷ. φασὶ γάρ· τίνος χάριν ποριστέον αὐτῷ; εἰ μὲν γὰρ τοῦ ζῆν 10 ἔνεκα, ἀδιάφορον τὸ ζῆν, εἰ δὲ ἡδονῆς, καὶ αὕτη ἀδιάφορον, εἰ δὲ τῆς ἀρετῆς, αὐτάρκης αὕτη πρὸς εὐδαιμονίαν. καταγέλαστοι δέ, φασι, καὶ οἱ τρόποι τοῦ πορισμοῦ, οἷον οἱ ἀπὸ βασιλέως, εἴκειν γὰρ αὐτῷ δεήσει, καὶ οἱ ἀπὸ φιλίας, λήμματος γὰρ ὄνιος ἢ φιλία 15 ἔσται, καὶ οἱ ἀπὸ σοφίας, μισθαρνήσει γὰρ ἢ σοφία. τοῦτον τὸν Χρύσιππόν φασιν ἤξει ἐπὶ φιλοσοφίαν, τῆς οὐσίας αὐτοῦ τῆς πατρῴας εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναληφθείσης.

Τέλος.

LXXVII. Suidas (haec om. Eudocia p. 437). LXXVIII. Diog. VII, 188 φασὶ γὰρ — ἢ σοφία 189, τοῦτον — exit. 181.

4 Χοιρίλλος A Χοιρίλος vulg. 8 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ βίου καὶ πορισμοῦ προνοεῖν λέγων, ὅπως ποριστέον τῷ σοφῷ Diogenes 11 αὕτη Hesychii libri 12 ἀδιάφορον libri omnes ἀδιάφορος Diogenes 13 φασι om. Diogenes 19 Ad calcem add. B Ἡσυχίου Μιλησίου περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν.

Index scriptorum ab Anonymo laudatorum.

- Achaeus (*ἐκ τῆς σατυρικῆς Ὀμφάλης*) — *Μενέδημος* (Nauck. frag. trag. p. 583).
- Alcimus — *Πλάτων*.
- Alexis — *Πλάτων* (Meineke III, p. 451 et 382).
- Amphis (*Ἀμφικράτει*) — *Πλάτων* (Meineke III, p. 302).
- Anaxandrides — *Πλάτων* (Meineke III, p. 170).
- Aristippus — *Ἀισχίνης*.
- Crates — *Μενέδημος* (Wachsmuth. de Timon. Phlias. p. 77)
Στίλπων (ibidem p. 76 seq.).
- Diogenes Laertius — *Ἀντισθένης* (Anthol. Pal. VII, 115) nomine non addito *Ἀλεξίνος, Βίων, Διόδωρος, Ἐμπεδοκλῆς, Φιλήμων*.
- Epicharmus — *Πλάτων* (Mullach. frag. phil. I, p. 146).
- Epigrammata — *Ἐμπεδοκλῆς* (VII, 106), *Ἡράκλειτος* (VII, 128; IX, 546), *Φιλήμων* (VII, 155).
- Lycophron — *Μενέδημος* (Nauck. frag. trag. p. 636).
- Theopompus — *Πλάτων* (Meineke II, 2 p. 796).
- Timon — *Ἀρκεσίλαος* (Wachsmuth. p. 57), *Ἐμπεδοκλῆς* (p. 69), *Μενέδημος* (p. 60), *Πλάτων* (p. 53 et 68).
-

Index vitarum

quo numeri Orelliani meique inter se comparantur.

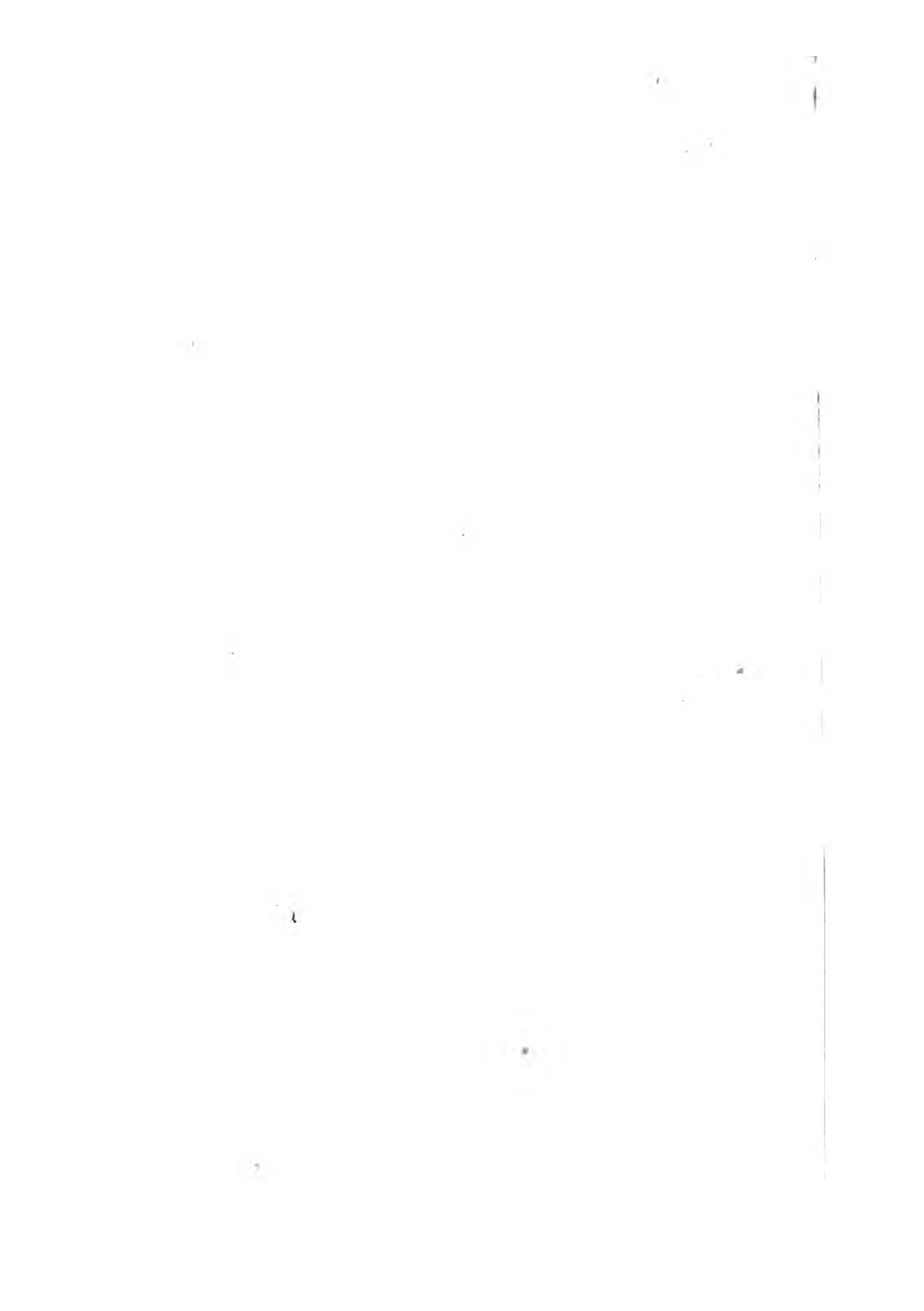
	Or.	Fl.		Or.	Fl.
1 Apollonius Tyaneus	2	1	31 Empedocles	22	22
2 Aristetas Proconnesus	—	—	32 Zeno Cittieus	—	23
3 Aeschines Socraticus	—	2	33 „ Eleates	24	24
4 Aristippus	4	—	34 Heraclitus	—	—
5 Alexinus	—	3	35 Theodorus ἄθεος	30	28
6 Aristoteles	—	4	36 „ Samius	—	29
7 Antisthenes	8	7	37 Theophrastus	—	—
8 Arcesilaus	10	9	38 Hippasus	32	—
9 Archytas	12	11	39 Carneades	—	30
10 Archytas musicus	—	—	40 Crates	—	—
11 Anaxarchus Abderita	—	—	41 Crantor	32	—
12 Aesopus	14	12	42 Cleanthes	—	31
13 Bion	—	—	43 Leucippus	34	32
14 Bion Abder.	—	13	44 Menedemus	36	34
15 Genethlius	—	—	45 Melissus	40	38
16 Daphidas	—	—	46 Nicolaus Damascenus	—	39
17 Diagoras	16	14	47 Numenius	—	—
18 Diodorus Iasius	—	—	48 Nestor	42	—
19 Demetrius Phalereus	—	15	49 Xanthus	—	40
20 „ Ixion	18	16	50 Xenocrates	—	—
21 Didymus	—	—	51 Xenophanes	—	—
22 Draco	—	—	52 Homerus	44	41
23 Democritus	—	—	53 Palamedes	—	—
24 Diogenes Apolloniates	20	18	54 Pindarus	—	—
25 Epimenides	—	—	55 Plato	—	42
26 Hermogenes rhetor	—	—	56 Pyrrho	48	46
27 Eratosthenes	—	19	57 Potamon	50	48
28 Euripides	—	—	58 Sibylla	—	—
29 Euclides Megarensis	—	—	59 Stesichorus	—	—
30 Epicurus	—	20	60 Sappho	52	49

	Or.	Fl.		Or.	Fl.
61 Sophocles	52	49	70 Phaedon	56	53
62 Sophron	—	—	71 Pherecydes	—	—
63 Stilpo	—	—	72 Philemon	—	—
64 Timaeus	54	51	73 Philiscus	—	54
65 Timolaus	—	—	74 Philetas	—	—
66 Tribonianus	—	52	75 Philo Iudaëus	—	—
67 Tyrtaeus	—	—	76 Philostratus	—	—
68 Tyrannio	—	—	77 Choerilus	58	55
69 Hypatia	—	—	78 Chrysippus	—	—

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

